

Α Κ Ο Λ Ο Τ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ τῷ ΘΑΥΜΑΤΟΤΡΓΟΥ.

Ἡ τὸ πρῶτον μὲν εἰς Φῶς φανεῖσα ἐπὶ τῷ ἀειδίμῳ αὐθέντῃ Ἰωάννῃ
Κωνσταντίνῃ Βασσαράβῃ Βοεβόδα πάσης Οὐγγροβλαχίας· τὸ δεύτερον
δὲ ἐπὶ τῷ ἀειδίμῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνῳ πάσης Οὐγγροβλαχίας,
κυρίῃ κυρίῃ Ἰωάννῃ Σκαρλάτῃ Γίκα Βοεβόδα· τὰ νῦν τὸ τρίτον
ἐκδίδεται εἰς τύπον δαπάνῃ καὶ ἀναλώμασι τῷ εὐγενεστάτῃ
ἀρχόντῳ κυρίῃ κυρίῃ

ἸΩΑΝΝΟΥ ΦΛΩΡΕΣΚΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΟΡΝΙΚΟΥ ΤΗΣ ΒΛΑΧΙΑΣ

Προσιδέντων ἐν αὐτῇ, τῶν τροπαίων τῆς Ὑψώσεως, τῷ Στανεῦ, τῷ Παρακλητικῷ
Κανόνι τῷ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνι, ψαλλομένῳ εἰς πᾶσαν ἀνάγκην
θανῶν, ἐπηρείας καὶ λοιμῆς, καὶ τῷ Ἐγκωμίῳ πρὸς τὸν Ἅγιον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν
τὰ παρὰ τῷ Ἁγίῳ δεχθέντα θαύματα.

ΒΙΕΝΝΗ

1797.

ΠΑΡΑ ΜΑΡΚΙΔ. ΠΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΜΕΓΑΝ ΒΟΡΝΙΚΟΝ

Κύριον Κύριον

ΙΩΑΝΝΗΝ ΦΛΩΡΕΣΚΟΝ.

Εὐσεβείῃ Πράττει θυμῷ ὅχ' ἅγιος ἐν πᾶσι
Βόρνικος Ἰωάννης, καὶ κλυτὸς εὐγενέων,
Φλωρέσκος Δακίης μέλος· ὅς γ' ἰδίαις τε χορηγίαις
Τὴν δ' ἑαγ' ἐς τύπων φῶς ἐνὶ πᾶσιν ὅλως.
Τ' μνος ἥπρεε ὑφαίνει ἀρχιθύτη Οσίῳ πρεε
Βησσαρίωνι· ἐπεὶ θαύματα ἐκτελέει.
Τῷ δ' ἅς ὁ Θεὸς ὅπιν εἰδὼς ἐσθλὰ κέλευθα
Εὐτυχίης, εἰκὼ ὄντι πολυκτεάνῳ.
Μακρὸν δὴ βίον Τήνων, καὶ Μητέρος αὐτῶν
Καὶ γε ἄλκτον ἄνω, ἱκεσίαις Ἀγίis.

ΤΩ

ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΑΡΧΟΝΤΙ ΜΕΓΑΛΩ ΒΟΡΝΙΚΩ ΤΗΣ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ
ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ, ΙΩΑΝΝΗ, ΦΛΩΡΕΣΚΩ, ΤΗΝ ΕΝ ΑΤΙΩ, ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΕΚ
ΨΥΧΗΣ ΗΜΩΝ ΕΥΧΗΝ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΗΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΝ.

Σοφώτατε, Εὐγενέστατε Ἀρχων! Καὶ ὁ Θεὸς ἐκεῖνος εἶκεν Ὁμῆρος, διὰ τὴν εἶναι τῆς Ἀληθείας τὰ τέρατα, καὶ ἐκ τῶν τῆς θύραθεν ἐπιμαρτυρούμενα, ὅτι ἅπα Θεὸς αἰετὸν ὁμοιον ἐς τὸν ὁμοιον, οἷον, ὅτι τὰ θεῖα τῷ ἐνδὲφ Τήλῳ πρέπει νὰ ἀφοσιῶνται. Καθ' ὅτι καὶ Χάρις, καὶ Φύσις, εἴτε τὰ πόρρω διὰ τὴν τῆς κινήσεως αἰτίαν (ὅτι ἐν τῷ ἀπλῶν καὶ ἀκίνητον) εἴτε τὰ ὀπωσὲν διεσπῶτα, εἰς τὸ αὐτὸ φέρεται, καὶ ἐπισυνάπτει, διὰ τὴν συντάξωσι τέλος πάντων εἰς τὸ κοινὸν κέντρον τῶν ἀγαθῶν· διὰ τὸ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παραγγέλλει, ἵνα μὴ τὰς Μαργαρίτας τοῖς Κυσι βάλλωμεν, ὅτι ἀνόμοιον. ὡς περ καὶ ἡ κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησία κηρύττει: τὰ Ἅγια τοῖς Ἀγίοις.

Αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ αἰτία, ὅπως τὴν παρῶσαν ἱερὰν Ἀκολουθίαν τῷ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Βησσαρίωνος, ἀρχιεπισκόπου Λαβάρης τῷ θαυματουργῷ, ἐκφωνῶμεν, καὶ ἀφιερώνωμεν τῇ ὑπερέτα Φιλοθείῳ, καὶ Φιλαρέτῳ, εἰπώμεν δὲ, καὶ Φιλοβησσαρίωνι Εὐγενείᾳ, ἥς ἐγνωμεν τὰ τῆς χάριτος, καὶ τῷ τρόπῳ αὐτῆς πλεονεκτήματα, ὅτι εὐσεβὴς μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν, ἔχῃ δὲ πολλῶν κλητῶν· ὅτι εὐλαβὴς περὶ τὰ θεῖα, καὶ μάλα περὶ τὸν ἱεράρχην καὶ Προσάτην πάντων τῶν Χριστιανῶν, θεῖον Βησσαρίωνα· ὅτι ζηλωτὴς τῶν ἱερῶν γενομένων καὶ γνωμένων, κἀντεῦθεν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῷ θεῷ Οἴκῳ ἀσπάζεται, καὶ ὅλως τῆς κατὰ θεὸν Ἀρετῆς ἀντεσφόμενος φαίνεται, τὸτο μὲν εἰς τὴν ἐντελλομένην Ἀγάπην,

τῷτο δὲ εἰς τὴν χαριζομένην Ἐλπίδα, ἡ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀρετὰς Ἐλεημοσύνης, Δικαιοσύνης, ἡ Φρονήσεως. ἡ ταῦτα μὲν ἐν συντῶμῃ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς ἓνα τέλειον Χρεισίου-
νόν, οἷος εἶναι ἡ Εὐγένειά της,

Περὶ δὲ τὸν ἔξω ἄνθρωπον, εὐγενὴς τε, ἐντιμότητος ἐν τοῖς Ἠγεμόσιν, εὐγενέστα-
τος ἐν τοῖς Ἀρχεσιν, ἀγαθὸς πολίτης ἐν πᾶσιν, εὐπρόσιτος, εὐπροσήγορος, φιλόπτω-
χος ἡ πῶν δεομένων ὠτακτής τε ἡ βοηθός, φιλόμυστος, ἡ περὶ τὰς ἰδίας εὐγενεῖς τε
βλαστὰς, φιλόστοργος Πατὴρ, διὰ τὴν ἄκρην ἐπιμέλειαν τῶν μεσῶν ἡ σιωπῶμεν τὰ λοι-
πὰ, εὐγενέστατε ἡ εὐεργετικώτατε ἡμῖν Ἀρχων! διὰ τε τὸ πλήθος αὐτῶν, ἡ τὴν ἡμε-
τέραν ἀδυναμίαν, ἡ δὲ ὅτι δὲν ἀφίκει ἐδένα νὰ ἐκφέρειν ἐν μέσῳ τὰ ἔνδεα, ἡ λαμπρὰ
της πλεονεκτημάτων τε ἡ προτεγήματα, μὲ ὅλον ὅπῃ ὅλοι Δέλαν νὰ τὰ προφέρειν εἰς ἔ-
παινον ἄξιον ἡ μίμησιν τῶν λειπόντων, φιλοσοφῶσα ἡ Δέλασα ἡ Εὐγενεία της ὥς ἔκ-
αιτιοῦ νὰ λάβῃ ἀντὶ τούτων τὰς αἰωνίους ἀμοιβὰς ἐν τῷ Φανερῷ παρὰ τῶ πατρὸς
αὐτῆ, ἡ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸ λαμπρότατον, ἡ ἐκφαντορικώτατον Δέατρον τῆς ἐνδόξεως τῆς
Χειρὸς δευτέρας Παρυσίας· μὲ ὅλον τῷτο δὲν δυνάμεθα νὰ σιωπήσωμεν τὴν μετὰ Θεὸν
ἀρετὴν Εὐλάβειαν, ὅπῃ σώζει εἰς τὸν πανσέβαστον ἡμῶν πατέρα, τὸν Δεῖον, λέγω, ἡ
Θρυμματίζον Βηρυλῆα, διὸ ἡ μᾶς εὐεργετῇ τὰ μέγιστα, κατ' ὅ, τι ἰδίῳ ἀναλώμα-

σι φέρεται εἰς Φῶς τὴν παρῆσαν τῇ Ἀγίᾳ Ἀκολουθίᾳ κατὰ τὸν ἑνθεσμόν της ζήλου, ὅς
ἔχει περὶ τὰ Δεῖα· διὸ δὲ ἡ ἡμεῖς, εἰ ἡ ἀνάξιοι, χεῖρας ἱκέτιδας ἀίρομεν πρὸς τε Θεόν,
ἡ πρὸς τὸν πρέσβυν ἡμῶν, ἡ ἄξιον Δεράποντα τῇ Χειρὶ, ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν πα-
νοικί ἐν μακρῷ τῷ βίῳ ὑγιεῶς τε ἡ εὐδαιμόνως. δέξαι τὸ λοιπόν, παρακαλῶμεν, ἡ ἀξιο-
πρεπὴς της Εὐγένειας ταύτης τὴν ταπεινὴν ἡμῶν πρόθεσιν τὴν ἐν ἀφιερώσει τῆς παρθένου
τῇ Ἀγίᾳ Ἀκολουθίᾳ εἰς τὴν ὑμετέραν φιλένδεον Εὐγένειαν, δι' ἣ εἴη ἡμῖν σὺν πᾶσι
τοῖς κατὰ θυμὸν, ἡ κληρονόμος τῆς ἐπ' Οὐρανῶν Δόξης ἡ Βασιλείας παρὰ Χειρὶ τῇ
ἀθανάτῃ Βασιλεῶς ἡ Θεῷ ἡμῶν, ἀμήν.

ΤΗ'Σ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

Διάπειροι εὐχίται ἡ ταπεινοί
ὁ τῆς ἱερᾶς Μοῆς Δουσίκου Καθηνούμενος ἡ
οἱ σὺν ἐμοὶ Πατέρες ἡ Ἀδελφοί.

Τοῖς ἐντευξομένοις φιλευσεθέσι καὶ ὁρθοδόξοις Χριστιανοῖς ὑγίειαν ἔ
παρὰ Θεοῦ σωτηρίαν.

Μεγαλεῖον Ἀρετῆς, μεγαλύνει τὸν μεγαλύνοντα, λέγει τις τῶν παλαιῶν φιλοσόφων.
τὸ νὰ ἐπαινῇ τινὰς τὰς ἀρετὰς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, καὶ νὰ θαυμάζῃ ἐς τὰ κατορθώ-
ματά των, καὶ νὰ ἐνθυμῶνται τὰ μεγάλα των θαύματα, δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ
μία ἀφορμὴ ὅπως πρέπει νὰ προξενῆται εἰς ἐκεῖνον δηλαδὴ ὅπως ἐπαινῇ, διὰ νὰ μιμῶνται
ὅσον τὸ δυνατόν ἐκεῖνον τὸν ἐπαινούμενον, εἴτε λόγῳ χάριν, Μάρτυρα, ὡς εἰς βάσανα,
καὶ ἄλλα διὰ τὴν ὑπομονήν τε, εἴτε Ὅσιον διὰ τὰς ἀγῶνας τε. Ἐπειδὴ καὶ ὅσοι ὑπὲρ
Χριστοῦ τὴν ἀρετὴν ἠγωνίσθησαν, καὶ παρ' αὐτῶν ἐδοξάσθησαν, καί μιν ἀπὸ ἡμῶν,
ἔτε ζητῶσιν, ἔτε θέλει ζητῆσαι, διότι εἶναι δεδοξασμένοι ἀπὸ ἐκείνου τὴν πρώτην
ἀρετὴν, ἀπὸ τὸ πρώτον αἶτιον, τὸν ποιητὴν καὶ δημιουργὸν τῆ Παντός, ἀπὸ τὸν βασιλεῖα
τῶν βασιλευνόντων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, δεδοξασμένοι ἀπὸ τὰ ἅπαν ἐκεῖνο ἐφ' ὅσον, ἐν-
δοξοὶ καὶ ὑπέριτοι μέσα εἰς τὰς ὁλοκαμπεῖς ἀκτίνας ἐκεῖνης τῆ ἀνεσώρευ φωτὸς τῆς τρι-
σηλῆς Θεότητος, φῶτα τηλαυγὴ τῆ ἀνεκλαλήτης ἐκεῖνης φωτὸς, καὶ αἰωνίᾳ χαρᾷ, καὶ
εἶναι ὡσάν τῶσαι ἀκτίνες χρυσοειδεῖς μέσα εἰς τὸν αὐτὸν δίσκον τῆς Ἡλίου τῆς Θεότητος,
καὶ λαμπρότατοι ἀστέρες ὅπως πάντα καὶ φωτίζουσι καὶ ὀδηγοῦσι ἕκαστον πρὸς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν
τῆς ἡμετέρας Βασιλείας. διὰ τὸτο λέγει καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν αὐτῶν Εὐαγγέλι-
ον: «τὴν δοξάζοντάς με ἐγὼ ἀντιδοξάσω» Δὲν εἶναι ἄλλο, ὅπως ἡμεῖς ἐπαινῶμεν καὶ
συνώμεν τὴν ἀγίαν, παρὰ διὰ νὰ ὀδηγηθῶμεν παρ' αὐτῶν τὴν εὐθείαν καὶ ἀληθινὴν ὁδὸν
τῆς ἡμετέρας Βασιλείας, νὰ ἀξιωθῶμεν τῆς πρεσβείας των πρὸς τὸν Θεόν, ὡσάν ὅπως εἶναι
πλησιέστεροι εἰς τὸν Θεὸν ἐκεῖνον θρόνον τῆς ἡμετέρας Πατρὸς, καθὼς καὶ ὁ Θεοῦ ἀνθρώπος Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν τε λέγει: «Πάτερ θέλω, ὅπως εἰμι ἐγὼ, καὶ κεῖνοι ὡς μετ' ἐμοῦ,
καὶ θεωρεῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν.» Ἐπειδὴ λοιπὸν, τὰ ὅσα ἐγκώμια, ὅσοι ἐπαινοὶ
δὲν προξενῶσι τόσην φήμην εἰς ἐκεῖνας, ὅσην ὠφέλειαν προξενῶν εἰς ἡμᾶς, διὰ τὸτο
θεῖον Ζήλον καὶ περὶ τὰ θεῖα Εὐλαβεῖα κινήσεις καὶ ὁ τῆς Βλαχίας εὐγενέστατος Ἀρχὼν μέ-
γας

γας Βόρηνος, κύριος ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΕΣΚΟΥΛΟΣ, ἠθέλησε νὰ τυπώσῃ τὴν παρῶσαν
Ἀπολυθάν τῶν ἁγίων πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος τῆς θαυματουργῆς, τῆς ἐν τῇ περιφύμῳ πόλει
τῆς Λαρίσης ἀρχιερατεύσαντος, μετ' ἐξοδὸν καὶ ἀναλώματα τῆς αὐτῆς Εὐγενείας, ἵνα δια-
μοιράζηται δωρεὰν τοῖς Εὐσεβεῖσι διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ σωματικὴν ὑγίαν καὶ εὐε-
ρίαν τῶν ἀναγιγνωσκόντων εὐλαβῶς, καὶ τὴν εὐερίαν τῆς ἁγίας τιμῶντων. ὁ ὁποῖος εἰς ὅλας
τὰς ἀνάγκας καὶ χρειὰς τῆς καθενὸς ὧντας ἑτοιμος, προφθάει εἰς τὰς αὐτὸν ἐπικαλεσ-
θέντας πανταχῶς εἰς καθὲς ὥραν καὶ στιγμήν· φθάει μόνον νὰ γίνῃ ἡ προαίρεσις ἀπὸ ἡμῶν
μετ' ἐξίσιν θερμοτάτην καὶ εὐλαβίαν, καὶ ἀγάπην τῆς εὐσεβείας καὶ πίστεως, ἐπειδὴ ὁ πιστεύων
καὶ ἐμὲ, λέγει ὁ Ἰησοῦς, τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κεῖνος ποιῆσαι, καὶ μέλζονα τέτων
ποιῆσαι. πῶς λοιπὸν νὰ μὴ ἀξιοῦν τοιαύτης χάριτος, τοσαύτης ἀξίας, ἥτις ὁ θαυ-
μαστὸς Ἅγιος, ὁ μέγας λέγω Βησσαρίων, ἀπὸ τὸν ἀπροσώλητον Θεὸν τῶν Οὐρανῶν, ὁ
ὁποῖος μετ' ἐξίσιν ἀρετῆς ἐφάνη ὡς ἓνας ἡμέτερος ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὴν δοξάζε-
ται ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων καὶ ἱεραρχῶν· καὶ βέβαιον, λόγος θεῖος εἶναι, καὶ πρέ-
πει νὰ λάβῃ τελείωσιν ὁ θεῖος χρησμὸς μόνον ἀπὸ ἡμῶν πρέπει ἡ θερμοῦτης τῆς αἰτή-
σεως, ὁ διακαὴς πόθος πρὸς τὸν Ἅγιον, ἡ καθαρότης τῶν ἔργων, καὶ ἀποπλήρωσις
τῶν θεῶν ἐντολῶν, καὶ ὅταν νὰ τὸν ἔχωμεν ὀξύτατον βοηθὸν εἰς καθέμας αἰτήσιν. Δέ
ἐξάδε λοιπὸν ὡς εὐσεβεὶς καὶ ὁρθόδοξον Σύστημα μετὰ πόθου καὶ εὐλαβείας τὴν παρῶσαν
Ἀπολυθάν τέτοιαν τῆς ἁγίας, καὶ ἀναγιγνωσκόντες τὸν βίον τε, μιμηθῆτε ὅσον τὸ δυνατόν τὴν
ἐνάρετον αὐτῆς πολιτείαν, παρ' ἧς καὶ ὑγιαίνοντες εἴητε ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἀξιόμνητοι καὶ
τῆς Οὐρανίων Βασιλείας διὰ πρεσβειῶν τῶν ἁγίων πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος. Ἀμήν.

ὁ ἐν Χριστῷ εὐχέτης ὑμῶν ταπεινὸς ἀρχιμανδρίτης καὶ καθηγούμενος τῆς
ἱερᾶς Μονῆς Δασίης Ἱερόθεος.

Τροπαιόν, ήχος δ'.

Οἰκτεῖς πρὸς τὸν Θεὸν ἱκετεύων, καὶ τὰς αἰτήσεις ἐκπληρῶν τῶν σῶν δούλων, Βησσαρίων ἱεράρχα πατὴρ ἡμῶν, λύτρωσαι τὴν δούλῃ σου λοιμικῆς ἀδελείας, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων ἐπαντλῶν ἀνάσας, τοῖς μετὰ πόθῳ Ἁγίῳ τὸ σὸν, προσκαλυμένους θαυμασίον ὄνομα.

Κοντάκιον ήχος γ'. ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐρετάζει σήμερον, ἡ Οἰκτιμένη ἐνδόξως, ἑορτὴν ὑπέλαμπρον, τῇ Φωτοφόρῳ σε μνήμῃ, ἀπαντὰς προσκαλυμένη τῆς Ὁδοδόξας, χαίρει γὰρ ὡς κεντημένη θησαυρὸν μέγαν, τὴν παντίμην σε Κάραν, ἱεράρχα τῶν Ὁσίων ἡ Κρηπίς.

ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ.

Ι Ε'.

Τῷ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τῷ θαυματουργῷ.

Ἑ σ π ε ρ α ς.

Μετὰ τὸν προοιμιανὸν ψαλμὸν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Καὶ εἰς τὸ, Κύριε Ἐκέλευσας ἰσῶμεν εἰχλῆς Η'. καὶ ψάλλομεν τῷ Σταυρῷ προσομοία Γ'. καὶ τῷ Ἱεράρχῃ προσομοία Ε'. Ἦχος πλ. β.

Ὅλην ἀποδέμενοι

Σταυρὸς ἀνυψέμενος, τῷ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται, Κτίσιν ἄψασαν. ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντα ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανὸς πολιτεύεσθαι, ἡξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος. Ὁθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτῇ μεγαλύνωμεν ἄκραν συγκατάβασιν.

Μωσῆς προετύπωσε, ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπέμενος, Ἀμαλὴν τὸν τύραννον, Σταυρὸν τίμιον· τῶν Πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστολῶν ἐγκαταπίσιμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα. Διό σε ἀνυψέμενον, βλέψασα ἡ Κτίσις εὐφραίνεται καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν, τὸν διὰ Σε τὰ διεσῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπεσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψέμενος, θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς ἀπαντας, τὴν κλοπῇ βρώ-

Α

βρώσεως, ἀποσθέντας ἡ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας. Ὁ δὲν Σὲ καρδίᾳ ἡ χεῖλεσι, πῶς περιπτυσσόμενοι τὸν ἁγιασμὸν ἀρνούμεθα· ὁ δὲτε βρώντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον θεὸν ἡ τὸ αὐτὸ προσκυνήσωμεν θεῖον ὑποπόδιον.

Προσόμοια τῆς Ἀγίας Σίχ. Ἡ'χος β'

Ποίους εὐφимиῶν σέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Γεράρχην· τὸν τῆς Συμπαθείας Διδάσκαλον, καὶ Δικαιοσύνης τὸν Πρόμαχον, καὶ ἀγγελικὸν ὄντα τοῖς τρόποις· τὸν Λύχνον τὸν φαινότατον τῆς Πίσεως· τὸ ῥεῖθρον τῆς Ἐλεημοσύνης, τὸ ἀκένυτον· Βησσαρίωνα τὸν ἀγρύπναις ὄμμασι, Χριστὸν πρὸς θείας νομάς, τὴν Ποίμνην ποιμάναντα τῇ μόνῃ Παντελεήμονος.

Ποίους ὕμνωδιῶν κάλλεσι, κατασέψωμεν τὸν Γεράρχην· τὸν τῆς ἀδικίας Ἀντίπαλον, καὶ ἀδικημένων Ὑπέρμαχον, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὄντως Προσάτην, τὸν Πύργον τῆς ἐγκρατείας τὸν ἀκλόνητον, τὸ μέγα τῶν μοναζόντων ὄντως καύχημα· τῆς Ἐκκλησίας τὸ κλέος· τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα· ὃ ὧν σοι Βησσαρίων Χριστὸς ἐδωρήσατο, τὴν αὐτὴν καὶ θεῖαν εὐλείαν.

Ποίους Σὲ ἱεροῖς ἅσμασιν, ἀνυμνήσωμεν ὃ Γεράρχα· τὸν τῆς Ἐγκρατείας Διδάσκαλον, καὶ τῶν Ἀσωμάτων ὁμολήκον, καὶ σεραφικὸν ταῖς θεωρίαις· τὴν χάσιν τῆς θεωρίας ἡ τῆς πράξεως· τὸ μέγα τῶν ἐν ἀνάγκαις παραμύδιον, τῶν Γερέων τὸ κῆδος, καὶ σερεῖον προπύργιον, δι' ὃ Χριστὸς ὁ Θεὸς, βραβεύει τοῖς χρήσεσι τὸ μέγα ἡ πλεσιον ἔλεος.

Ἐπεὶ προσόμοια. Ἡ'χος, α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεῷ παντοκράτορι παντὸν, ὅλον ἀνατέθηκες, ἀπὸ νεότητος Ἀγίε· καὶ χρίσμα ἁγίον, ἱερῶς ἐδέξω, λαὸν προηγέμενος ἡ ποιμνὴς εὐσεβῆς προϊστάμενος. ἡ νῦν ἐσκήνωσας, πρὸς τὴν ἑράνιον, Βησσαρίων Γεράρχα Ὁσίε.

Γεραρχικώτατος ποιμὴν, τῶν πιστῶν γενόμενος, πολλῶν καρδίας ἐφώτισας, χρίων ἐν Πνεύματι, ἱερεῖς Παμμάρκα, λειτουργῶν ὡς Ἀγγελλος, Κυρίῳ ἀληθῶς παντοκράτορι· ὃν ἱερώτατε! καταπέμφας ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην σοφῇ ἐκδυσώπησον. **Δόξα. Ἡ'χος, πλβ.**

Βησσαρίων Πατὴρ ἡμῶν, Σὺ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, διδάσκαλος γενόμενος σωτήριος ἡμῖν, ἐδίδαξας ἡμᾶς, ἡ πρὸς Φῶς ὠδήγησας Χρι-

Χριστὸν τῶν Ἐντολῶν. διὸ ἡ πρὸς ὃν ἐπόθεις Ἰησοῦν μετασᾶς, μὴ εἰς τέλος εἰσῆς ἡμᾶς ὀφθαλμὸς, ἀλλὰ συμπαρὼν ἡμῖν αἰετῶ Πνεύματι Ἀγίε, ἡ διδάσκων ἀοράτως, ἡ καθοδηγῶν ἡμᾶς πρὸς τὰς ὁδούς τῶν Ἀρετῶν, ἀξίως τῶν ἑπερανίων ἀνάδειξον Μονῶν· ἵνα ἐν τῇ τῆς τῆς Χριστοῦ σε ἐμφανείας, Σὺ μὲν χαίρων κραυγάζεις πρὸς αὐτόν· ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδια, ἡμεῖς δὲ δέδωκας ὁ Θεὸς ἡμεῖς δὲ πάλιν βοῶμεν· ἔστος Κύριε ὁδηγὸς τῆς ἡμῶν Σωτηρίας, ὁ φιλόσοφος Πατὴρ ὃν δέδοκας ἡμῖν, ὁ Πατὴρ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν μετ' ὃ καὶ νῦν ἀξίωσον ἡμᾶς, αὐτὸς ἐξοῦσαι Δέσποτα, ἐν ταῖς ἀειφωτοῖς σε σκηναῖς, ἡ Σὲ δοξολογεῖν, σὺν τῇ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἡ τῷ παναγίῳ σε Πνεύματι. **Καὶ νῦν ὁ αὐτός.**

Σταυρὲ τῆ Χριστῆ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγὲ χειμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκαμένης ἀσφάλεια, νοσητῶν ἱατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐισόδος. τὸ, Φῶς ἱλαρόν. τὸ, Προκαίμενον τῆς Ἐσέτης. Ἡ'χος, βαβίε.

Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἑρανῶ ἡ ἐν τῇ γῇ. **Στίχος.**

Εἰ ἐξόδω Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. **Στίχος.**

Ἡ θάλασσα εἶδε ἡ ἐφυγεν. **Στίχος.**

Τίσοι ἐσι θάλασσα ὅτι ἐφυγεν. **Στίχος.**

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ω φησὶ τῷ Ἀβραάμ ὁ Θεὸς πρὸς τὴν δρυὶ τῇ μαμβρῇ, καθεμένην αὐτῇ ἐπὶ τῆς θυρας τῆς σκηνῆς αὐτῆς μεσημβρίας. ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς εἶδε· ἡ ἰδὲ ἄνδρες ἐσκήκησαν ἐπ' αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὰς, προσέδραμεν εἰς συναντήσιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θυρας τῆς σκηνῆς αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπε, Κύριε, εἰ ἄρα εὖρον χάριν ἐναντίον σε, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδα σε. ληφθῆτω δὴ ὕδωρ, ἡ νιψάτωσαν τὰς πόδας ὑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον· καὶ ληφθῶμαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε· καὶ μετὰ τὸτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, ἡ ἐνεκεν ἐξεκλίνετε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. Καὶ εἶπον, ἔτω ποιήσου κατὰ τὸν λόγον σου. καὶ ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπὶ τῆς σκηνῆς πρὸς τὴν Σάρραν, ἡ εἶπεν αὐτῇ σπεῦσον ἡ φύρασον τρία μέτρα σιμιθῶλεως, καὶ εἰς τὰς βίας ἔδραμεν Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβεν ἀπάλον μισθᾶριον καὶ καλὸν καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, ἡ ἐτάχυνε τὸ ποιῆσαι αὐτό. ἔλαβε δὲ βέβυρον ἡ γάλα, καὶ τὸ μισθᾶριον ὃ ἐποίησε, ἡ παρεδῆκεν αὐτοῖς ἡ ἐφαγον. αὐτὸς δὲ παρεῖρηκε αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. ἔξανα πάντες δὲ ἐκείθεν

Α 2

δι

οι ἄνδρες, κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν, συμπορεύων αὐτάς. ὁ δὲ Κύριος εἶπε, μὴ κρυφώ ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραὰμ τῷ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ. Ἀβραὰμ δὲ γενόμενος ἔσαι εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. ἤδειν γὰρ ὅτι συντάξω τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, καὶ τῷ οἴκῳ αὐτῆς μετ' αὐτόν· καὶ φυλάξωσι τὰς ὁδούς Κυρίου, ποιῶν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν. ὅπως ἂν ἐπαγαγῇ Κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.

Παροίμων τὸ ἀνάγνωσμα.

Τῆς, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνε, τὰ δὲ ῥήματά μου, τηρεῖτω σῇ καρδίᾳ. μήκος γὰρ βίε, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσεις σοι. ἐλεημοσύνη καὶ κρίσις, μὴ ἐκλειπέτωσαν σε. ἄφαται δὲ αὐτάς ἐπὶ σὺν τραχήλῳ. γράψον αὐτάς ἐπὶ πλατὺν καρδίαν σου, καὶ εὐρήσεις χάριν. καὶ προσὲ καλὰ, ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων. Ἰδοὺ πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ. ἐπὶ δὲ σῇ Σοφίᾳ, μὴ ἐπαίρε. ἐν πάσαις ὁδοῖς σε γνώριζε αὐτόν, ἵνα ὁρδοτομήῃ τὰς ὁδούς σου. μὴ ἰδοὺ φρόνιμος παρασεαυτῷ. φοβῶ δὲ τὸν Θεόν καὶ ἐκκλίνε ἀπὸ παντός κακῆς. τότε ἴσθις ἔσαι τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια ἐν τοῖς ὀστέοις σου. τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ πάντων δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχε αὐτῷ ἀπὸ πάντων καρπῶν δικαιοσύνης. ἵνα συμπληῶνται τὰ ταμεῖά σου πλησμονῆς σίτης, οἶνον δὲ αἰ ληνοὶ σου ἐκβλύσωσιν. υἱὲ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μὴ δὲ ἐκλύε ὑπὸ αὐτῆς ἐλεγχόμενος. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μασιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. μακάριος, ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ συνέτη, ὃς εἶδε φρόνησιν. κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίον καὶ ἀργυρίον. θησαυρὸς τιμωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. ἐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ ἐδὲν πονηρόν. εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγιζέσιν αὐτήν. πᾶν δὲ τίμιον ἐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. μήκος γὰρ βίε καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. νόμον δὲ καὶ ἔλεον, ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. αἰ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαί. καὶ πᾶσαι ἀντρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντερχομένοις αὐτήν καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς. ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐξεμελίωσε τὴν γῆν. ἡτοίμασε δὲ ἕρπυλιν ἐν φρονήσει, ἐν αἰδήσει αὐτῆς ἄνθρωποι ἐρράγησαν, νέφη δὲ, ἐρρύθη δρόσῳ. υἱὲ μὴ παραρρίψῃς. τηρεῖσιν δὲ ἐμὴν βελὴν καὶ ἔνοιαν. ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχὴ σου καὶ χάρις ἡ περὶ σὺν τραχήλῳ. ἔσαι δὲ ἴσθις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σὺν ὀστέοις, ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ, πᾶσας τὰς ὁδούς σου. ὁ δὲ πῶς σε ἐμὴ προσηκούσῃ. ἐὰν γὰρ κἀδῇ, ἀφοβός ἐστι. ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις· καὶ ἐφοβώσῃς πτόνησιν ἐπελθούσαν. ἐδὲ ὁρμάς ἀσεβῶν ἐπερχομένων. ὁ γὰρ

Κύ-

Κύριος ἔσαι ἐπὶ πᾶσιν ὁδοῖς σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς. μὴ ἀπόσχῃ εὐ ποιεῖν ἐνδεῇ, ἡνίκα ἀνέχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν, μὴ ἐπαυελῶν ἐπάνηκε, καὶ αὐρίον δώσω, δυνατῶς σε ὄντος εὐποιᾶν. ἐ γὰρ ἄδας τί τέξεται ἡ ἐπιῖστα. μὴ τεκτῆνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. μὴ φιλεχθροῖσιν πρὸς ἀνθρώπων μάτην, ἵνα μήτι σε ἐργάσθαι κακόν. μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδον, μὴ δὲ ζηλώσης τὰς ὁδούς αὐτῶν. ἀκάθαρτος γὰρ ἐναντι Κυρίου πᾶς παράνομος. ἐν δὲ δικαίοις ἐσυνεδριάζει. κατὰρα Θεοῦ, ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαυλεις δὲ δικαίων, εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσειται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. *Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.*

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσαι. γῆρας γὰρ τίμιον, ἐν τῷ πολυχρόνιον, ἔδὲ ἀριζμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκλήιδωτος, εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήσῃ. καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέδῃ, ἡγάγῃ, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτῆς, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς. βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροὶ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταβλεῖα νοῦν ἀκακῶν. τελευτῆς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνος μακρὸς. ἀρετὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῆς. διὰ τούτο ἔσπευσεν ἐκ μέσης πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ ποιῶν. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆς. *Εἰς τὴν αὐτὴν, Ἰδομελεα τῷ Ἀγίῳ, Ἡχος. α'.*

Πισεύσας τῷ τῶν ὅλων δεσπότῃ, δόλος εὐγνωμῶν τέτε γέγονας. τῷ τέτε φόβῳ σοι χαλεπῶς, φοβηθεῖς δὲ, εἰς ἀκραν ταπεινώσιν ἐφθασας. ταπεινωθεῖς δὲ, ἐπαύνησιν, τὴν τῶν παρὰ φύσιν κινήματων, ἀνενέργητον ἔξιν λαβὼν, θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. παρῶν δὲ, τὰς ἐντολάς ἐτήρησας. ταύτας δὲ τηρήσας, ἐκαθάρθης. καθαρθείς δὲ, ἀκέρεις παρὰ Χριστῆ, ἐκ ἐτι εἰ δόλος, ἀλλὰ φίλος. δευρὸ σὺν ἐμοί, ἐν τῷ ταμεῖῳ τῆς ἀνω κλήσεως. *Ἡχος, κλ. β'.*

Εὐ δόλε ἀγαθὸν καὶ πιστὸν, εὐ ἐργάτα τῷ ἀμπελῶνος Χριστῇ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάσασας, σὺ καὶ τὸ δοξάζοντα τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθεῖσιν ἐκ ἐφθόνησας. διὸ πύλη σοι ἑρῶν ἡνέωκται. εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρόσθευε ὑπὲρ ἡμῶν Πατερὰ ἁγιάωτατε. *Ἡχος, κλ. β'.*

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὸν θεράπων, καὶ οἰκονόμος τῶν αὐτοῦ μυσηρίων, καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πνεύματος, σῆλῃ τε ἐμψύχε, καὶ ἐμπνεύσε

ἐμπνές εἰκὼν, ὡς θεῖον θησαυρὸν σὲ ἢ τῶν Λαρισσαίων ἐκκλησίᾳ ἀγαμένη, προσήκατο καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. **Οἱ αὐτοί.**

Ος τρισμάκαρ ἀγιάτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ τοῦ ἀρχι-ποιμένος Χριστοῦ μαθητής. ὅτι θεὸς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβατῶν. αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφρων, Βησσαρίων Πατὴρ ἡμῶν, αἰτησάιναι πρεσβείαις σε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. **Ἦχος, πλ. δ'.**

Τὸ μέγα ἄρχιερέως μιμητὴς Βησσαρίων γενόμενος. Χρίσματος ἀγαθιάσεως, τετέλεσται Ὅσιε· καὶ εὐδοκία τέτα γενόμενος, κατ' ἴχνην ἡκολέθησας, ἐλαίῳ συμπαθείας παιδείας τὴν λαμπράδα σε. ὁ δὲ σὺν αὐτῷ νῦν εὐφραίνει εὐωχόμενος, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων. μεσῶν αὐτῶν, μὴ διαλείποις· συναπολαῦσαι καὶ ἡμᾶς, τῆς θείας βασιλείας, τὴν εἰλικρινῶς αἰτεμένους σε, καὶ ἐτησίως ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σε.

Δόξα. Ἦχος, πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, καὶ ψάλλωμεν γηθόμενοι, εὐσχημόνως πανηγυρίζοντες. ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱεράρχου καὶ θεοφόρου Πατρὸς, βασιλεὺς καὶ ἀρχόντες συγκροτείτων, καὶ τὸν παιδίον σου Χριστὸν ἀναδείχοντα ὁριζὸν θεράποντα, ἐν τῷ τέττε ἀμπελῶνι μέ-χρῃ ἐσχατῆς ἐκδημίας ἀνυμνεῖτωσαν. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τὸν τοῦ καλῆς ποιμένος ἀκόλαστον ποιμένα, συνδραμόντες ἐπαινεῖτωσαν. αἱ παρὰ θε-νοὶ τὸν φροντιστὴν ἢ συζυγίαν τὸν ζυγόν· οἱ τῆς ἐρημίας τὸν πτερωτὴν, οἱ μι-γαδὲς τοὺς νομοθέτην ἢ νεότητος τὴν παιδαγωγίαν ἢ εὐπορίαν, τὸν οἰκονό-μον· τὸν πορσιζὴν ἢ πωνίαν, οἱ πάντες, τὸν γενόμενον τοῖς πᾶσι πάντα, ἵνα κερδήσῃ πάντας, ἢ τὴν παλοῖονας, ἔτω προσείπωμεν Βησσαρίων θαυμά-σιε, πρὸς βίβη τῷ σωτῆρι, τῆς ἐφ' ἡμῶν ἀνάγκης, ἐρωθῆναι ποιμνήν σε, πᾶσι ἱκεσίαις σε.

Καὶ νῦν τῷ Σταυρῷ ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοὶ τὸ παραδόξον θαῦμα καθορῶντες· τῷ Σταυρῷ τὴν δύ-ναμιν προσκυνήσωμεν, ὅτι ξύλον ἐν παραδείσῳ, θάνατον ἐβλά-νησε, τὸ δὲ τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, ἀναμάρτητον ἔχων, προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ ἑ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ' ὧν τῶν πρυγῶντες, κραυγάζομεν ὅτι διὰ Σταυρῷ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Στιχόν, Στιχηρὰ τῷ Ἀγίῳ, Ἦχος, πλ. β'.

Ὁ λὸν ἀποθέμενοι.

Ολον ἀπὸ ἐρέφους σὲ ἀνατεθέντα Κυρίῳ, Πατὴρ ὁ ἑράνιος, καὶ τὸ Πνεῦ-μα Ὅσιε τὸ πανάγιον ἱερώς ἔχρισεν, ἀρετῶν κάλλεσι, παρα-δό-

δόξως καὶ ἐλάμπρυνε, καὶ ὡραιότατον, καὶ θεοειδῆ χρηματίσαντα, Ἀγ-γέλοις σινηρίθμησε, καὶ ἱεραρχῶν ὁμηγύρεσιν. οἷς συναγελάζων ὡς ὁντως ἀληθῶς ἀρχιερεὺς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχος. Τὸ στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Ωφθῆς ἱερώτατε ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ἐκβλαστήσας ἐνδοξε-κλίμα πάγκαρπον. ἱερὰ νάματα, ἱερῶν σε λόγων θεοσόφως προχέμενον, ὥν περ γενόμενοι, θείας εὐφροσύνης πληρέμεθα, καὶ μέθης ἐκλυτρίμεθα, τῆς ἐκ τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, οἱ τὴν πα-ναγίαν, καὶ πλήρως χαρμονῆς πνευματικῆς, μνήμην σε πόθῳ γεραί-ροντες, Πάτερ ἱερώτατε. **Στιχος. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.**

Αςρον ὡς πολὺφωτον, καταφωτίζεις τὴν πόσιν, μάκαρ ἱερώτατε, τὴν σεπτὴν γεραίροντας, θείην μνήμην σε. οἰκτιρῶν πέλαγος, τοῦ ἐλέους χύσις, ὡς ὑπάρχων ἀδαπάνητος, ἀδικημένων τε προμαχος ἐρετὸς, καὶ ἀκλόνητος, πενήτων τε παράκλησις, καὶ τῶν ἐν κινδύνῳ ἀνάψυξις, ὁρῶντων προσάτης, χηρῶν ἐπικεφαλὴ ἀσφαλῆς, καὶ τῆς μελέτης κολάσεως, πάντας ἡμᾶς λύτρωσαι. **Δόξα. Ἦχος δ'.**

Αγιάτατε Πάτερ Βησσαρίων, Θεὸν λειτουργεῖς, χριστὸς σε τῆς ἀγάπης ἐχώρισεν ἐδὲν, ἐ δόξα, ἐ τρυφαί, καὶ ἡδοναί, ἀλλ' ὅς ἀν-δρώπων ἐπαινοί, ἐδὲ ὑψηλῶν. διὸ καὶ μεταπάντα τῆς προσκίρας ζωῆς, ἐδέξαντό σε ἑράνιοι σκηναί, καὶ πλῆτον ἔχεις ἐν ἑρανοῖς ἀφ' ὧν, καὶ δόξαν αἰδίου, τρυφῆς ἀκηράτε καὶ ἡδονῆς ἐμφορέμενος. καὶ τὸν παρ' Ἀγγέλων δεχόμενος ἐπαινον, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς χρεωστικῶς ἐκτελοῦντές σε τὴν μνήμην, τύχοιμεν ταῖς πρὸς Θεὸν ἀκοιμήτοις πρεσβείαις σε, βασιλείας Οὐρανῶν, ἀξιομακάριζε.

Καὶ νῦν τῷ Ἐσθῆς. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Φωτολαμπρῆς Ἀσέρων τύπος, προσεδείκνυε Σταυρῷ, τῷ τῶν νίκης, εὐ-σεβεῖ ἀνακτιτῷ πᾶν, ἢ ἡ μήτηρ Ἐλένη ἀνευραμένη κοσμοφανῆ πε-ποίηκε, καὶ Σὲ σήμερον ἀνυψῶντες, τῶν πῖσιν χορεῖαι κραυγάζομεν, φώτισον ἡμᾶς τῇ ἐλπίδι σου, Σταυρῷ ζωφόρε· ἀγίασον ἡμᾶς τῇ ἰσχυρί σου πανσέβασε Σταυρῷ, καὶ κράτυνον ἡμᾶς τῇ τρυφῇ σου, ὑψόμενος πρὸς παράταξιν ἐχθρῶν.

Ἀπολυτίκιον τῷ ἱερέως, Ἦχος, πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου, ἐκτίσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ Ὅσιε. ταῖς προ-σευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τὴν πτωχῆς ἀγαπήσας, καὶ τῶν

τέτοις ἐπακηύσας. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Βησσαρίων, Ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Εἰς τὸν Ὁσέον, μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν.
Κάθισμα τῆς Γεράρχης. Ἦχος, πλδ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν τῆ βίβη πλημμύραν διαφυγῶν, καὶ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου καταφρονῶν, πάτερ ἡκολούθησας, ὃν ἐποθήσας Κυρίου. καὶ τὴν τρίβον τέτυκε, τὴν θείαν διήνυσας. τῆς αὐτοῦ ἀγάπης, ἐδεν σε ἐχώρισεν. ὁθεν κληρονόμος, βασιλείας ἐδείχθης, Χριστῷ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησάσαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόσω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Σταυρὸν τῆς Σωτηρίας ἐπὶ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀφείλετο ἡ σέμνη, χαρὰς δὲ ἐμψώλησιν, Οἰκιστὴς τὰ πέρατα, καὶ τεμένει θεοπίζει ὑψοῦν ἐν πνεύματι, καὶ τὸ σκηπτρον νομίζει, ἐπὶ τὰ Βασιλεία. Ὁθεν ἡ Ἐλένη τῷ υἱῷ ἀνεβόα, ὑπάπλωσον Δεσποτα, ταῖς χερσίν σου, καὶ πρόσδεξαι τὸν δεικνύμενον ἀπασί, κράτος σου, καὶ νίκης Σοφῆ, καὶ τὰ Ἐξῆς διδάξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος, πλδ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθες τὸ νοητὸν, καὶ τὸν γνώφον ὑπέδυσ τὸν μυζικόν. τὰ βάσι τῷ πνεύματος, ἐμύθηθης θεόσοφε, μυζικῶς ἐκτυπώσας τριάδος τὴν ἑνωσιν, ἐν πλαξί σῆς καρδίας, δακτύλῳ θεότητος. ὁθεν Βησσαρίων, λαρισσίων ἐδείχθης, Φωστὴρ τηλαυγέστατος, καὶ διδάσκαλος ἀριστος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησάσαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόσω τὴν ἀείμνησον μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸν Σταυρὸν τῆς Σωτηρίας ἐπὶ τῆς Γῆς. μετὰ τὸν πολυέλεον, Κάθισμα τῆς ἁγίας. Ἦχος, πλδ΄.

Αβραὰμ ὡς περ ἡ γαίη κατηκολούθησας, τῷ κεκληκότε Σωτῆρι, καὶ Σεδοξάσαντι, Μωϋσῆς δὲ ὡς πιστὸς λαὸν ἐξηγάγεας, ἐκ τῆς δουλείας

λαίας Φαραὼ, τῷ πικρῷ καὶ σοβαρῷ. ὡς Γησῆς τῇ Ναυῇ δὲ πάλιν, Γῆν, ἐξ ἧς ῥέει γάλα καὶ μέλι, αὐτοῖς κατεκληροδότησας.

Δόξα, Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ πανάγιον ἔθλον τῆ βασιλείας Χριστοῦ, ἀναλάβωμεν πίσει, ἐπὶ τῶν ὡμῶν ἡμῶν, καὶ τῇ βίβη τὰ τερπνὰ ἀπορρίψωμεν. ὁ οἱ πάλοι βασιλεῖς, ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πολεμίες, καὶ φύλα τὰ τῶν Βαρβάρων τῇ δυνάμει τῆτο ἀνέτρεψαν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Σταυροῦ εἰς ε΄. καὶ τῇ Γεράρχῃ εἰς Η΄.

Ὡδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. ὁ Εἰμέος.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπὶ εὐθείας ῥάβδῳ τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι. τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἠνωσεν, ἐπὶ εὐρὺς διαγράψας τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασαι. *Τροπαιοῖον.*
Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τῇ ἀχράντῃ πάσῃ, ἐν ἑαυτῷ προέφησε, τῶν ἱερῶν μεστέμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθεὶς, τεταμέναις τροπαιοῖον παλάμαις ἠγείρει, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλὴν τῇ πανάλῃ. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασαι.

Ανέστηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ σῆλης ἄκος Φθοροποιῶν λυτήριον, καὶ ἰσόβλη δειγματος καὶ ξύλου τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς Γῆν συρόμενον ὄφιν προσέδησεν, ἐγκαρσίον ἐν τέτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασαι.

Απέδειξεν Οὐρανὸς, τῇ Σταυρῷ τὸ τροπαιοῖον, τῷ εὐσεβεῖς Κράτει καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι. ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρούργημα, ἀπατῇ ἀνιερὰπῃ δὲ, καὶ πίστις ἐφῆλτω, γῆς τοῖς πέρασι θείᾳ. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασαι.

Οἱ ἀναβαθιοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου. Προκειμένον. Τὸ εἶμας λαλήσει σοφίαν. Στίχος. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Ἐπαγγέλιον Κατὰ Γεωργίου Ὁμῆ. ἱεροεχόμενος διὰ τῆς θύρας. ὁ Η΄. Εἶτα Γεῖμαλον τοῦ Γεράρχου. Ἦχος, πλ. β΄.

Βησσαρίων Ἱεράρχα, συμπολίτα τῶν ἀγγέλων, Βασιλείας κληρονόμος τῷ Χριστῷ, παρὰ τῇ τριάδι, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Φιλάτῳ τε τέκνῳ, Χρειασιῶς ἐκτελούντων τὴν πανίερν μνήμην σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Γεράρχου, εἰς ἡ. Πόημα Παχωμίου ἱερομονάχου. Οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Γ΄ μου παρὰ σὺν Βησσαρίων σοι πλενεῖν. Ὡδή α΄. Ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθρεαῖον.

Τῶν ἡμετέρων Χωρητικὸς τοῦ πνεύματος, τοῦ θεῖου πάνσοφος, τὸ τῆς ψυχῆς ἰσὶν τοῖς αὐτοῦ, ὑποταξάς ὁρμήμασι, καὶ πρὸς λιμένας ἐφθασας, τὰς ἀκυμάντας ἱερῶτατε.

Μανίαν τοῦ Μαμωνᾶ ἀπέσεις, εἰδῶλων σέβασμα, ἐκ σῆς ψυχῆς καὶ ὡς καλὸς, οἰκονόμος τὸ σοὶ πιεσθὲν, εἰς δεομένων τράπεζαν ἐπολυπλασιάσω τὸ τάλαντον.

Ναὸς ὢν τοῦ παναγίου πνεύματος, ταῖς ἐπιβάσεις ταῖς ἱεραῖς λαμπόμενος Χριστῷ, καὶ ναὸν τῷ παντάναντι, ὑποδομήσω ἁγίε, εἰς ὑμνωδίαν ἀκατάπαυσον. *Θεοτοκίον.*

Ο λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ πανάμωμος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε. καὶ σαρκοφόρος ὥφθη ἐπὶ γῆς, ἀλογίας λυτρεύμενος, τὰς πλανηθέντας δόγματα, καὶ συμβελὶς τοῦ ἀλάστορος.

Ἐπεὶ Κανὼν τοῦ Γεράρχου, Ὡδή α', Η'χος πλ. δ'.

Ἀσματλήτην.

Ανδρῶπος μὲν ὁ παρ' ἡμῶν ὑμνέμενος, ἔτος ἐράνιος. ὁ δὲ αὐτοῦ βίος, ἀγγελον ἐν σωματι, τοῦτον ἡμῖν ἀνέδειξε. διὰ τοῦτο ὑμνέσθω, καὶ ὡς ἐπίγειος ἀγγελος, καὶ ὡς ἐπεράνιος ἀνδρῶπος.

Πόαν ὁδὸν τῶν ἀρετῶν ἐχ' ὥδευσας, ἀνδρῶπε σὺ τοῦ Θεοῦ. τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ποῖόν σε δυνέφυγε. πάσης καὶ γὰρ διδάσκαλος, θεωρίας ἐγένε, καὶ θαυμασῶν τύπος πράξεων, Πάτερ Βησσαρίων πρισμέγιστε.

Ζῆς καὶ θανάτων ὦ Βησσαρίων ἐνδοξε, μὴ καταλείπης ἡμᾶς. καὶ ζῶν λοιπὸν Πάτερ, μετ' ἡμῶν τῶν τέκνων σε, δεῦρο καὶ σῆθι σήμερον εὐλογῶν ἀοράτως, τὰς ἐκτελέντας τὴν μνήμην σε, καὶ χαροποιῶν τὰς ὑμνούντάς σε. *Θεοτοκίον.*

Θειγορεῖν με τὸ ἐν σοὶ μυσῆριον πείθει καὶ πάλιν ἀγνή, θεολογῶ τοῖνυν, ἐν τῷ ψαλλεῖν ἔτω σοι, χαῖρε τὸ ξένον ἄκυσμα, ἡ Παρθένης καὶ μήτηρ Θεοῦ ἀσπύρως γὰρ ἔτεκες, ἕνα ἐν δυοὶ κόρη φύσει.

Καταβάσις. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ὡδή γ', ὁ Εἰρμῆς.

Ράδος εἰς τύπον, τῷ Μυσῆρι παραλαμβάνεται, τῷ βλασφῶ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. τῇ σφειρυσσῇ δὲ πρῶην, ἐκκλησίαν, νῦν ἐξήνθησε, εὐλὸν Σταυρὸν εἰς κράτος καὶ σερέωμα. *Τεσπύρον.*

Ὡς

Ως ἐπαφῆκε, ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθεῖντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς δεοκλήτης ἐδήλα ἐκκλησίας τὸ Μυσῆριον. ἡς ὁ Σταυρὸς καὶ σερέωμα.

Πλευρὰς ἀχράντες, λόγῳ προφεισῆς, ὕδωρ σὺν Αἵματι, ἐξεβλήθη ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ρυπτικὸν Ἀμαρτίας. τῶν πλίστων γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλείων κράτος καὶ σερέωμα.

Ὡδή γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Νοῦν ἔχων θεολαμπή, καὶ μετὰ σώματος ζηλῶν ἁγίε, νόων σεπτῶν τάγματα τέτοις ἐκδήμων συνήρῃσας.

Πολίτευμα ἐσχηκώς, ἐν ἑρανοῖς ἐξ ἑ Χριστὸν Κύριον, πάντες ἀπεκδεχόμεθα τοῦτον ἐκδυσώπει τοῖς δέλοις σε.

Ανάψας σε νοητὸν, τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ Χριστὸς ἔθηκε, λύχνον πιστοῖς πάντοτε, τέτων διανοίας φωτίζοντα.

Ρωννύων τὴν τῶν βροτῶν, ἐξαοδηνήσαν Φύσιν Κύριος, ταύτην ἐκσῶ πάναγνε, ἀνευ ἁμαρτίας προσέλαβε. *Ἄλλος. Ο* σερεώσας κατ' ἀρχάς.

Χοροβατῶν ἐν ἑρανοῖς, καὶ τῇ πανσέπτῳ τριάδι, μετὰ πάντων παρεσὼς τῶν ἁγίων, πάντων μέμνησο ἡμῶν, διὰ παντὸς ἀείμνησε, πάτερ πατέρων θείων, ἱεραρχῶντε ἀγλαίσμα.

Σὺ πάντων ὥφθης μιμητής, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων, ἐκμαζόμενος αὐτῶν πάσας πάτερ, ἀκριβῶς τὰς ἀρετάς. ὥν περ καὶ νῦν ὁμολογῆτος, ἐν ἑρανοῖς ὑπαρχεῖς, ὦ Βησσαρίων θεόπνευσε.

Σὺ ἀπὸ βρέφους ἱερός, ψυχὴν ὁμῇ τε καὶ σῶμα, καὶ ἁγνὸς ἐν ἀμφοτέροις υπάργων, λειτεργὸς ὥφθης Θεῷ. διὸ καὶ μετὰ θάνατον ἱερατεύεις ἄνω, ὦ Βησσαρίων θεόπνευσε. *Θεοτοκίον.*

Εὐρυχωρότατον Θεῷ, τῷ ἀχωρήτῃ δοχεῖον, ἡ τὸ χρέος τῆς προμήτορος Εὐας, ἀποδῶσα μοι ἡ σὺ, διχα Φθοράς γὰρ ἔτεκες, τὸν τῶν ἀπάντων κτίστην, ἐκατὰ φύσιν, ἡ ἑκασιν. Καταβάσις. Ράδος εἰς τύπον.

Εἶτα τὸ Κοστάκιον τῆς Ἐορτῆς. Οὐψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκσῶς.

Κάθισμα, Η'χος δ'.

τὴν ἀγαλότητα.

Τὴν ὡραίτητα τῆς πανήγυρος, ψυχῆς ἀείμνησε, ὁρῶντες Ἀγγελοι, ταῦτα ἐβόων ἐν τῇ σῇ ἐξοδῷ ἐν εὐφροσύνῃ, δεῦρο νῦν ἀναβήθι, πρὸς

Β 2

πρὸς Θεὸν ὃν ἐσώθησας. δεῦρο εἰς αἰῶνιον, Βησσαρίων πανήγυριν, λιπὼν
τὰ κάτω, ἄνω πορεύε, καὶ συναγάγε τοῖς ἀγγέλοις.

Καὶ νῦν Ἦχος πλ. δ'.

Εν παραδείσῳ μὲν τὸ πρῖν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχ-
θρὸς εἰσφέρων νέκρωσιν. τῷ Σταυρῷ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἐνδυ-
μα, ἀνδρωποῖς φέρων ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπληρώθη πάσης
χαρᾶς. ὃν ὁρῶντες ὑψέμενον, Θεῷ ἐν πίσει λαοὶ, συμφώνως ἀνακρά-
ζωμεν πλήρης δόξης ὁ οἶκος σε. **Ωδὴ δ' ὁ Εἰσμός.**

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ Μυσήριον, κατενόησα τὰ ἐρ-
γασε καὶ ἐδοξασά σε τὴν θεότητα. **Τροπαιεύς.**

Πιρογόνας μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ
Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέδειαν, τῶν Ἐθνῶν προφαίνων τὴν με-
τάθεσιν.

Ο βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνεσαν ἀνέδωκεν, Ιορδάνης ξύλῳ, τῷ
Σταυρῷ καὶ τῷ βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαι-
ρόμενος.

Ιερῶς προσοιᾶζεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς προηγόμενος, τῆς ἐν τόπῳ
μαρτυρίας σκηνῆς, ζωοτοῦποις τάξεσι κλειζόμενος,
αὐμασῶς ἐφαπλέμενος, τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυ-
ρὸς, καὶ διηγγήσαντο, Οὐρανοὶ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Δ' ξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Εὐαγγ. Ἦχος πλ. δ'. Ωδὴ δ'. Ἐπαρθένασε ἰδοῦσα.

Απασράφας ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἑωσφόρος, ἐκ ἐν κρυττῷ δυόμενος, ἅλ-
λ' ἐν ἀκρωρείᾳ, πάντοτε ἱσάμενος, ὑμνεῖν πάντας Κύριον, τὸν δο-
ξάσαντά σε ἡτοίμασας.

Στρατιώτης ἀνεδείχθης ὡς Βησσαρίων, σὺ τοῦ Χριστοῦ συνείδησιν, ἀγα-
θὴν καὶ πίσιν, ἔχων ἐν καρδίᾳ σε. διὸ καὶ ἡγνώσισαι, τὸν καλὸν
ἀγῶνα μακαρίε.

Κεχρισμένος ἀνεδείχθης ὡς Γεράρχης παρὰ Χριστοῦ χριόμενος ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, τότε ἦν ἐκτίσαστο, πλευρᾶς αὐτοῦ αἵματι, ὡς ἀρχιε-
ράρχης καὶ πυρῆς. **Θεοτοκίον.**

Ο λωλότα με εἰς πᾶσιν τῆς ἀτιμίας, καὶ εἰς βυθὸν ποντέμενον, τὸν
τῆς ἀμελείας, πᾶναγνε ἀνέλκυσον, ὡς κτίστην κηύσασα, τὸν τὰς
ἀμαρτίας ἐξαιρῶντα. **Ἄλλος.**

Δύχνος

Σὺ με ἰσχύς Κύριε.

Δύχνος τοῖς σοῖς, ποσὶ τῷ ὄντι γενόμενος, ὁ Κυρίε νόμος, καὶ ταῖς
τρίβοις σε. Φῶς αἰ αὐτοῦ, ὄντως ἐντολαί, πρὸς ὑψηλοτάτας καὶ
θαυμασὰς ἐπανήγαγε τῶν ἀρετῶν σὲ πάτερ, κορυφὰς ἐκβοῶντα τῇ δυ-
νάμει σε, δόξα φιλανθρώπε.

Τὸν Ἡλιῶ, ἄριστα ζῆλον προότητι, Μωϋσέως, μίξας ὁ αἰοίδιμος ἔτος
πατήρ, ἦν ὡς ἀληθῶς, ὁ αὐτὸς Ἡλίας, καὶ Μωϋσῆς ὅτε ἐσπεριεν,
ἐνθεὸς πλήρης ζήλου, καὶ προότητος ἅμα, Βησσαρίων ὡς πίσεως προ-
μαχος.

Σὺ τῷ Χριστῷ, ἐπηκολύθησας ἐνδοξε, καὶ νεκρώσας, πάτερ τὰ σκιρτή-
ματα, τὰ τῆς σαρκὸς, ὡφθῆς ἐπὶ γῆς, ἄλλος ὡς Ἡλίας, τῷ θεῷ
ζήλῳ πυρέμενος, κατὰ τῶν ἀνομούντων, ἐπικείμενος μάκαρ, διδα-
χαῖς τῶν ὁσίων ρημάτων σε. **Θεοτοκίον.**

Ο πωλασεργὸς, εὖρατο ἐκ τοῦ αἰῶνος σε, ἐν κοιλάδι, κρίνου καὶ θαλά-
σσας, ταῖς ἀρεταῖς, λάμπεσαν σεμνὴ, βάσει τῆς ἀγνείας,
εὐρύτητι τῆς σεμνότητος, ἀνύψωσε τῷ γένει τῶν ἀνδρώπων. διόσε,
ὡς μητέρα τοῦ κτίσε δοξάζομεν. **Καταβασία.** Εἰσακήκοα Κύριε.

Ωδὴ δ' ὁ Εἰσμός.

Ωτρισμακαρίσον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος. δι-
ὲ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῇ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ
προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπαιεύς

Σὲ τὸ αἰοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ἡ τὴν Ἐδέμ φυλάττεσα,
σρεφομένη ρομφαία, Σταυρὲ ἡδεσθῇ, τὸ Φρικτὸν δὲ Χερσεδιμ,
εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Αποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τῷ Σταυρῷ, φρίττεσι χαρπτό-
μενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πωλῶσιν, οὐρανίων γηγενῶν, γένος
δὲ γόνου κάμπτει Χριστῷ τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκράτοις, φανείς ὁ θεὸς Σταυρὸς, ἐσκοτισμένους ἔθνεσι,
τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος ἀπασράφας οἰκείῳ τῷ
ἐν αὐτῇ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωδὴ δ'.

Σὺ Κύριε με Φῶς.

Σὺ

Σὺ ὦλην κοσμικὴν, καὶ τὴν τύρβιν ἀπὲρ ῥήϊας, σῆς ἄγιε διανοίας.
καὶ προσήλας Κυρίῳ, ἐν πάσῃ ὁσιότητι.

Σὺ βύσας τὰς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος ὅσιε, αἰδηθεὶς τῇ ἀπαθείᾳ,
ὡς καλῶ κυβερνήτῃ τῷ πνεύματι ὑπέταξας.

Σὺ ἡρθης ἱερῶς, ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ὡς φοῖνιξ καὶ ὡσεὶ κέδρος,
τοῦ Θεοῦ ἐξανθήσας, καὶ πάντα εὐώδια σας. *Θεοτοκίον.*

Σὲ μόνην καθάραν, εὐρηκῶς, ὁ ὑπέρθεος, ἐν μήτρᾳ σε σωματῆται,
ἀπαθῶς καὶ ἀρρέυτως, ἀγνή ὁ παντοδύναμος.

Ἄλλος. Ἰνατί με ἀπόσω,

Μυσικῶν ἀρωμάτων, Βησσαρίων ἐνδοξε, σκευὸς γενόμενος, τὰ γὰρ
ἐκ τῆ θείας, καὶ ἁγίας σε σώματος ῥήματα, ὑπὲρ πᾶσαν, ἥσαν μύρων
ὁσμὴν παντοίων Πάτερ. τῶν πιστῶν τὰς αἰδηθεὶς ἐπευφρανᾶς.

Σὺ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, τὸν Θεὸν ἐδόξασας θεομακάρισε. διὰ τὸ το
δόξης, παρ' αὐτῆς ἀωνίης τετύχηκας. ἀλλοικῶν ὦ Πάτερ, τῆς
ἐρανης, μὴ ἐπιλάσῃ, τῶν ἐν γῇ ἐκτελούντων τὴν μνήμην σε.

Αράτω δυνάμει, Πάτερ δυναμέμενος τῆ θείας Πνεύματος, ἐπὶ γῆς
ἐφάνης, ὡς ἀσώματος ἄλλος αἰοῖδιμε. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τῆ
λυτρωτῇ σου ἐνώσας, ἱεράρχης ἐδείχθης πανάριστος. *Θεοτοκίον.*

Φεῦ, καινότερον κόρη, τῆ ἀσπόρου τόκε σε ἔποτε γέγονεν. ἔδε ἀπὸ
αἰῶνος, φρικωδέστερον ὠφθῇ μυσηριον, τῆ ἐν σοὶ παρθένη. βαβαὶ
τῆ ὑψος καὶ τῆ βάθους, τῶν ἀρρήτων καὶ ξένων θαυμάτων σε.

Καταβασία.

Ὡς τρισμακάριζον ξύλον. *Ωδή 5'. ὁ Εἰσμός.*

Νοτίς θηρὸς ἐν σπλάγχθοις, παλάμας, Ἰωνᾶς, σαυροειδῶς διεκωπετά-
σας, τὸ σωτήριον πάθος, προδιετύπε σαφῶς. ὅθεν τριήμερος
ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τῆ σαρκὶ προσπα-
γέντος Χριστοῦ τῆ Θεοῦ, καὶ τριμέρῳ ἐγέρσει τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Τροπάειον.

Ο γήρατι, καμφθεὶς καὶ νόσω τρυχωθεὶς, ἀνωρῶτο Γαβὼλ χεῖρας
ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τῆ ζωοφρενῆ Σταυρῷ. τὴν πα-
λαιότητα καὶ γὰρ, τῆ νομικῆς σκιάδας γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν
τέτῳ σαρκὶ προσπαγείς Θεὸς, καὶ τὴν ψυχολογῶν νόσον, τῆς πλά-
της ἀπῆλασε.

Νεα-

Νεαζέσαις θείας παλάμας, ὁ θείος Ἰσραὴλ, σαυροειδῶς κάραις ἐδήλα,
ὡς πρεσβύτερον κλέος, ὁ νομολάτρης λαὸς, ὑποπτευθεὶς. ὅθεν
ἔτιως ἐξηπατήσθαι, ἐκ ἡλίουσε τὸν ζωηφόρον τύπον. ὑπερέξει λαὸς
γὰρ Χριστοῦ τῆ Θεοῦ, νεοπαγείς ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Ωδή 5'.

Θύσω σοι μετὰ Φωτῆς.

Σώφρονι, συλλογισμῷ χρησάμενος Ὅσιε, ἐν ταῖς πενήτων κοιλίαις,
ἐσχορπίσω πλεῖτον, διὸ διερίζεις, εὐφροσύνην, ἐπαπολαύων πό-
νων τὰ ἐπαθλα.

Ανω σοι, πρὸς Οὐρανὸν ἡτοίμασαι γέφυρα, ἐν Ἀχελώϊ κτιομένης,
ὑπὸ σῆς γεφυρώσεως ὡς θεομάκαρ, εἰς πορείαν, τῶν χαλεπῶς κυκλῶν-
των τὸ πρότερον.

Ρύσιν σε, τῶν αἰχμαλώτων Πάτερ γινώσκωμεν, καὶ ἐν εἰρητῇ κε-
λεισμένων, καὶ ἐν θλίψει πάσῃ κεκακωμένων, καὶ ἀνάγκῃ, διὸ ἡ-
μᾶς κακώσεως λύτρωσαι. *Θεοτοκίον.*

Ισχυρον, πρὸς σωτηρίας ὁρμησε δέσποινα, τῶν λογισμῶν καταγίδη,
καὶ παθῶν τῇ θλίψει ἀπεγνωσμένων, ἡ σωτήρα, τῶν σὲ τιμῶντων
ἀποκυνήσας. *Ἄλλος.* Ἰλαδίημοι σωτῆς.

Ιεραρχῶν καθοῖν, καὶ θεῶν χαίροις ἀγλαΐσμα, πατέρων ὄντως ὁφ-
θεὶς, Βησσαρίων ἡδίστα. ναὶ, χαίροις αἰοῖδιμε, ἱεράρχα χαίροις,
ὁ κἀνὼν πάσης εὐδύτητος.

Καινοφανῶν ἀρετῶν, δημιουργὸς ὢν ὁ μέγιστος, ἀρχιερεὺς ἀληθῆς,
Βησσαρίων ἐνθεος, ταχίστην ἀνάβασιν, δι' αὐτῶν ποιεῖται, πρὸς
Θεὸν ὄντως τὴν φέρσαν.

Διδασκαλίαις ταῖς σαῖς, ἡμᾶς ὦ πάτερ ἐπόμενοι, ὡς ἐπὶ γῆς μετὰ
σῆς, καὶ ἀνω τὴν οἰκισιν, ὁφθεινόμεν ἐχόντες, ἐρανοπολίτα Βησ-
σαρίων ἱερώτατε. *Θεοτοκίον.*

Αρρήτῃ χαίρει Θεῷ, μεγαλουργίας διάκονος, ὁφθῆντα κόρη ἀγνή,
καὶ πᾶσαν τῷ τόκῳ σε, τὴν φύσιν θεάσασα, τῶν βροτῶν Παρ-
θένη, τὸν Θεὸν βροτῶν γὰρ ἔτεκες.

Κοντάκιον. Ἡ'χος, πλ. 2. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κατὰ δαιμόνων ἐκ Θεοῦ τὰ νικητήρια, ἐκ βρέφους πάτερ εἰληφὲς πα-
νιερώτατε καὶ ἰσαγγελοῦ γενόμενος ἐν ἀνθρώποις, εἰς ἐράνια με-
τέξης νῦν σκηνώματα. διὰ τὸ το καὶ ἡμῖν τοῖς κάτω μένεσι, δεῖ κραυγα-
ζειν σοι. Χαίροις πάτερ θεσπέσιε. *Ὅλος.*

Α'γ-

Αγγελοι καθορώντες, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου, ἐκ γῆς ἀνερχομένην
 ὦ πάτερ, πρὸς τὰς ἐπαρτίας μονᾶς, ἀρετῶν ἐνδεῶν ἀσραπαῖς
 λάμπασαν, ἐχόμενον καὶ ἐκράζον τρισόλβιε, πρὸς σὲ τοιαῦτα, χαῖρε
 παῶν ἀρετῶν ἐργάτα. χαῖρε παῶν κακίων διώκτη. χαῖρε σωτηρίας
 πολῶν ἡφθῶς πρόξενος. χαῖρε ἀπωλείας πολλῶς ὀφυσάμενος. χαῖρε
 φόβε βίει πάντοτε πλήρης ὢν ἐν προσευχαίς. χαῖρε λόγου θείου πάν-
 τοτε πλήρης ὢν ἐν διδασκαίς. χαῖρε, ὅτι θρεμμάτων λογικῶν ποιμὴν
 ὡφθης. χαῖρε, ὅτι διὰ κτὴς νοητῶν λυκῶν ὡφθης. χαῖρε κλεινῶν πα-
 τέρων διάδοχε. χαῖρε ἁγίων πάντων συμμετοχε. χαῖρε τῶν κάτω
 καλὲ οἰκονόμε. χαῖρε τῶν ἄνω Θεῷ κληρονόμε. Χαῖροις, πάτερ
 δεσπασίε.

Τὸ συναξαρίον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα τὸ παρὸν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, καὶ Μνήμη τῆ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίου Ἀρχιεπισκόπου
 Λαρίσης.

Στίχος.

Γῆθεν μεταστάς, Βησσαρίων ἐν πόλιν.

Καὶ ἀκητήρ ἐσι σὺν θυπόλοις.

Πέμπτη καὶ δεκάτη, Σανὲ Θεσσαλίας σκοπὸς Ἐλλάδος.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Βησσαρίων ἐκ κώμης ἦν τῶν περι τὰ
 τέρματα Μακεδονίας, μάλλον δὲ Θεσσαλίας μεγάλων Πυλῶν,
 ἐξ ὀρθοδόξων γονέων καὶ ἱερῶν γεννηθεὶς τε καὶ ἀνατραφεὶς. γράμμα-
 τα δὲ μεμαθηκώς, καὶ ἡδὴ πε δεκαετὴς γενόμενος, ἐν ἐρωτὶ γενόμε-
 νος τοῦ μοναχικῆ βίης καὶ σχήματος, τῷ ὄντι μοναχικωτάτῳ Μάρκῳ
 μητροπολίτῃ Λαρίσης Φοιτᾷ, καὶ συχνὸν χρόνον μετ' αὐτοῦ δια-
 μέinas, καὶ κανονικῶς τὰς ἱερατικὰς βαδμῆς διαμείψας, ἐπίσκοπος παρ'
 αὐτοῦ Δομενίου καὶ Ἐλασσόνης προχειρίζεται. ἀλλ' οὗ τῆς πόλεως δή-
 μος ἔκτινος ἐρίδος, ἡ μάλλον εἰπεῖν οἰήσεως καὶ ἀπαιδευσίας, τούτων ἐ
 προσδέχονται. ἡ δὲ πρόφασις, ὅτι ἦν ποτὲ τιμηθεὶς εἰς ἀρχιεπισκο-
 πὴν τὸ τέτων πόλισμα. διὸ καὶ ἀνοήτως προσελθόντες τῷ τότε πα-
 τριάρχῃ χρυσολίπτῳ μάλλον ἢ θεολίπτῳ, ἐπίσκοπό ντινα λαμβάνου-
 σι παρ' αὐτῷ, Νεόφυτον τένομα, μετὰ θάνατον ἀλυτον εὐρεσέντα.
 ὅτος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ μιμητὴς, εἰς ἕδεν τὸ πρᾶγμα θέμενος, μάλισα
 δὲ καὶ λαβὴν ἡσυχίας τούτο δραξάμενος, προσέμενε τῷ κατὰ πνεῦ-
 μα αὐτοῦ πατρὶ Μάρκῳ, θεραπεύων κατὰ τὰς προσμένοντας ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ πτωχὰς τε καὶ ἀδυνεῖς ἐργῶ, καὶ λόγῳ. ὅτως ἔν καρτερήσας
 ἐνιαυτὸς τέσσαρας, τῆς τῶν Σταγῶν ἐπισκοπῆς ποιμένος χηρευσάσης,

ἐξαι-

ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ λαοῦ, εἰς τὸ ἐξάρχειν αὐτῶν ἐπιτροπικῶς. ὅπως
 γενομένα, καὶ χρόνος προσμείνας ἐξ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπισκοπῇ, πολλὰς
 ἐπιηρείας καὶ ὑπερορίας ὑπέμενε, διά τινος χαιρεκἀκα καὶ ἀνιέρει Δομετίου
 καλεμένου. τῷ δὲ ἱερωτάτῳ Μάρκῳ τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς
 ἐκεῖθεν ἀπάραιτος μακαρίας μονᾶς, ψήφῳ καὶ αἰτήσῃ τῶν τῆς ἐπαρ-
 χίας ἐπισκόπων, τῶν τε κληρικῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, διάδοχος τοῦ
 Λαρίσσαιων θρόνου παρὰ τῷ πατριάρχῃ Ἱερεμίᾳ καθίσταται. ἀλλὰ τίς
 τὰς μετὰ ταῦτα θραύσεις αὐτοῦ πράξεις ἐξαγγελεῖ; τὰς τῶν ἀνι-
 μαλῶτων ἀναρρήσεις, τὰς εἰς τὰς λιμνῶν τῶν καὶ δεομένων ἐπισκερίας,
 καὶ χορηγίας τὰς ἐν ποταμοῖς γεφυράς, καὶ μαρτυρεῖ εἰσέτι τὸ τετα-
 ἀξιόλογον ἔργον ἐν λευκοποτάμῳ, ὅστις ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων λευκο-
 πόταμος, ἐκ Πίνδης εἰς Αἰτωλίαν κατερχόμενος ὀνομάζεται, ὑπὸ δὲ
 τῷ ποιητῶν ἀργυροδίνης, Ἀ'χελῶος. ὁ ἔργον ἐδεῖς πρότετα τῷ ἁγίῳ
 ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἐπεχειρίσατο. διὰ τὸ ραγδαῖον ἐν τοῖς ὁμβροῖς τῷ
 ρεύματι, καὶ τὸ σφοδρὸν, ἀλλὰ καὶ τὴν νῦν ὀρωμένην περικαλὴ μὲν
 τῶν σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πλησίον τῆς αὐτῆς κώμης ἐν τῷ ὄρει,
 αὐτὸς πρῶτος σηνεσίστατο, καὶ τὰ θεμέλια ταύτης ἐπέθετο. εἰ καὶ ὑπὸ
 τῷ αὐτῷ ἀδελφιδῇ Νεοφύτῳ ἀρχιερέως, καὶ ἐτέρων ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς
 ἐπαρχίας, καὶ τῶν παρόντων ἀδελφῶν εἰς τὸ κρείττον ὕψερν μετεσκευ-
 ἀσθη. εἶχε δὲ συναντιλαμβανόμενον ἐν ἀπασι καὶ τὸν ὁμαίμονα, τὸν
 ὀσιώτατον Ἰγνάτιον ἐπίσκοπον Καππάας καὶ Φαναρίας. καὶ ὅτω καλῶς καὶ
 θεοφιλῶς τὰ κατ' αὐτόν καὶ τὰς ὑπ' αὐτόν διαδεῖς, καὶ οἰκονομήσας,
 καὶ πεντηκοντέτης ἐγγύς τε γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμισεν. οὐταῖς
 ἀγλαῖς πρεσβεῖαις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. **Ὡς ἡ Ζ' ὁ Ἐκτός.**

Εκκοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβῆς λαὸς ἐκλόνησε πνεῶν ἀπειλῆς
 καὶ δυσφημίας θεοσυγῆς. ὁμως τρεῖς παῖδας ἐκ ἐδεματώσε, θυμὸς
 θηριώδης, καὶ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' ἀντηχῶντι δροσοδόλῳ πνεύματι, πυρὶ
 συνόντες ἐφάβοντο ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
 τὸς εἶ.

Τροπάριον.

Εὐλα γευσάμενος ὁ πρῶτος, ἐν βροτοῖς φθορὰ παρώκησε. εἰς τὴν γὰρ
 ζωὴς ἀτιμοτάτην κατακρίθει, ὅλῳ τῷ γενεῖ σωματόφθορός τις,
 ὡς λυμὴ τῆς νόσος μετέδωκεν. Ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν,
 Σταυρὸν τὸ ξύλον κράζομεν ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν,
 Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ελυσσε πρόσταγμα Θεοῦ, παρακοή, καὶ ξύλον ἠνεγκε, θάνατον βρο-
 τοῖς, τὸ μὴ εὐμαιρῶς μεταλειφθῆν. ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμης δὲ,
 ἐντεῦθεν ζωὴς τὸ ξύλον εἶργετο. ὁ νυκτιλόχος δυσθανὲς ἠνέψεν,
 εὐγνώ.

C

εὐγνωμοσύνη κράζοντος· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός· εὐλογητός εἰ.

Ράβδον προσπύσσει τὸ ἄκρον, Ἰωσήφ ὁ γεννησόμενος, ἐλέπων· Ἰσραὴλ τῆς Βασιλείας τὸ κραταῖον, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδοξος Σταυρός ποροδηλῶν. Οὗτος γὰρ τοῖς βασιλεῦσι, τροπαιῶχον καυχήμα καὶ φῶς τοῖς πίσει κράξουσιν. ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός· εὐλογητός εἰ. *Ὡς ἡ. Ἐν τῇ καμύφ ἀβραμιαίῳ.*

Ως ἱεράρχης, ὡς τοῦ Χριστοῦ διάκονος πεφυκώς, πίσει τοῖς λόγοις πρέφων τὴν σὴν ψυχὴν, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν πνεύματι, πεισὶς μετέδωκας, τῷ ἐν σοὶ χαρίσματος ἱερώτατε.

Νὺν κατοπτνεῖς, ἕκ ἐν ἀνίγμῳ δόξαν τὴν θεϊκὴν, ἐδ' ὡς ἐν ἐσώπτῳ, βλέπειν τὰ μυτικά, ἀλλὰ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ὁρᾷς τὰ ἄδύτα, εὐλογημένος κράζων σὺ Κύριε.

Συνεορτάζει ἡ Λαρισαίων πόλις, ἡ Θεσσαλῶν. αἰεὶ συνελεξέσθαι θῆκην ἐπὶ τὴν σὴν, τῶν λειψάνων τὴν μυρίπουσον, σὺν τοῖς μονάζουσιν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου ὃν ἐπηξας. *Θεοτοκίον.*

Ολολαμπῇ σε, καὶ φωτοφόρον σεῖον σκηνώμα, πόρρωθεν εἰδώς ὁ Δίαςος προφητῶν, ἐμπνεύστοι ἐκράνυγας, εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σε Κύριε. *Ἄλλος. Θεὸς συγκατάβασις.*

Ουτένημας ἀγίε, Θεῷ γὰρ ζῶντι, ἕκ ἀποδυνήσκεις ποτὲ, διὰ τῆτο ὡ πάτερ ἡμῶν τῶν τέκνων μὴ ἐπιλάθῃ τῶν σῶν, ἀλλ' ἱκεσίαις ταῖς σαῖς καταξίωσον, τυχεῖν καὶ πάντας ἡμᾶς τῆς αἰωνίης ζωῆς.

Σὺ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν εὐφροσύνῃ ζωῆς συνῆξας καρπῶς. ἀποθήκας οὖν πάτερ, ἐπερανίως πληρώσας πόνοι ἐκ σῶν, τρυφᾷς ἀλήκτως, καὶ ψάλλον συμπάλλουσιν, εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ανύσακτον ἔχων σε, τὸ ὄμμα πάτερ διὰ παντός τῆς ψυχῆς, ἡνωμένος ὑπῆρχες, καὶ κατὰ μένων, τῷ ἐν ὑψίσις Θεῷ. διὸ καὶ ψάλλον ἀπαύτως ἐκράνυγας, εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. *Θεοτοκίον.*

Νοῦσαι ἐδύνανται, τὸν ξένον τρόπον τῆς σῆς λοχείας ποτὲ, ἐχθροὶ ἄνθρωποι μόνον, ἀλλ' ἐδ' αἱ ἀνδράμεις πᾶσαι ἀγνή. βαβαὶ παρθένη τῇ ὑψος τῆς δόξης σε, εὐλογητός ὁ ἐκ σε τεχθεὶς ἀσπύργος Θεός. *Ὡς ἡ. ὁ Εὐαγγέλιος.*

Εὐλογεῖτε παῖδες τῆς Τριάδος Ἰσαριθμοί, διημεργὸν πατέρα, Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκατάβαντα λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψέτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, πνεῦμα πανάγιον εἰς τὰς αἰῶνας. *Τροπαιόν.*

ΤΨΒ

Τημένε ξύλε, ῥαντισθέντος, ἐν αἵματι, τῷ σαρκωθέντος λόγου ὑμνεῖτε, αἱ τῶν ἑραῶν δυνάμεις, ἑρῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐορτάζεισαι. λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστὸν τὸν Σταυρὸν, διὸ τῷ Κόσμῳ ἀνάσας εἰς τὰς αἰῶνας.

Γηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος, Σταυρὸν ἔχει Χριστὸς ὁ Θεός ὑψέτε, ἱεροπρεπῶς καὶ λογιχὴν, σεῖ Λόγε σῶμα ἀντιτορήσασαν. ἰδέτωσαν Ἐσθὴ πάντα τὸ σωτήριον, τῷ σεῖ δοξάζοντα εἰς τὰς αἰῶνας.

Οὐ τῇ σεῖ ψήφῳ προκριθέντες ἀγάλλεσθε, Χριστιανῶν πεισὶ βασιλεῖς, καυχᾶσθε τῷ τροπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχόντες σεῖ σε, Σταυρὸν τὸν τίμιον. ἐν τῷ γὰρ Φύλῳ πολεμίων, σεῖ σε ἐπιζητῶντα, σκεδάννυνται εἰς τὰς αἰῶνας. *Χεῖρας ἐκπέτας Δανιήλ.*

Ινα σησαυρὸν ἐν ἑραῶν, κομίσῃ ἄσυλον καὶ ἀδαπάνητον, ἐν γῇ σὺν πλετον διένειμας πενομένοισι ἀναπήροις τε, ὡς τῷ Κυρίῳ τὰ αὐτῇ παρέχων ὅσις, εὐλογεῖτε κράζων τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήκτις ἐδαμῶς τ' αἰσχροκερδῆς, ἐδόλως παροῖος, αὐθάδης ἡκίς, ἀλλ' ἐργάτης ἀνεπαίσχυντος, ἀνεπίλητος καὶ ἀμαχος, διδακτικὸς ἐπιεικής, καὶ ἀφιλάργυρος, ἀνεδείχθης, τῇ Ἐκκλησίᾳ καλῶς προϊστάμενος.

Λόγω σε τὸν βίον παραδείς, ἐμπρεπὼν ἄριστα, καὶ κατ' ἀμφοτέρα, δίκαιος ὅσιος, ζυγοστάτης τε σοφώτατος, τῆς εὐσεβείας διδασχὰς πᾶσι προδόμενος, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον. *Θεοτοκίον.*

Ενα τῆς τριάδος ἐν γαστρὶ, ἐδέξω πάντα γενε, καὶ ἀπεκύνθης. διὸ ψυχῆς ἐμῆς δύναντι, τριημερῇ τῷ σεῖ πνεύματι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις κρατερὰν πᾶσιν ἀνάδειξον, τοῖς ἐχθροῖς με, ἐπιθεμένοις μοι μάτην ἐκίσσῃ. *Ἄλλος. Ἐπαπλάσιος κάμνον.*

Εν σησαυρῶν τῷ πνεύματος, καὶ αὐτὸς πάτερ ἄνωθεν, πλετον εἰληφῶς παρὰ Θεῖ ἀκένωτον, πεινώσας μεν ἐδρεψας, διὰ τοῦ σεῖς Λόγου ψυχῆς, σώματα δὲ πάλιν τῷ λιμῷ ἐκτακέντα, πανσόφως ἀνεκλήσω, χορηγῶν κατ' ἐκίσσῃ, ὡς σεῖς οἰκονόμος, ἅπαν αὐτοῖς χρεῖωδες.

Πάντων πατὴρ γενόμενος, Ἀβραάμ ὡφθῆς δεύτερος, τῷ Μελχισεδεκ, κατὰ τὴν τάξιν ἀγίε, προσφέρων ἀναιμάκτον, ἀρχιερεῖ θυσίαν Χριστῷ. καί γε μετὰ πάντων καὶ τῷ σεῖς οἶκε, ἐχθρὸς ὡς ἀποφύλας, ἐκδῶκον δικαίως, τὰς ἀποσχίζοντάς σε, καὶ φθείροντας τὴν ποιμήν.

Τῆς Λαρισαίων πόλεως, ψήφῳ σεῖ γενόμενος, καὶ ἀρχιερεὺς ὡς Βησσαρίων ἄριστος, κανὼν ἀκριβέστατος, δικαιοσύνης ὡφθῆς ὁμῶς, καὶ ὑπο-

ὑπογραμμὸς τῶν ἀρετῶν πασῶν πάτερ, ἐπιτιμῶν ἐλέγχων, ὡς ὁ Παῦ-
λος διδάσκει, πάντα ποιῶν ὡς πάντας, κερδήσῃς ὡς ἐκεῖνος.

Θεοτοκίον.

Η μυροθήκη δέσποινα, ἡ τὸ μῦρον ἐκβλύζουσα, τὸ ὑπερφύες καὶ
μυσικὸν τῆς χάριτος, ὃ πᾶσαν διόδευσε τὴν οἰκουμένην θείαις ὁδ-
μαῖς, ἡ φυλοτιμία ἡ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων, Μαρία ἡ Θεόπαις, ἥν ὑμνε-
σιν αἱ τᾶξεις, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὡδή δ' ὁ Βίμνος.

Μυσικός εἰ Θεοτόκε, παράδεισος ἀγεωργήτως ἐλασίσασα Χριστόν.
ὕψ' ἐπὶ τὸ Σταυρὸν ζωφορὸν ἐν γῇ, πεφυτέργηται δένδρον. δι᾽
νῦν ὑψέμενε, προσκυνῶντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν. **Τροπάριον.**

Αγαλλέσθω τὰ δρυμὲν, ξύλα σύμπαντα, ἁγιασθείσης τῆς φύσεως
αὐτῶν, ὕψ' ἑπερ ἐξ ἀρχῆς ἐφυτεύθη, Χριστὲ τανυσθέντος, ἐν ξύ-
λῳ. δι' ἃ νῦν ὑψέμενε προσκυνῶντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Γερὸν ἡγέρθη κερας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρὸς
ἐν ὧ ἀμαρτωλῶν νοεμένων συνδλύνται τὰ κέρατα. δι' ἃ νῦν ὑψέ-
μενε, προσκυνῶντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν. **Λίθος ἀχειροτόμητος ὄρεος.**

Κύκλος ἀρετῶν ἀνεδείχθη, ἐκ διαφόρων θεομάκαρα, παρ' ἀγωνο-
στάτες ἐσεφθῆς, Χριστὲ τὴν κάρυν ἀμαραντίνῳ σέφει, ἐν ᾧ καὶ ἡμῶν
μέμνησο, τῶν ἑορταζόντων τὴν μνήμην σε.

Εχων τὸν Χριστὸν ἐνοικοῦντα, θεοειδὴς ὅλος ἐδείχθη, ἐλεημοσύ-
νην καὶ κρίσιν, ὁρθῶς συνάψας ἐν σεαυτῷ ὧ μάκαρ. διὸ ἐπαγαλλο-
μένος, νῦν ἀπολάμβεις τῆς ἀλήκτε τρυφῆς.

Γλεων τὸν Κύριον πάτερ, ἀπεργασάμενος ἱκέταις, ἐν εἰρηνικῇ κατα-
στάσει, ἡμῶν τὸν βίον διακυβέρνησον, καὶ ἐπιθρείας δράκοντος, τῆς τῷ
νοητῇ ἐλευθέρωσον. **Θεοτοκίον.**

Νύξ μοι τῶν πασῶν ἐπάνεση, καὶ νυσαγμῷ τῆς ἀμελείας, ὅλος συ-
νεσχέδην ὁ τάλας, κακῶς διάγων ὅλον τὸν βίον με, ἀλλ' ἡ τὸ
φῶς κῆσασα, Φώτισον κόρη τὴν καρδίαν με.

Καλλος.

Ἐξέστη ἐπὶ τέτρω ὁ Οὐρανός.

Εμὲ τὸν ὑμνογράφον πάτερ τὸν σόν, σὺν ἐμοὶ δὲ καὶ πάντας τὰς
φάλαγγας, ὃν ἐκ ψυχῆς, ὕμνον σοὶ προσῆξαι τούτον ἐγὼ ταῖς
πρὸς θεὸν πρεσβείαις σε. ἐντα παμμακάρισε νῦν οἰκίς, συνάναγε καὶ
δείξον, υἱὲς καὶ κληρονόμους, τῆς βασιλείας ἧς περ ἔτυχες.

Ων ἔτυχες σεφάνων παρὰ Θεοῦ, καὶ γερόντων Βησσαρίων πανδύμασε
δὸς καὶ ἡμᾶς, διὰ πρεσβειῶν σε Πάτερ τυχεῖν, τῇ ἀοράτῳ πάντο-
τε,

τε, πάντας ἐπισκέψαι σε συντηρῶν, ἀπάσης ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν ἐχ-
θρῶν τὰς θέλεις σε.

Οἕνμος εἰ καὶ πέρας ἔσχεν ὁ σὸς, ἀλλ' ἡμῶν ὁ πρὸς σὲ πόθος ἁγίε,
διηκεῖς. παῖδες φιλοπάτορες γὰρ ἡμεῖς, σὺ δὲ πατὴρ φιλόσοφ-
ος, πάλιν ἱερώτατε πεφυκώς, ἀχωρίστος τῶν τέκνων, τῶν σῶν ἡμῶν
καὶ ὧδε καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἔσο κρίσεως. **Θεοτοκίον.**

Συμπέρασμα θεόλεκτον Προφητῶν, Αποστόλων Μαρτύρων τὸ κήρυγ-
μα τῶν Ασκητῶν, τύπος καθαρότητος καὶ σεπτῶν, τῶν Ἀρχαγγέ-
λων καύχημα, καὶ τῆς θεαρχίας καταγωγή, πτωχῆς ἐκ διανοίας,
προσδέχῃ Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμνιον.

Ἐξαποσιλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πανήγυρις χαρμόσυνος, καὶ ἱερὰ ἐφέστηκε, τοῦ ἱεράρχου σήμερον, ἡ
πανσέβαστος μνήμη, ἁσματικὴν εἰς χορείαν, συγκαλεῖσα ἅπαντα
τὰ σῖφι τῆς Ἐκκλησίας, ὕμνοις ψαλμοῖς τε καὶ ᾠδαῖς, σιναθροίσθητε
πνευματικῶς ἑορτάσαι. **Καὶ τῆς Ἑορτῆς.**

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, Σταυρὸς ἡ ἀραιότης τῆς Ἐκ-
κλησίας, Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πιστῶν στήριγ-
μα, Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὰς Αἰῶνες. πᾶσα πνοὴ ἱσθῶμεν εὐχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τῷ Σταυρῷ προσόμοια γ'.
Ἦχος πλ. δ. Ὡς τὸ παραδόξον θαύματος.

Ως τὸ παραδόξον θαύματος, τὸ ζωφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ πα-
νάγιος εἰς ὑψος αἱρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον. δοξολογῶσι
πάντα τὰ πέρατα. ἐκδειματύνται δαίμονες ἅπαντες. ὧ ὅιον δωρημα
ταῖς βροτοῖς κεχαρίσαι. δι' ἃ Χριστὲ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Ὡμοίον.**

Ως τὸ παραδόξον θαύματος, ὡς βότρυς πλήρης ζωῆς, ὁ βασάσας τὸν
ὑψιστον ἀπὸ τῆς ὑψέμενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον, δι' ἃ πρὸς
θεὸν πάντες ἐλπίσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος, ὧ εὐλὸν
ἄχραντον, ὕψ' ἀπελάδομεν τῆς ἐν Ἑδρῇ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν
δοξάζοντες.

Ως τὸ παραδόξον θαύματος, εὖρος καὶ μήκος Σταυρῷ, ἔραν ἐξοσάσιον
ὅτι θεία χάριτι ἁγιάζει τὰ σύμπαντα. ἐν τέτρω Ἑδρῇ βάραβα ἡ
πληνταῖ. ἐν τέτρω σκῆπτρα Ἀνάκτων ἡδρασαι. ὧ θείας Κλίμακος, δι' ἃς
ἀνατρέχωμεν εἰς ἔραν ἐξοσάσιον ἐν ἁσμοσι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Τὸ Ἅγιον προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενεῶν ἐν Μάγιστοις.

Γερῶν ἐν Χρίσματι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Χριστῷ τὸ πόιμ-
νιον, καθωδήγησας, ἐπὶ νομῇ τὴν σωτήριον, καὶ νῦν ἐξεδήμησας πρὸς
τὴν

τὴν ἄλλωπον ζωὴν, πρὸς τὸ ἀνέσπερον, ἔνθα πέφυκε, τῆς τρυφῆς ὁ
χειμάρρης, καὶ δικαίων, ἡ πληθὺς καὶ τῶν ὁσίων, ὧν Βησσαρίων θεό-
πνευσε.

Καὶ φρονήσει λαμπόμενος, καὶ τῇ πίσει κοσμέμενος, καὶ καλῶν μεθέ-
ξει σεμνυόμενος, πρὸς τὸν Θεὸν ἐξεδήμησας, τὰ γέγραφα ληφό-
μενος, τῶν καμάτωνσε φέρρε, καὶ τῶν πόνων τὰ δράγματα. ὁθεν σῆ-
μερον, τὴν ἀγίανσε μνήμην, ἐκτελέμεν, τὸν Θεὸν δοξολογῶντες, ὧν
Βησσαρίων θεόπνευσε.

Εν καθέδρᾳ ἐκάθισας, ὑψηλῇ ἱερώτατε, ταπεινώσει πνεύματος
σεμνυόμενος, καὶ εὐλογῶν τελεώτατα λαὸς ἐπιθέσει, τῶν ἀ-
γίωνσε χειρῶν, τῷ Θεῷ καθιέρωσας, ὁθεν ἅπαντα, ἡ σεπτῇ ἐκκλη-
σία, ὡς ποιμένα ἱερὸν ἀνευφημίσει, ὧν Βησσαρίων θεόπνευσε.

Δόξα. Ἦχος, πλ. δ'.

Εν ταῖς ἀγρύπνοις σε προσευχαῖς, ἔχων ἀκλινεῖς πρὸς Θεὸν, τὸς
τῆς ψυχῆς σε νοερὸς ὀφθαλμοῖς, ἡγιασμένε ἀληθῶς Βησσαρίων
Πατὴρ ἡμῶν, μετὰ ἀνθρώπων, ἐπὶ γῆς μὲν τῷ σώματι, μετὰ ἀγγέ-
λων, ἐν θρανῷ δὲ ὑπῆρχες τῷ πνεύματι. διὰ τὸτο νῦν καὶ ἡμεῖς, ἀν-
θρώπων ἑράνιον, καὶ ἐπιγείον σε ὀνομάζομεν ἄγγελον. καὶ χαίροις βοῶ-
μεν, ὁ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν, ἐν τῷ σῷ ἐπιδειξαμένος σώμα-
τι. χαίροις, ὁ τὴν σενὴν καὶ τεθλιμμένην βαδίσας ὁδὸν, καὶ διὰ ταύτης
Ἀνελθὼν, εἰς τὰ πλάτη τῆς ἑράνης ζωῆς, ὁμόσκησε Ἀσκητῶν, ὁμότροπε
ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν συμπολίτα, συγχορευτὰ τῶν Ἀγγέλων, κλη-
ρονόμη βασιλείας Οὐρανῶν, ἧς καὶ ἡμεῖς ἀξιοθεύμεν, ταῖς πρὸς Κύριον
πρεσβείαις σε.

Καὶ ὧν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὐπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴν καταβα-
λὼν ἐτροπώσατο, καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδὸς, ὑποπόδιόν σοι βοῶν προσ-
κυνεῖσθαι διέτάξατο, τίμιον Σταυρόν σε Χριστὸς ὁ Θεὸς, σήμερον ἀμαρ-
τωλοὶ προσκυνῶμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν πανταξιώσαντα πα-
γγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνευτες δοῶμεν σοι. Κύριε σὺν τῷ ληξῇ τῆς Βασι-
λείας σε ἀξιώσον ἡμᾶς.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Ἀντιόχειαν Τυπικά, καὶ ἐν τῷ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ γ'. καὶ τῷ ἱεράρχῃ. Ὡδὴ, ε'.

Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῃ, Ἦχος, δ'.

Τὸ εἶμα μὴ λαλήσει σοφίαν, Στίχος.

*Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Ἀπόστολος δὲ
καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτη τῷ Χρυσόστομῳ, Νοεμβεῖς γ'.*

Κανονικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Λόγος

Λόγος ἐγκωμαστικός, ἦτοι Βίος καὶ Πολιτεία τῷ ἐν ὁγίοις πατὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος,
Ἀρχιεπισκόπῳ Λαρίσσης τῷ θαυματουργῷ, μεταφραζόμενος εἰς κοινὴν διάλεκτον, παρὰ
Ἀναστασίῳ. εὐλόγησον πάτερ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ο μὲν Ζοροβάβελ ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἦτον Σπαθάρης τῷ Δαβὶδ τῷ βασιλεῖ, εἶ-
πεν ὅτι ἡ ἀλήθεια νικᾷ περισσότερον ἀπὸ ὅλα τὰ πρᾶγματα. ὁ δὲ Γάμαβος ὁ ἀ-
δελφὸς τῷ Κυρίῳ, ἀποφασίζε, ὅτι ἡ γλῶσσα τῷ ἀνθρώπῳ, ἐναι ἀνέκτος, καὶ ἀταπέ-
νυτος, περισσότερον ἀπὸ τὴν φύσιν ὅλων τῶν θείων, καὶ τῶν πτηνῶν, ὅπως ἐναι καὶ ἐς
τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. διὰ τὸτο καὶ ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ πέραντας ἀφορμῇ, καὶ συλ-
λογιζόμενος, λέγω, ὅτι πολλὰ μέγαλον πρᾶγμα ἐναι ὁ λόγος καὶ ἡ διήγησις. διότι,
μὲ τὸν λόγον κυβερνῶνται, ὅσα πρᾶγματα ἐναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὅσα ἐναι εἰς τὴν
γῆν. πάντε τὸν θεῖον λόγον ἡδεῖες ἐπὶ, πάντε τὸν ἀνθρώπῳ, καὶ μὲ τὴν γλῶσσαν,
ἀνακαίνιζεται καὶ βάλλεται εἰς τὴν ὅλην ἡ ζωὴν τῶν ἀνθρώπων. καὶ τοσὶν δυναμὶν ἐχει
ἀδελφοί μου ἡ γλῶσσα, ὅτι ἐχλ' μόνον μὲ τὰ ὄργανα ὅπως ἐκβάλλῃ τὴν φωνὴν ἐνεργεῖν,
ἀλλὰ ἀκομὴ καὶ σιωπῶσα, ἐνεργεῖ μὲ τὴν τέχνην τῶν ζωγράφων εἰς τὰς τοίχας, καὶ
εἰς τὰς σανίδας ὅπως γράφῃ τὰς εἰκόνας, διὰ τὸτο καὶ ἔλκει πρὸς ἐαυτὴν ἐκεῖνος ὅπως
τὴν ἀκούσι. καθὼς ἡ λείδος ἐκεῖνη ὅπως ὀνομάζεται Μαγνήτις, ἔλκει τὸν Σίδηρον, καὶ εἰς
στέγον τινα αὐτὸν μεταγυρίζει, καὶ μεταμορφοῖ μὲ τὴν δυναμὶν αὐτῆς. καὶ ἀνάσκει εἶπαι καλὰ,
καὶ ἐνάρετα τὰ ἔργα ἐκεῖνα ὅπως διηγῆται, ἐχει σπῆδειαν, καὶ ποιῇ καὶ ἐκεῖνος ὅπως ἀκού-
σῃ αὐτὰ, καλῶς, καὶ ἐναρτέως, εἶδε καὶ εἶναι κακὰ, ποιῇ αὐτὸς κακῶς. ἐπειδὴ καὶ ἀληθι-
νός ἐναι ὁ λόγος ὅπως λέγει, ὅτι αἱ κακὰ συνανατρεφῶνται, φθείρουσι τὰς καλὰς γνώμας. καὶ ἡμεῖς
γλῶσσα ἡ ἐνάρετος, ὅπως διηγῆται δηλονότι τὰ καλὰ ἔργα εἰς ἐκεῖνος ὅπως αὐτὴ ἀνε-
σι, ποιῇ αὐτὰς καὶ χαίρει. διότι λέγει καὶ ἡ σοφία τῷ Σολομῶντι, ὅπου ἐγκωμά-
σῃται ὁ ἅγιος, καὶ ὁ δίκαιος ἀνθρώπος, χαίρειν οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι. ἡ δὲ κακὴ γλῶσσα, ὅπως
διηγῆται δηλονότι τὰ κακὰ ἔργα, λυπεῖ τὸς καλὰς καὶ φρονίμους ἀνθρώπους. διότι λέ-
γει καὶ ὁ λόγος τῷ σοφῷ, φέρησον, καὶ κλαύσον διὰ τὸν νεκρόν, ὅτι ἔλπει τὸ φῶς. Καὶ
πάλιν, κλαύσον διὰ τὸν ἀγνώστον καὶ ἀνοήτον ἀνθρώπον, ὅτι ἔλεπεν ἡ γνώσις
καὶ ἡ φρόνησις, δηλονότι ἡ κατὰ Θεὸν γνώσις, καὶ διὰ τὴν λέγω τὸτο εἰς τὸς ἀνθρώπους,
ὅπως καὶ εἰς τὰ ἄλογα ζῶα ἀκούμεν, καὶ ἄλλων μὲν ἡ φωνὴ, εἶπαι ἀγρία. καὶ ἄλλων δὲ
εἶναι ἡμερῶς. καὶ νὰ εἰπῶ τὸ μεγαλῆτερον, ἡμεῖς οἱ ἀνθρώποι, μὲ τὴν γλῶσσαν ἡμῶν
μεν καὶ δοξάζομεν τὸν Θεόν. καὶ μὲ ταύτην πάλιν καταρώμεθα τὸς ἀνθρώπους, ὅπως ἐκ-
τίδωσαν κατὰ τὴν εἰκόνα, καὶ τὴν ὁμοίωσιν τῷ Θεῷ. φέλον ἐπὶν ἀκομὴ, ὅτι καὶ ἀπὸ
ταύτης βλασφημεῖται ὁ Θεός. διότι ὅταν διηγέμεθα μερικὰ πρᾶγματα, ὅπου ἀρεσ-
σι τῷ Θεῷ, τότε καὶ ἡμεῖς δοξάζομεν τὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖνοι ὅπως τὰ ἀκούσι. καὶ πάλιν, ὅταν
λέγωμεν τὰ ἐναντία, παροργίζομεν τὸν Θεὸν ἀμφοτέρω, καὶ ἡμεῖς ὅπως τὰ λέγομεν, καὶ
ἐκεῖνοι ὅπως τὰ ἀκούσι. ὡσαν ὅπως ἀφίχομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἀκολουθεῖν τὸ φεῖδος
καὶ τὴν κακίαν.

Τὸ

Τὸ λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ ταῦτα ἔτρεψεν εἶναι, καθὼς εἶπομεν, καλὸν ἐφάνη καὶ εἰς ἐμὰ πᾶσι, νὰ διηγηθῶ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀγάπην ἐγγράφως, βίον καὶ πολιτείαν, δικαιοσύνην καὶ ἀγίαν, ἀνδρώπην, ὁ ὁποῖος ἐλαμψε μετὰ τὰ καλὰ ἔργα, καὶ μετὰ τὰς ἀρετάς, ὥσπερ ἐκείνους τὰς παλαιὰς ἀγίας ὅπως ἀκούομεν. καὶ ἐξεπέρασεν ὅλας ἐκείνας ὅπως ἦσαν εἰς τὴν ἐδικήν γεγεννημένην, λέγων δὲ τὸν βίον, καὶ τὴν πολιτείαν τῷ ἁγίῳ Πατρὶς ἡμῶν Βησσαρίωνος, ὅπως ἐσώτισεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεσσαλίας, καὶ τῆς Ἑλλάδος. ὅπως ἐπετέθη ὥσπερ λυχνόριον (καθὼς ὀρίζει ὁ Χριστὸς εἰς τὸ εὐαγγέλιον) ἐπάνω εἰς τὸν λυχνόστατον, καὶ ὥσπερ ἄλλας μέσα εἰς τὸ πνευματικὸν ζύμωμα, διὰ νὰ ζωντανεύσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως εἰμεθα ἀπελπισμένοι, καὶ καταπεπτωκότες, ἀπὸ τὴν ἀκαταστάσει, καὶ τὴν ταραχῇ τῶν καιρῶν τῶν, καὶ νὰ παρακληθῶμεν εἰς μίμησην ἐκείνῃ τῷ θεῷ ἀνδρὶ. Ἀλλὰ πρέπει πρῶτον, νὰ εἰπωμεν, ποία ἦσαν ἡ πατεὶς αὐτοῦ, καὶ ποιοὶ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, καὶ ποταποὶ, ἵνα γένηται ὁ λόγος μας μετὰ τῶν. Πατεὶς τῷ ἁγίῳ γούν του ἱερωτάτου τούτου ἀνδρὸς Βησσαρίωνος ἦτον καὶ εἶναι ἰδὼ εἰς τὴν γῆν, ἡ ὀνομαζομένη μεγάλη πόρτα, ὅπου εἶναι εἰς τὸν τόπον ὅπου λέγεται ξεχωριστότερα Θεσσαλία, ἡ ὁποία ὀνομάζεται ἔτι, ἦγον μεγάλα πόρτα, διὰ τὴν σχισματικίαν, καὶ τὴν σμίκρυν τὸν βανὼν ὅπου εἶναι ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο. ἡ δὲ πόρτα ἦτον μίαν φορὰν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον Φιλαξίς, διὰ τὴν εὐνοτητα ὅπου ἔχει, καθὼς εἶναι καὶ εἰς τὸ ἀνωτατικὸν μέρος αὐτῆς τῆς Θεσσαλίας, καὶ αἱ Σεμπούλαι ὅπου λέγουνται, ἐκεῖ κατὰ τὴν Ζητούνην καὶ τὴν νεαν Πατραν, διότι εἶναι καὶ ἐκεῖ τόπος ἐσθῆς, ὥσπερ καὶ τούτων, καὶ ἀναβύσσους καὶ θεμελίους νερά καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν λέγεται ὁ τόπος ἐκεῖνος Σεμπούλαι. ὁμοίως ἀκομὴ, καὶ οἱ βαθεῖοι τόποι, ἀπὸ τῶν βορείων μερῶν καὶ τῶν δύο βανῶν τῶν Ὀλύμπου, καὶ τῆς Ὀσσης. ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀνάμεσα τερεῖται ἡ Σαλαμβεία, καὶ προχέεται εἰς τὴν θάλασσαν μέσα εἰς τὸν Κόρπον, ὅπως λέγεται Φερμαϊκός, διότι ὁ κάμπος ὅτος τῆς Θεσσαλίας, ἐπάνω εἰς τὸ ὅπου ἔχει, νὰ εἶναι τοσούτος ἐπιτήδειος νὰ τρέχωσιν ἄλογα, καὶ νὰ ἐκφυῇ γενήματα καλὰ, καθὼς τὸν λέγουσι καὶ οἱ γεωγράφοι, τόπου ευτυχισμένου, εἶναι περικυκλωμένοι ὀλόγους καὶ μετὰ βουνὰ Σαυμασά. Ἀλλὰ ἡ μὲν πατεὶς τῷ ἁγίῳ αὐτῇ εἶναι, καθὼς εἶπομεν, μία χωρὰ μετρία, μὴτε μεγάλη δηλοῦσι, μὴτε μικρά, ὁμοῦς υπερβαίνει τῶν λοιπῶν εἰς τὰ πολλὰ νερά καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας. διότι ἔχει μέσα ἓνα περὶ φημον καὶ Σαυμασὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, παλαιὸν κτίσμα, καὶ βασιλικὸν. Οἱ δὲ γονεῖς τοῦ ἁγίου, ἦσαν ἀνδρες, ὅπως μὴτε ἀνέβηκεν αὐτοῖς τίποτε, μὴτε ἔλειπεν. ἔρχοντο δηλοῦσι ἵσοι μετὰ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τὸν περισσότερον πλῆτον δὲν τὸν ἤθελον, ἀλλ' ἐνυβερνῶντο μετὰ δικαιοσύνην, καὶ μετὰ ἀπλότητα διὰ τοῦτο καὶ πολλὰς συνήλθον τὰ ἀναγκαῖα αὐτῶν μετὰ τῆς ἰδίας κόπου. Ἀλλὰ ἐπειδὴ καθὼς λέγουσιν, ὅτι ὁ Θεὸς φέρει τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον, προσήχθη καὶ ὁ ὅτος ὁ ἅγιος ὑπὸ τῷ μακαρίῳ Μάρκῳ, ὅς τις ὑπῆρχε τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μητροπολίτης Λαρίσης, καὶ ἐσώτισεν καὶ αὐτὸς τὴν ζωὴν αὐτῇ μετὰ πολλὴν δικαιοσύνην, περισσότερον πάντων. ἡ μάστις, νὰ εἶναι καλὴτερά, τῶν ἑφῆεν ὁ Κύριος εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐξεχώρισεν ἀκόμῃ ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός αὐτοῦ νὰ κατοικήῃ εἰς τὰ θεῖα αὐτῇ κατοικητήρια, διότι ἐσώκουν εἰς τὴν καινὴν αὐτῇ ἡλικίαν, γνώσιν γεροντικὴν, ὥσπερ ἓνα τινα δευτερον Σαμὴλ, ἐσώκουν μετὰ τὸ φῶς, καὶ τὴν διπλοῖδα, τὰ ἱερά ἐκείνα φορέματα, τὰ ὁποῖα τὰ ὕψανεν ἡ ἄννα, ὅπως ἐμνηνεύεται, θεῖα χάρις. καὶ τὴν ὑποταγήν, εἶχεν ὁ εὐλογημένος, ὅπου ὑποτάσσεται εἰς ὅλας τὰς ἐπιτοὶας αὐτῶν μετὰ εὐλαβίαν, καὶ μετὰ

μετὰ τὸν σαχαρίαν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ ὕστερον εἰς ὀλίγον καιρὸν, ἐγέγευεν ἀπὸ τῆς ἐπισκόπου αὐτῆς ἡ ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ Δομενίου, σαχαζόμενος ὁ ἱερωτάτος Μάρκος, συνῆλθον τοῖς κληρικοῖς αὐτῇ, ποῖον νὰ εὐχὴ νὰ χωροτομήσῃ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης ἐπισκοπὴν, δὲν ἦσαν ἄλλοι ἀξιώτεροι, καὶ καλλίονα, ἀπὸ τὸν μακάριον τῶν Βησσαρίων, ὁ ὁποῖος γεγεννημένος καὶ ἱερεὺς καὶ πρὸ πολλῶν. Ἀλλὰ ὁ ἐναντίας, καὶ πρῶτος ἀποστάτης τῷ Θεῷ διάβολος, τεκμαιρόμενος εἰς ποταπὸν ὕψος ἀρετῆς ἐμελλε νὰ ἀνέβῃ ὁ ἅγιος, καὶ πόσοι ἐμελλον νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ, δὲν εὐνοῦντο νὰ συγχάσῃ, ἀλλὰ μετὰ πᾶσαν μηχανὴν ἐσπῆδασε, καὶ κατέπεσε τῆς Ἑλλάδος νὰ διώξωσιν τὸν μετὰ Θεὸν πατέρα αὐτῶν. τὴν δὲ αἰτίαν ἐκ οἶδα, ἡ γὰρ ἐναι καθὼς λέγουσιν, ὅτι ἦσαν πρότερον αὐτοῖμοι, ἦγον δὲν ὑποτάσσοντο εἰς τὸν Μητροπολίτην Λαρίσης, ἡ ἄλλη εἶναι, δὲν ἔξευε καλῶς περὶ ταύτης, ἀλλὰ μὴτε ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔξευε τὸ τοῖστον. ὁμοῦς φανερὸν εἶναι, ὅτι φθόνος ἦν ὅπως ἐπερίσσει, καὶ προέβηκε ταῦτα. καὶ τὸς ἐδυνάτη καταπολεῖ ἡ φιλονεικία ὅτι ἐχώρισεν αὐτὰς παντελῶς ἀπὸ τὴν Μητροπολὶν τῆς Λαρίσης, καὶ ἀπὸ τὴν ὑποταγὴν τῇ Μητροπολίτῃ καὶ λαμβάνουσι τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν ἀκόμῃ καὶ ἔως τῶρα, ἀπὸ τὸν Πατριάρχην. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς, ὅπου γνωρίζει τὰς πανουργίας τῶν ποιητῶν ἀνδρῶν, καὶ ὅπου διασπορεύει τὰς βυβλάς αὐτῶν, ἐσῆεν ἔως τὸ ὕστερον καὶ τὸ διαβόλη τὴν βελὴν ματαίαν, καὶ ἀρχησον, μετὰ ἄλλην ἐράταν, καὶ μεθόδον πολλὰ καλὴν. διότι ὁ Σαυμασὸς ὅτος Βησσαρίων, ἐπανακαμψας εἰς τὰ Τελικαλά, ἐπαθῆκε ἐκεῖ κατ' αὐτὸν ὁ μητροπολίτης τῆς Λαρίσης, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπου ἐχάλασεν αὐτῇ ἡ Λαρίσσα ἀπὸ τῶν ἑσθῆ, ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλὰ κατὰ μεγάλα καὶ καλὰ, καὶ ἐξήνευεν ἐκεῖ, συγκατοικῶν μετὰ τὸν πνευματικὸν αὐτῇ πατέρα, καὶ ὑπερεῖπεν αὐτῷ. καὶ ὁ μόνον τὰς ἐκείνης ὑπερησίας ἐπὶ αὐτῷ οὐκ ἐπὶ τῆς τῆς, ἀλλὰ ἀκόμῃ ἐπιμελεῖτο καὶ τὸν πτωχῶν, καὶ ἀρρώτων, καὶ τῶν ξένων, ἀπὸ ὧν ἤθελον ἐλθεῖν, διότι συνήθην ἔχουσιν οἱ τοῖστοι ἀνδρες νὰ προσερχώσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὥσπερ εἰς κοινὸν τινα λιμένα, ὅπως νὰ δέχεται πάντας, καὶ μάλιστα ὅπως ἤθελον εὐχὴ ἐκείνης ὅπως νὰ ἐπιμελῶνται αὐτῶν. καὶ Σαυμασὸς ὑπῆρχε νὰ σαχαζῇ καὶ αὐτὸν τὸς τοτε, ὅπως ἐσμιγεν ὅταν τὸν Σαυμασίτην ἐκείνον, ὅπως λέγει ἡ παραβολὴ τοῦ Εὐαγγελίου, οἶνον εὐφροσύνης, καὶ ἐλαίου συμπαθείας, καὶ μετὰ ταῦτα κατέβηκεν αὐτῆς. ἡ μάστις εἶπε καλῶν, ὅπως περιεζώνουν καὶ αὐτοὺς ὥσπερ τὸν δεσπότην ἡμῶν Χριστὸν, λέντιον ὅταν δῶλος, καὶ ὑπῆρχε, καὶ τὸ ὅμοιος ἐποίησε κατὰ τὴν νύκτα, καὶ μὴ τις δεσάσῃ αὐτοῦ, καὶ ἐπλυνε τὰ φορέματα τῶν πτωχῶν, καὶ ἐκάθιστο πλησίον αὐτῶν, παρηγορῶν αὐτὰς, ἐδῶτε δὲ καὶ ἡττάζετο αὐτὰς ὥσπερ ἡ μητὴρ, ὅπως ἀγάπῃ πολλὰ τὰ παιδία αὐτῆς. Ἐν τῷ τοῖστοι γὰρ, καὶ τοῖς ὁμοῖοις διετέλεσεν ὁ ἅγιος τέσσαρας χρόνους. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐπίσκοπος τῆς τῶν Σταγῶν ἐκκλησίας ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, Νικάνωρ λεγόμενος, ἀνδρὸς Σαυμασὸς, καὶ ὀνομαζόμενος εἰς τὴν ἀρετὴν, ἐζητήθη ὁ παρὰ τὰς λαὸν, καὶ ἐτάχθη νὰ ἐπιτεροῖται εἰς αὐτῆς, κατὰ τὸν ἴσον τῶν ὅπως ὑπῆρχε καὶ ὁ ἅγιος θεὸς Νικάνωρ, ποιήσας ὅπως καὶ χρόνους ἔξ, καὶ πολλὰς πειρασμοὺς ὑπομείνας ἦν ἐξορίας καὶ κείσε ὑπότινος ἀνέστη ἀνδρῶν τῶν ὀνομαζομένων Δομετίου, συνήθη καταλιπεῖν τὴν πατρίαν καὶ τὸν ἱερωτάτος Μάρκος, καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὰς ἐξορίας καὶ μακαρίας μονὰς, παρὲς τῶν καὶ τὸν γνῶμην καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐπισκόπων τῆς επαρχίας, καὶ τῶν κληρικῶν, ὅπως καὶ τὸν ἀρχόντων, καὶ μετὰ παρακλήσιν τῶν λαὸν ἐχρημάτισεν ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσης, ἀπὸ τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κύριον Γερμανν. ἀλλὰ τί ἐποίησεν ὁ ὁ ἑλάβε τὸν χρόνον, ὅρα νὰ ἐξέπεσε καθὼς ἐκπεπώκατο καὶ ἄλλοι πολλοὶ εἰς ὑπερφάνους, ἡ ἐπελά-

λάθρο της περότης ή ταπεινώσεως ή Φιλανθρωπίας, ὡς πρότερον εἶχεν; ἑδαμῶς, ἀλλὰ ἐπερίσσευσε τὴν ἐλεημοσύνην, ὥσαν ὅπῃ ἡ ἐξουσία ἐβοήθη αὐτῷ εἰς τὸτο καταπολ-
 λαί. δὲν ἐκρυπτε τὸ σιταί διὰ τὴν ἀκρίβειαν, ἡ τότε νὰ πωλήσῃ αὐτὸ μὲ περισσotέραν
 τιμὴν, καθὼς ποιεῖσιν οἱ δημοκαταρατοί, ἀλλὰ ἐδίδεν εἰς ἐκεῖνους ὅπῃ ἐχρειάζοντο αὐτὸ πλε-
 σιοπαροχῶς. καθὼς ἡ εἰς ἕνα καιρὸν ὅπῃ συνέβη ἀκρίβεια, ἡ πῆνα μεγάλη, δὲν ἀκρι-
 βολογήσῃ νὰ ἀνοίξῃ τὰς ἀποθήκας, ἀλλὰ ἐκένωσε πᾶσας. ἡ τοῦτο ἐποίει, διὰ νὰ ἀνοί-
 ξῃ ἡ ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν ὁμοίως τὸν παραδίδει τὴν ἐλεημοσύνην, ἡ νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὸν εἰς
 τὴν θραύειν ἀποθήκην. ὁμοῦ δὲν ἤκει πάλιν εἰς αὐτὸν τὸν ἄγιον τὸ νὰ δίδῃ μόνον εἰς
 ἐκεῖνους ὅπῃ ἐζήτην αὐτὸν, εἰν δὲν ἡθέλει ἐκχύσει τὴν ἐλεημοσύνην αὐτοῦ ἡ εἰς ἄλλους.
 διὰ τοῦτο ἡ ἐκεῖνων, ὅσοι ἦτον μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἡ μόνος ἐπεμελεῖτο αὐτῶν, ἡ
 ἄλλους ἐβάλε ἡ ὑπῆρταν αὐτὰς εἰς ὁ, τι ἐχρειάζοντο, ἡ παρηγορεῖ αὐτὰς, ἡ παρεκά-
 λει, δίδας αὐτοῖς θάρρος, διὰ νὰ μὴ βυθίζωνται εἰς περισσotέραν λυπὴν, ἡ ἀπορίαν,
 εἰς τὸσον ὅπῃ εἰς τὴς σημερον οἱ διάδοχοι αὐτῶ ἐχόντες αὐτὸν παράδειγμα, δὲν λεί-
 πων, ὅπῃ νὰ ποιῇ τὸτο τὸ ἔργον. ἡ Ἐπισκόπος, ἐχρηστότερος ἢ τὰς τυχόντας, ἀλλὰ
 ὅσους ἐβλεπεν ὅπῃ συνεφομένους μὲ τὴν γνώμην αὐτῶ, ἡ τὸσον ἡγάπα νὰ εἶναι ἐν τῷ με-
 ταξὺ αὐτῶν ἡ ἀγάπη, εἰς τὸσον ὅπῃ ἐβάλετο νὰ μὴ λογιῶν ἡδεῖς αὐτῶν πρᾶγμα τι
 ἴδιον, ἀλλὰ νὰ εἶναι ὅλα κοινὰ εἰς πάντας τὰς Ἐπισκόπους, ἡ εἰς πάντας τὰς κατ' οἶκον.
 ποιητοτρόπως εἶχε προθυμίαν ὅτος ὁ ἅγιος διὰ τὸ κοινόν. ἡ ἔως ἐκατόμβας ἡ μὴ μό-
 νος τῶν ἄλλων, ὅλους ἐκείνους τὰς παραγγελίας τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, ὅφ' ἡ ἐθέλων ἐξε-
 ταχθῇ ἀνίσως ἐποίησαν αὐτὰς, ἡ μὴ. ἐχόρτασε τὰς πεινῶντας, ἐπότισε τὰς διψῶντας,
 συνήγαγε τὰς ξένους, ἐνέδουσε τὰς γυνῆς, ἐπιμελήθη τῶν ἀρρώστων, ἐπορεύθη ἡ ἐπισ-
 κέφατο τὰς ἐν τῇ φυλακῇ. ἡ ἐπέρεπε ταῦτα, ὅσα ἐποίησεν εἰς πολλὰς, νὰ ποιῇ αὐ-
 τὰ ὅμῃ ἐν ἐν ὑποκαμένῳ, τὸ λοιπὸν πῶς ἐποίησε ἡ τὸτο, ἀκῆσαστε παρακάλεσά μετὰ
 προσοχῆς. Σκλάβοι πολλοὶ ἦσαν, ὡς ἔφερον οἱ ἐχθροὶ τῶ εὐαγεῖ, ἡ ἤλθον μέσα εἰς
 τὸ κάστρον. τῆς ἰδῶν ὁ ἅγιος ἔτω τεταλαιπωρημένους, ἡ ἀνευ παρακλήσεως συνετρέβη
 κατὰ τὴν ψυχὴν ἦγαν αὐτὰς ἐλυθη καταπολλά, ἡ ἐλογίασε τὴν δυστυχίαν ἐκεῖνων, ἰδίων.
 ἡ μὴ μόνον δὴ ἡ τρεῖς, ἡ τῆς σπασας ἀπὸ ἐκεῖνους ἐξηγορασεν, ἀλλὰ δεκάκις τὸς ἄστας, διότι ἐκεῖνοι
 μάλιστα ἦσαν οἱ πεινῶντες, ἡ οἱ διψῶντες ἡ οἱ γεγυμνωμένοι, ἡ οἱ ξένοι ἡ οἱ πεφυλακισμέ-
 νοι. διὰ τοῦτο ἡ ἀδελφεῖς, ὡσαν ὅπου συνετρέχον ὅλα τὰ κακὰ εἰς τὰς σκλάβους. διότι, ἐκεῖνος
 ὅπῃ εἶναι πενθασμένος, ἡ νὰ εἶναι ἐλεύθερος, παρηγορεῖται μετὰ πάντα τρόπον, ἡ εἰς ξένους εἶναι
 δυνατὸν νὰ προσδεσθῇ, καὶ ἀπὸ τῆς οἰκείας νὰ δανειθῇ, καὶ ἔχων τινὰ ὅπῃ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτόν.
 ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐστὶ καὶ ὁ σκλάβος ὅπῃ ἔχει τὰ ὅμματα τὰ βαρεβαριὰ, ἡ ἀνελεημένα ὅπῃ
 ἐμποδίζον αὐτόν. τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν γυμνόν, καὶ εἰς τὸν ξένον ὅπῃ ἔχει
 ἐξουσίαν νὰ περπατῇ ὅπῃ θέλει. ἀλλὰ ἡ ἐκεῖνος ὅπῃ εὐρίσκεται μέσα εἰς τὴν φυλακὴν αὐ-
 τὸν εἶναι σκλάβος; πολλὰς ἔχει βοηθῶς, ἰδίως, ἡ γνωρίζεις αὐτῶ, ἀλλὰ ὁ σκλάβος δὲν ἔχει τινὰ
 γνώμην, παρὰ μόνον, καὶ ἀπὸ τῆς οἰκείας ὅπῃ ἐχθρεύονται αὐτῶ, ἡ μισοῦν, ἡ ἐκφοβίζον αὐτόν. διὰ
 τὸτο βλέπει αὐτὸν ἡ εἶναι ἀπὸ ταύτην τὴν ταλαιπωρίαν, λελυπημένος, πεφοβισμένο, κακο-
 νικητός κατὰ ἔργον, ἐσχισμένος, ὅσις γνωρίζεται πῶς εἶναι ζωντανός, μόνον ἀπὸ τὸν ἀνασασ-
 μόν. ἀλλὰ καθ' ὅσον εἶναι συνήθεια εἰς τὰς φυλακὰς ἀνδρωπῶς νὰ εὐρίσκωνσι τρόπον ἡ ἀπὸ
 ἐκεῖ ὅπῃ δὲν εἶναι, διὰ νὰ περὶσσεύσωνται ἄσπρα αὐτῶν, ἡ νὰ χρετᾶσων τὴν ἀρχιερατὸν αὐ-
 τῶν ἐπιθυμίαν, ποιητοτρόπως ἡ εἰς τὸτον τὸν ἅγιον συνέβαινε τὸ ἐναντίον. διότι διελο-
 γίζετο νὰ εὐρὴ τὸπον ὅπῃ νὰ ἡθέλει ἐξοδιάσῃ εἰς τὴν καλὴν ἡ θάραξον ἔργον ἐκεῖνα τὰ
 ἄρ-

ἀεγύρια ὅπῃ παρεῖχον αὐτῶ οἱ χρεῖται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, διὰ τὸτο ἡ ἦμα τὸν πᾶν κα-
 λὸν ἡ ἀναγκαιοτάτον. ἡ ἔχετε προσοχὴν (παρακαλῶ) εἰς τὸν λόγον, νὰ ἀκούσῃτε αὐ-
 τὸν καλῶς. Ἐν ὅρος ἐστὶν, ὅπῃ ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Πήδος, ἡ τὸτο εἶναι ἐκεῖ-
 νο ὅπῃ λέγεται βαρεβαρικῶς Μέρζοβον, τὸ ὅπῃ εἶναι συγκεκριημένοι, μετὰ τὰ ὅρα ὅπῃ
 λέγονται τῶρα τῶν Ἀγέρων, ἡ Φθάνειως τῶν ὁρών ὅπῃ εἶναι πέραν τῆς Ζητῆν, ἡ
 τῆς νέας Πάτρας, εἰς τὸν τόπον ὅπῃ λέγεται τῶρα βαρεβαρικῶς Κραβαί, ὑπὸ τῶν
 Ἑλλήνων λέγεται Λοκίς. ἐκεῖ ἡ αἱ Θερμοπύλαι, ὅπῃ ἀνωτέρω εἶπομεν, ὅπῃ χρεῖται τὸ
 ὅρος τὸτο τὸ Μέρζοβον τὰ μέρη τῶν Ἰωαννῶν, ἡ τὰ μέρη τῆς Θεσσαλονίκης. ἀπὸ τῶ-
 ν ἐν τῇ ὁρᾷ, (λέγω) τῇ Μερτζέβ, ὅπῃ εἶναι ὅλον συγκεκριημένοι, καθὼς προείπο-
 μεν, ἔξασιν ποταμοὶ ἀξιολογοὶ ἡ ὀνομαστοὶ παρὰ τοῖς παλαιῖς γεωγράφους. ὁ, τε Πα-
 νίος ἦγαν ἡ κοινῶς Σαλαμβεία λεγομένη, δυσικώτερος ὢν ἀπὸ γὰρ τῶν δυσικώτερος
 μερῶν ἀρεχεται ἡ ἔρε εἰς τὰ ἀνατολικώτερα, ἡ ὁ Σπερχαῖος, ἀνατολικώτερος ὢν, ὅπῃ
 Σπερχαῖος ὀνομάζεται τῶρα εἰς ἐκεῖνους τὰς τόπους Ἑλλάς. μέσον δὲ τῶν ποτα-
 μῶν, εἶναι ὁ Ἀχελῷος, ἦγαν τὸ κοινῶς λεγόμενον Ἀσπροπόταμον, ὅπῃ κλίνει εἰς τὰ
 βορρεια μέρη, ἡ καταβαίνει ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Ερημιτῆς, ἡ τῆς Ζαπαντίς, ἡ
 περχειται μέσα εἰς τὸ πέλαγος, ὅπῃ λέγεται Ἀδριατικὸς κόλπος, εἰς τὰς ἡσυχὰς ἐκείνους
 ἐκκενῶς Ἐχινάδες, ἡ ὀνομαδὴ ἀπὸ τῶν μεταγενετέρων ἀσπροπόταμον, διὰ τὴν κα-
 θ' ὅσον τὰ νερὰ, καθὼς καὶ οἱ ποιηταὶ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ὀνομάζον
 αὐτὸν ἀεγυροδίνην. Ὅτος γὰρ ὁ ποταμός, λέγω τὸ ἀσπροπόταμον, εἰς τὸν καιρὸν τῶ
 χειμῶνος πλημμυρεῖ, καὶ μάλιστα εἰς τὰς κακὰς τόπους γίνεταί ἀδιάβατος, καὶ δὲν
 ἀποτολμᾷς νὰ πλησιάσῃς εἰς αὐτόν. ἀλλὰ πάλιν ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ χρεῖα μετὰ τὴν βιάρῃ
 πολλὰς ἐποίησεν αὐτὰς ἀποπνηγῆναι, ἡ δὲν εὐρίσκειτο ὑδεμία ἀναίρεσις ἡ ἐμπόδιον
 τῶ κακῶς τῶ, παρὰ μόνον νὰ περιερχωνται οἱ ὁδοιπόροι τὸν ποταμὸν τῶτον διὰ νὰ περᾶσιν,
 ἡ νὰ ἐχωσιν τὴν ζημίαν περισσotέραν ἀπὸ τὸ κεφάλαιον. εἰς τὸτον γὰρ τὸν ποταμὸν ἡ ἀνέκτος
 ἐκείνη ψυχὴ, ἡ νενικημένη μόνον ἀπὸ τὴν Φιλανθρωπίαν, ἔχουσα τὸ θάρρος αὐτῆς εἰς τὴν δύ-
 ναμιν τῶ παντοκράτορος Θεοῦ, ἡ θέλησε νὰ κτίσῃ γέφυραν, καὶ ἐκτίσεν αὐτὴν καθὼς ἡδη
 φαίνεται ἐκτισμένη εἰς τὸν Κορακα λεγόμενον τόπον. ἐχ' ὅμως ἀνευ κινδύνων, ἡ κοινῶν
 πολλῶν, διὰ νὰ μὴ λέγω ἐξοδα ἄμετρα, καὶ εἰς τὸτον, ὅπῃ ἔδεις ἡπλαξῇ νὰ κτιδῇ γε-
 φυρα. διότι ἀρξάμενοι νὰ κτίσωσιν, ἰδε τί συνέβη, οἱ ὄχθοι τοῦ ποταμοῦ ἐκατέρωθεν
 τῶν μερῶν ἐσερέωντο μετὰ μαρμαρα τετράγωνα, καὶ ἀνεγείροντο ἐπάνω τὴν ταχίστην τὰ
 κεφαλογέφυρα ὑπὸ τὸν κτιστῶν, ἡ ὡσαν ἐστησαν ἡ τὸ σχέδιον διὰ νὰ γυρίσων τὴν κα-
 μέφω, ἔξαφνα ἐβρεξε μία μεγάλη βροχὴ καθὼς γένεταί πολλὰκις τὸτο, ἡ κορυφω-
 θέν τὸ νερὸν σὺν τοῖς ξύλοις, ἄσπερ κατέφευγε ἐν βίᾳ ὡσαν καμάρα, ἡ κτυπήσαν ἐκεῖνα
 τὰ νεοκτίσιν κτίσματα, τελείως ἡφάνισεν. καὶ πάλιν ἐποίησαν ἄλλην ἀρχὴν καὶ ἐκτίσαν
 ἄλλα σερεώτερα, καὶ ἐτελειώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν τὸ ἔργον. ὁμοῦ δ' ἅγιος σο-
 χαζόμενος ἀκούμ, καὶ τὴν σερεώσειν ὅπῃ ἐχρεάζετο νὰ ἔχῃ ἡ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα τὸ
 ἔργον αὐτῶ, ἐποίησε τὸ χωρίον ὅπῃ εἶναι ἐγγὺς τῷ ποταμῷ, τὴν Βερενίτζαν ἐλεύθε-
 ρον παντός ἐκκλησιαστικῆς ἐισοδήματος, ἵνα ἔχων πάντοτε φροντίδα, ἀνίσως καὶ ἡθέλε
 χαλαρῇ μέρος τι ἀπὸ τὴν γέφυραν νὰ τὸ ἀνακαλίσωσι. τοῖς τρώπως λοιπὸν ὁ ἅγιος ἡ-
 τος, καὶ εἰς ὅλην τὴν Θετταλίαν, καὶ δρόμους πολλὰς, καὶ γέφυρας, ἀλλὰ μὲν ἐσερεώσε
 μόνον, καὶ ἄλλα ἐκτίσε καὶ ἀπὸ Θεμελίῳ, ἡ δὲν ἐλυεῖτο παντάπασιν ἐξοδα, καὶ ποιη-
 τοτρόπως ἐγένετο ὡς ὅλος πρόθυμος βοηθός.

Περὶ τῆς μοναστηρίου ὅπως ἐκτίσεν ὁ ἅγιος.

Ἀλλὰ ὑπερὸν ἥλθεν ἡ εἰς αὐτὴν ἐνοία ὑποτέραν, καὶ ὑποτέραν. αὐτὴ δὲ ἡ ἐνοία ἦν, πῶς νὰ κτίσῃ μοναστήριον, διὰ νὰ ἡδελον ἔχῃ εὐκολίαν, ἐκεῖνοι ὅπου ἔπιπται τὰς φροντίδας τὰ κοσμοῦ, καὶ βέλονται νὰ ζῶσι μόνον μετὰ τὸν Θεόν, καὶ τὴν ἀναχώρησιν οὐκ ἔχοντες, καὶ τὴν ἀναπαυσιν. καὶ εὗρον τὸ λοιπὸν διὰ μέσας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, σημεῖον μοναχικῆς κατοικητηρίου, εἰς τὸ ὅρος ὅπου εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὴν χωρὴν αὐτῶν, ἥρατο μετὰ πολλὴν προθυμίαν νὰ κτίσῃ αὐτό, ἡ νὰ ποιῇ ἡ τὰ ἄλλα χρειαζόμενα, ὅσα εἶναι γεγραμμένα μέσα εἰς τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ καὶ οὕτως εἶναι. διότι εἰν ἡδελε βαλῆναι τις νὰ διηγηθῇ τὰ κατορθώματα τὰ ἁγία τὰς ἐν πρὸς ἐν, φαίνεται μοι νὰ ἐπιχερῇ τὰ ὅμοια μετὰ ἐκείνου, ὅπου βέλεται νὰ μετρήσῃ τὴν ἀμμοὶν τῆς θαλάσσης μετὰ τὸν κόφινον. Ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ ἐδ' ὅτε συμβαίνει νὰ εἶναι ὁ λόγος εἰς τὴν ἀκοὴν πολέμιος, τὸσον μόνον δύναμις εἶπεν, ὅτι ὅλος ἐκεῖνος ὅπου ἦσαν πρὸ τοῦ νόμου, ἡ μετὰ τὸν νόμον ἡ εὐαρέστησαν τὸν Θεόν, ἄλλον μὲν ἐμνήσθη εἰς τὴν τὴν ἀρετὴν, ἡ ἄλλον εἰς ἄλλην, συναθροίσας πάντοθεν τὸ γλυκύτατον μελί, ἡ τὸ κηρὸν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν, ὥσαν ἐν τὸ κηρὸν τὸ ὅποιον ἡ μόνον ὅπου πρὸς προσφύεται δῶρον, εὐφραίνει τὸν παμβασιλεῖα Θεοῦ. ἡ τὰτο ὅπου λέγω μάλιστα θέλει φανερωθῇ, εἰν ἡ ἐξετάζοντες ἡδέλαμεν συγκεντρίῃ μέρος τῶν τὰς ἀρετῶν τῶν μετὰ ἐκείνων τῶν προτέρων.

Ἐπειὶ τῆς Ἀγίας κατὰ σύγκρισιν πρὸς τὰς ἁγίας ἡ δικαίους ἄνδρας.

Ὁ Ἀβὲλ ποιὴν ὑπῆρχε τῶν προβάτων, καὶ προσέφερε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν ἀπὸ τὰ πρωτότοκα τὰ κατὰ ὑπῆρχε καὶ ἄτος ὁ ἅγιος ποιὴν τῆς λογικῆς μάνδρας τῆς Χρυσῆς. ἡ προσέφερεν εἰς τὸν Θεόν, ἡ μόνον θυσίαν ἀνέσεως, ἡ πνεύμα συντηρῶν, ἀλλὰ ἡ ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ, ἐκεῖνος ὅπου ἦσαν μάλιστα συγγενεῖς, τῆς δύο ἀδελφῶν αὐτοῦ, προσκομίσας ὥσπερ τινα πρωτότοκα, τῶ Θεῷ θυσίαν κατὰ δακτύλῳ, ἡ ζῶσαν, ἐνέδυσεν τὸ καλογενεῖον σχῆμα. ἀλλὰ ἡ τὸν υἱὸν τοῦ ἐνὸς ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Θεόν ὥσαν ἁλματι, εἰς ὁσμήν ἐνώδιας. Ὁ Ἐνὸς διὰ νὰ εὐαρέστησιν τὸν Θεόν, μετέστην αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν γῆν ζῶντα ἡ ἄτος ὁ ἅγιος ὅτε ἔζη εἰς τὴν γῆν, ὑπῆρχεν ἀναχωρητῆς ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τῆτος, ὥσαν ὅπου ἐσαυρώθη εἰς τὸν κόσμον, ἡ ἀπεβλεπε μόνον εἰς τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, ὅπου εἶναι ἐτοιμασμένα διὰ τῆς δικαίης. Ὁ Νῶε δίκαιος ἦν, ἡ τέλος τὴν γενεάν αὐτοῦ. ἡ ἄτος ὁ ἅγιος ὅλος ἐκεῖνος ὅπου ἦσαν εἰς τὴν γενεάν αὐτοῦ, ἡπερέσεν εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ὁ Νῶε ὅμως μετὰ τῆς συγγενεῖς αὐτοῦ ἐγλυτῶσεν ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅπου ἦσαν ὅλοι ὁκτώ. ἡ ἄτος ἐκεῖνος ὅπου ἐπὶ ἦγοντο καθε χροῖον εἰς τὰ νερά τοῦ Ἀσπεροτάμῳ, ὅπου ἦσαν περισσότεροι, μετὰ τὴν γέφυραν, ὅπου ἐκτίσεν ὑπερὸν εἰς ἐκεῖνον τὸν ποταμὸν. Ὁ Ἀβραὰμ ὅμως μετὰ τῆς ἀνδραπίας τῆς δικίας αὐτοῦ ἔλευθερώσας τοὺς σοδομίτας ἐγύμνησεν αὐτὰς ὅπως. ἡ ἄτος ὁ ἅγιος πολλὰς τιλάβας ἔλευθερώσας εἰς ἡ μὴ τὸς ὅσας, ὅσας ἔλευθερώσεν ὁ Ἀβραὰμ, ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲν τῆς ἔλευθερώσας ὅμως μετὰ ἄλλας. ἄτος δὲ μόνος. ἐκεῖνος ὁ Ἀβραὰμ, διὰ νὰ ὑπακούσῃ τὸν Θεόν, ἡ νὰ ποιῇ τὸ πρῶταγμα αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἡ διὰ νὰ πεισῇ εἰς ἐκεῖνα ὅπου ὑπεσχέθη αὐτῷ ὁ Θεός, ἐλογίθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἡ ἄτος μετὰ ὅλον ὅπου δὲν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὸσον μακρῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν γνώμην ἡ τὴν προαίρεσιν, περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦτο ὅπου λέγω φαίνεται τρόπον τινὰ πολυμερῶν. ἐκεῖνος ἐπέστρεψε διὰ τὴν ἐπίγνωσιν βασιλείαν, ὅπου ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰς ὁ Θεός, ἡ ἄτος ἐπέστρεψε διὰ τὴν ἐπαρρησίαν βασιλείαν, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ μεγαλῆτερον. ἐκεῖνος, μὴ εἰδὼς ἐφιλοθέ-

ἦγε

ἦγε τὸν Θεόν σὺν δύο Ἀγγέλοις ὥσαν ἄνδρας, ἡ ὁ Λὼτ τὰς Ἀγγέλους μόνον. καὶ αὐτοὶ ὁ Θεὸς μετὰ τὸν Ἀβραὰμ καὶ ὡς λέγει ὁ ἀπόστολος, μὴ ἐπιλάθῃτε τῆς φιλοξενίας, διότι ἀπ' αὐτὴν τὴν φιλοξενίαν, ἔλαθον τινες ἡ ἐφιλοξήσαν Ἀγγέλους. ἡ πῶς δὲν ὑπεδέχθη ἡ ἄτος τὸν Θεόν; εἰν ὑπάρχουσιν ἀληθινὰ τὰ λόγια, ὅπου εἶπεν ὁ Κύριος, ὅσα ἐποίησατε εἰς τὰς τῶν ἀδελφῶν μετὰ τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποίησατε. Ὁ Ἰσαὰκ ἐσαῶθη ὑπὸ τοὺς ἄτος τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν Ἀβραὰμ, ὥς ὅπου ἡδέλῃσεν ἡ νὰ τὸν σφάξῃ. ἐσαῶθη ἡ ἄτος ὑπὸ τοὺς ἄτος εἰς τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ πατέρα τὸν Μάρκον, ἡ ἐν ὁλγώτερον. ὁμοίως, ὁ Ἰσαὰκ ἐδωκετο ἀπὸ τῆς Φυλίστας, ὅπου ἦσαν γένος βάβερον, ἡ ἐν ὁλγώτερον. ἡ ἄτος ἐδωκετο ἀπὸ τῆς ὁμοπίτας αὐτοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ μεγαλῆτερον. Ὁ Ἰωβ ἐπληρώθη ἀπὸ τὸν διάβολον μετὰ τὴν πληγὴν, ἀλλὰ ἡ ἄτος ἐτυχε νὰ ἔχῃ φιλαρέσων σῶμα, καὶ ἐταλαιπώρετο ὥς τέλος τῆς ζωῆς αὐτῆς, καὶ ἐκανοπαθεῖ μετὰ τῆς πόνου, εἰς τὸτο μόνον εἶχε διαφοράν ἀπὸ ἐκείνου τὸν δίκαιον, ὅτι δὲν ἐκατέρησεν νὰ λάβωσι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, ἀλλὰ αὐτὸς μόνος ἐδαπάνησεν αὐτὰ εἰς τὸ πρῶτον, καὶ ἡδέλεν ἐπὶ καὶ ἄτος ὁ ἅγιος, σὺν ἐκείνῳ τῷ δικαίῳ Ἰωβ, ἐγὼ ἔλευσά τῳ πτωχὸν ἄνθρωπον ἀπὸ χειρὸς δύνασιν, καὶ ἐβοήθησα ὁρφατῶν, ὅπου δὲν εἶχε βοηθόν τινα, ἡ εὐχαριστία ἐκεῖνη ὅπου ἐμῆλε νὰ χαθῇ, καὶ ἐγὼ τὸν ἐγλυτῶσα, ἀμποτε νὰ ἡδέλεν ἐλθῇ εἰς ἐμὲ. καὶ τὸ σῶμα τῆς χήρας γυναικὸς εὐχαρίστησε μοι, δικαιοσύνην ἐνέδωκεν. ὁ Φαλμὸς ἦμην τῶν τυφλῶν, καὶ πᾶς τῶν χωλῶν, ἐγὼ ἦμην Πατὴρ τῶν ἀδυνάτων, καὶ τὴν κλῆσον ἐκείνην ὅπου δὲν ἤθευον, ἐξέταζον νὰ εὗρῃ. καὶ τὰ ἄλλα ὅπου λέγει ὁ Ἰωβ εἰς τὸ βιβλίον αὐτοῦ, ὅλα ἀεμαζῶσι ἡ εἰς τὸτον τὸν ἄγιον. ὁ Ἰακώβ ὑπῆρχε πατεράρχης τῶν πατεράρχων εἰς τὸτον, ὅπου μετὰ τὸ ὄνομα αὐτῶ ἀνομαδίσαν ἡ οἱ ἄλλοι, ὅσοι κατὰ ἔρχονται ἀπ' αὐτοῦ Ἰσραηλῖται. ἡ ἄτος εἰς τῆς ἀρχιερεῖς ἀρχιερεῖς, εἰς τὸτον ὅπου ἐκίμαι ὥς ἡ τῶρα σώζεται ὁ τύπος αὐτῆς εἰς τῆς ἄλλας ἀρχιερεῖς. ὁ Ἰωσήφ ἐπαπείσθη εἰς τὴν σωφροσύνην, ἡ εἰς τὴν εὐεργεσίαν. ἡ ἄτος ἡγάπησε ταῦτας, ἡ εἶχε ἡ τὰς δύο εἰς ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῆς. Ὁ Μωϋσῆς ἡ ὁ Ἀαρὼν ἦσαν μεγάλοι, ἡ ὀνομαστοὶ Κυεῖς τῆς Θεῆς. ἡ ὁ Βρῆσαριὸν ἄτος ἡ ὁ Ἰγνατίος ὁ ἀδελφὸς ὁμοίως. ὁ Ἰησὺς τῆς Ναυφ, ὑπῆρχεν ὑπερέτης τῆς Μωϋσῆος, ὅπου ἰσατο πλησίον αὐτοῦ, ἡ διαδόχος αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ὀδηγῇ τὸν λαὸν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. ἡ ὁ Νεόφυτος ὁ ἀνεπίος τῆς ἁγίας Βρῆσαριῶνος, ὅπου ἰσατο πλησίον αὐτοῦ, διαδόχος ἐγένετο καὶ τῆς Θεῆς, καὶ τῶν κοπῶν αὐτῆς. ὁ Δαβὶδ ὑπῆρχε πρῶτος ἄνθρωπος, ἡ δίκαιος. ἡ ἀπὸ τῶτον πῶτος ἐφάνη περισσότερος; καὶ πάλιν, δικαίος ἂν ἐπῆς, δικαιότερος ὑπῆρχεν ἀπὸ τὸ ζῦγιον.

Ὁ Σολομών, ἐρατῆς ὑπῆρχε τῆς σοφίας. ἀλλὰ ἡ ἄτος πολλὴν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ἐρωτὰ εἶχεν εἰς τὴν σοφίαν, μετὰ ὅλον ὅπου δὲν ἐτυχε νὰ ἔχῃ ὁδηγὸν νὰ βοηθῇ αὐτῷ, ὅτε ὑπῆρχεν εἰς τὸν καιρὸν τῆς σπαδῆς, καὶ τοῦτο πᾶς εἶναι ἐξ ἡ, καὶ ὡς λέγω, μαρτυρεῖ πολλὰ φανερά καὶ ἡ διαθήκη αὐτῆς, τὴν ὅποιαν συνέδετο καὶ ἐγραψεν ὁ ἱερός Γεηγόριος.

Περὶ τῆς Γεηγορίας τοῦ ὑποτακτικῆς τῆς ἁγίας, τοῦ συνδεδετοῦ καὶ συγγράφαντος τὰς τῆς ἁγίας διαθήκας.

Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος, δὲν ἐδύνάτο νὰ φοιτᾷ εἰς τὸ διδασκαλεῖον νὰ μαθῇ, διὰ τὰς φροντίδας τῆς ἐκκλησίας, ἔβαλεν ὅλην τὴν φροντίδα, ἡ ἐπιμελείαν αὐτῆς εἰς ἐκεῖνον τὸν Γεηγόριον. νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς ἐπίδοσιν μαθημάτων παντοιοτρόπων. Καὶ δὲν εἶπε κατὰ αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖνο ὅπου δὲν ἀπεκρίνατο αὐτός, νὰ μὴν τὸ ἀποκρίσῃ μὴ ἄλλος,

ἄλλος, καθὼς ποίησιν οἱ Φθονετοί, καὶ ἀνόητοι ἄνθρωποι, ἀλλὰ τὴν προκοπὴν ἐκείνου τοῦ Γεργασίου ἐλογιάζεν ὁ μακάριος ἰδιαν. καὶ ποτὲ μὲν μετεπέμπετο τὸν διδάσκαλον εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐδίδασκε τὸν Γεργάσιον, ποτὲ δὲ ἐτείλε καὶ τὸν Γεργάσιον αὐτὸν μακρὰ διακονῶν ἐν οἷα. τοιαύτην προθυμίαν, τοιαύτην ἀγάπην, εἶχεν ὁ ἅγιος διὰ τὰ μαθήματα ἐκείνου ὁ Γεργάσιος, καὶ ἴσως ἐφθάνεν εἰς μεγάλην ἀρετὴν, καὶ εἰς τελειωτάτην παιδείαν ἂν δὲν ἤθελε τὸν προλάβῃ τὸ κοινὸν χρέος ὁ θάνατος, τὸν ὅπου, καὶ ὅταν ἐκοιμήθη, τὸσον ἐδραύμασαν ὅλοι, ὅσοι ἐτιχον τότε ἐκεῖ παρόν. καὶ συλλογισθῆτε παρακαλῶ με σοφισμῶν, ὅτι ἀνίσως ἢ ἐκείνον τὸν Γεργάσιον, ὅπου εἶπομεν παρεκίνει ὁ ἅγιος ἢ ἡνέγκαν, ὅσον εἰς τὴν μάθησιν, ἂν ἤθελε τύχη, νὰ ἔχη αὐτὸς εἰς τὸν καιρὸν αὐτὰ τινὰ, ὅπως νὰ ἀναγκάσῃ αὐτὸν μετὰ συνδρομῆς τῶσόν, καὶ νὰ φροντίσῃ αὐτὸν, καθὼς αὐτὸς ἐφρόντιζε τὸν Γεργάσιον, τί ἤθελε ποιῆσαι; ἤθελε ἀμελήσῃ; ἔχι. διότι ἐγνώριζεν, ὡς ἄνθρωπος, ἢ εἰσέτος, ἢ ἅγιος ἄνθρωπος, τί καλὸν προξενεῖ ἡ παιδείαις, ἢ ἡ μάθησις εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλὰ τὸ νὰ ἐξετάζωμεν ἡμεῖς ὅλα τὰ κατορθώματα τῶν παλαιῶν, δὲν ἤθελεν εὐσεβικῶς τούτου εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, ἀλλὰ εἰς ἄλλας τισὶς, ὅπως νὰ εἶναι ἐπιτήδειοι εἰς τὰς λόγους, ὡς τὸν Ἰσραελῆν, ἢ τὸν Δημοδῆν, ἐκείνους τὰς παλαιὰς, καὶ εὐφημισμένους ἱστορίας. τούτου μόνον δύναμαι εἰπεῖν, ὅτι ἔτος ὁ ἅγιος ἐγένετο σφραγὶς καὶ ἐκτύπωμα καὶ τῶν παλαιῶν, ἢ τῶν νέων ὅπου προέκοψαν εἰς τὴν ἀρετὴν, ὡς ἂν ἐμμελῶν ἄλλων μὲν, τὸν λόγον, καὶ ἄλλων πάλιν τὴν ταπεινότητα, φεύγων κατὰ εὐδοκίαν ἀνίστητος, τῶσόν ἢ εἰς βρώματα, ὅσων καὶ εἰς τὰ ἄλλα ὅλα. Καὶ παραλλάξας σχεδὸν τὴν μέσιν ἡλικίαν τῶν ἀνθρώπων, ἔπεσεν εἰς ἀβυσσόν, καὶ ἐγνώριζεν ὅτι αἱ ζωτικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις συνεσάλησαν. διὰ τούτου προσεκαλέσάτο τὰς ἀρχιερεῖς, καὶ τὰς μοναχούς, ὅπου ἦσαν ὑποταγμένοι εἰς αὐτὸν ἢ νηδεύσας αὐτὰς κατὰ τὸ πρεπον, ἢ παραδὼς αὐτοῖς τὰς τελευταίας ἀποχαιριστικὰς με εἰρήνην, ἀπέδωκε τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ, με πολλὴν παρακάλεσιν, αὐτὸς ὅπως γέγονε παρηγορία πολλῶν ἀνθρώπων. Αὕτη εἶναι ἡ πολιτεία τοῦ ἁγίου ἢ μεγάλης πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος, αὐτὰ εἶναι τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἢ τὰ κατορθώματα καθὼς ἡμεῖς αὐτὰ ἐδηγῆθμεν κατὰ τὸ δυνατόν ἡμῖν με συντομίαν. Ἀλλὰ νὰ ἰδῶμεν ἀκριβῶς ὁ Θεὸς πῶς ἐδόξασε ἢ ἐτίμησεν αὐτὸν, μετὰ θάνατον αὐτοῦ, μάλιστα δὲ, ἢ ἐδείξεν αὐτὸν μέγαν θαυματουργόν, ἢ βοηθόν τοῖς χριστιανοῖς τῶρα εἰς τὰς ἡμετέρας καιρὸς, καὶ εἶπομεν ἢ διὰ τὸ ἱερὸν, καὶ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καθὼς ἔχομεν ἐκ παραδόσεως, ὅτι εἶναι πολλὰ ὠφέλιμον νὰ ἰδεύεσθαι ἢ τούτο, ὅσοι δὲν ἤκιστα περὶ αὐτοῦ, ὁμοίως καὶ διὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Κάραν, ὅπως εὐσεβίζεται μέσα εἰς τὸ σκευοφυλάκιον τοῦ μοναστηρίου αὐτοῦ, ὡς περὶ πολυτίμος τις θησαυρός. Ἀφ' οὗ γοῦν ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος, καὶ παρέδωκε τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ, καθὼς εἶπομεν, τὸ ἅγιον αὐτὸ λείψανον ἐκδέχασαν ἐν τιμῇ, ἢ ἔλαβαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶ ἁγίου Νικολάου, ἢ ἐτίθει αὐτὸς ὁ ἅγιος ὑποκάτω εἰς τὸ μοναστήριον, ἢ εἶναι ἀκομι καὶ τῶρα μέσα εἰς τὸν ἀμπελῶνα. ἄνθρωπος τις ἀπὸ τῆς θρησκείας τῶν ἀγερμένων, ἐκ τῶν λεγομένων γιαντζιζάων, τὸν ὅπου εἶχεν ὁ ἅγιος μετ' ἐαυτοῦ διὰ τινος χρεῖας ἐξωτερικὰς ὅπως εἶχεν. ἔτος ὁ γιαντζιζάος ἄπιστος ὢν ἢ ἐχθρὸς τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως, ἀλλὰ βλέπων πάλιν τὰς ἀρετὰς τῶ ἁγίου, ἢ τὰ κατορθώματα αὐτὰ τὰ λαμπρὰ, ἢ μεγάλα, διὰ μεγάλου ἀνθρώπου ἐλογιάζε τὸν ἅγιον. διότι τὴν ἀρετὴν τῶ ἀνθρώπου, ἔχει συνήθειαν νὰ θαυμάζῃ ἢ ὁ πολέμιος τῶν ἀνθρώπων διάβολος,

καὶ

καὶ παρελθόντος μερικῶς καιρῶ, καθὼς λέγουσιν, ἐπῆγε καὶ ἄνοιξε τὸν τάφον τῶ ἁγίου, καὶ ὡς εἶδεν ὅτι ἐξελεχέτο ἀπὸ τοῦ μακάριου ἐκείνου σώματος εὐδοκία πολλή καὶ ἀρέστος, ἐγνώρισε καλῶτα, ὅτι εἶναι ἅγιον λείψανον. καὶ λαβὼν αὐτὸ, ἐπῆγε (καθὼς λέγουσι) μέσα εἰς τὴν Φεργλίαν καὶ ἐπάλησεν αὐτὸ διὰ πολλὰ χεῖματα. εἰς οἰκονομίαν ὅμοιαν Θεῷ, καὶ με τὴν βαλὴν τῶ ἁγίου, ἔμεινεν ἡ τιμὴ αὐτὰ μέσα εἰς τὸν τάφον κεκευρωμένη ἢ ἔχεν ὁ θεὸς γιαντζιζάους, καὶ τούτο φαίνεται μοι γεγενῆσθαι διὰ τὸ μὴ τερηθῇ καὶ ἡ σεβασμία μονὴ, ὅπου ἐκτίσθη με πολλὰς κόπας ὁ ἅγιος, καὶ ἔχυσεν ἀμέτρον ἰδρώα εἰς αὐτὴν, ἀπὸ τὸν πολυτίμον ἐκεῖνον θησαυρόν. καὶ ὡς ἂν ἠκαθῇ τὸ πρῶγμα τῶτο, καὶ ἐφῆμιδῃ εἰς τὸ μοναστήριον, ἐπορεύθησαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ μοναστηρίου, με πολλὴν σπουδὴν, καὶ εὗρον τὸν τάφον ἐσκαμμένον, καὶ κενὸν ἀπὸ τοῦ λείψανου τοῦ ἁγίου. ἐρευνῶντες δὲ καλλίστερα, εὗρον τὴν ἀγίαν αὐτῶ Κάραν, καὶ ἐκομίσαν αὐτὴν εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ περισσότερον ἐπλήθησεν ἀπὸ ταύτης τὴν ἀγίαν Κάραν, παρὰ ὅλα τὰ πράγματα ὅσα καὶ ἂν ἔχῃ ἔσθωεν, κινήτῃ καὶ ἀκίνητῃ. καὶ πῶς εἶναι τούτο ἐξὶ καθὼς λέγω, δύναται καθὼς νὰ πισθῇ, παραδεχόμενος τὰ αἰδητήρια αὐτῆς πλησίον εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν Κάραν. διότι θέλει γνωρίσει με τὴν αἰδησὴν αὐτῆς καλῶς τὴν θαυμασίην ἐκείνην εὐδοκίαν ὅπως ἐπέμπεται, καὶ εὐφραίνεται καὶ αἰδητῶν. καὶ νοητῶς ἐκείνους ὅπως αὐτὴν ἀπάζονται με εὐλάβειαν, καὶ με πίσιν ὁρῶν. καὶ ἂ μόνον τῶτο, ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ τὰ χεῖσματα, ὅπως δίδονται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς φίλας αὐτῶ ἁγίας, εἶναι διάφορα, καθὼς ἢ ὁ μέγας Παῦλος ὁρίζει, διαίσεις χριστιανῶν εἰσιν, ἢ γοῦν τὰ χεῖσματα εἶναι μεμερισμένα εἰς πολλὰ. καθὼς ἔδωκεν ἐκείνῳ ἁγίῳ σὺν τοῖς ἄλλοις ἢ ἐν ἐξαίρετον χάρισμα εἰς τιμὴν αὐτῆς περισσότεραν, τοιαυτῶς ἔδωκε καὶ εἰς τῶτον τὸν ἅγιον ἐν ἐξαίρετον καὶ θαυμασίον χάρισμα, τὸ ὅπου ἀποδείκνυσιν τὸν ἅγιον λίαν θαυμαστὸν, καὶ ὑμνεῖται κατ' ἐκαστὴν ὁ Θεὸς δι' αὐτῶ. εἶναι γοῦν τὸ χάρισμα τούτου, ὅτι ἡ σεβασμία αὐτοῦ Κάρα, ὅπως εἶπομεν, εὐρέθη μία μεγάλη βοήθεια, καὶ ὑπερθαύματος θεραπείας, τῶρα εἰς τὰς καιρὸς τῶτες, εἰς τὴν λοιμικὴν νόσον, ἢ γοῦν εἰς τὴν λεγομένην Πανθῆλαι. καὶ ὅπως ἤθελε συνέβη αὕτη ἡ κακὴ πληγὴ, εὐδὺς ὅπως νὰ προσδεσάμωσι, καὶ νὰ προσκαλέσωσι ταύτην τὴν ἀγίαν Κάραν, καὶ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀγιασμὸν με αὐτὴν, νὰ παρακαλέσωσι τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἅγιον με πίσιν σεμνῇ, καὶ με ἀνασυναγωγῇ, καὶ με δάκρυα, καθὼς εἶναι πρεπον τὸν αἰσῶν οἱ χριστιανοὶ πάντοτε εἰς τὰς προσευχὰς, ἐν τῷ ἅμα παύει καὶ ἡ φθόρα νὰ ποιῶσιν οἱ χριστιανοὶ πάντοτε εἰς τὰς προσευχὰς, ἐν τῷ ἅμα παύει καὶ ἡ φθόρα ταύτης τῆς νόστῃ, καθὼς τῶτο πολλὰκις ἐπιστάθμεν ἐμπειρίαν, καὶ ἐδοξάζομεν, καὶ δοξάζομεν τὸν Θεόν, τὸν θαυμάζομεν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ τὸν αὐτὸν θαυμάζομεν, ὁδοῦν τὸν μέγαν, λέγω, τῶτον Πατέρα ἡμῶν καὶ θαυματουργόν Βησσαρίωνα. εἰς τὸν ὅπου τὸν πρεπον ὁ ἀδελφὸς, μετ' οἷας ἐν δικαιοσύνης νὰ φερόμεν καὶ πολλὴν εὐλάβειαν, διὰ τὰς θαυμασίας ἔργα ταῦτα ὅπως ποιεῖ πρὸς ἡμᾶς, διὰ τὴν πρεσβυῖαν πάντοτε πρὸς τὸν Θεόν, καὶ νὰ εἶναι μεσίτης ἀγευτὸς πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ μάλιστα ὅπου σπαράζομεν νὰ φυλάττωμεν ἀπαρασάλευτα, καὶ νὰ ἐργαζώμεθα χρεῖς τινος ὁκηθῶν καὶ προφάσεως ἀλόγως, ἐκεῖνα ὅπως παρηγγέλαι, καὶ κατέλειπεν ἐγγράφως εἰς τὴν διαθήκην αὐτοῦ, (ἢ ὅπου πρεπον νὰ ἀναγινώσκονται πάντοτε εἰς τὰς διαταγαγμένους καιρὸς με εὐλάβειαν, καὶ με προσοχὴν ἢ με κατανύξιν εἰς ὑπήκουον πάντων τῶν ἀδελφῶν.) τότε τιμῶμεν αὐτὸν ἀληθῶς, καὶ τότε δύναμεθα καὶ νὰ ἡμεδα τέκνα αὐτοῦ γνήσια καὶ πνευματικά, καὶ αὐτὸς νὰ εἶναι πατὴρ ἡμῶν γνήσιος, καὶ βοηθός.

ὁδὸς ἡμῶν μετὰ Θεόν. εἰς τόσον ὁπῶν, καὶ ἐδὼ εἰς τὴν παρεῖσαν ζωὴν, νὰ ἀπαλλάτ-
σῃ ἡμᾶς ἀπὸ πολλὰς περιστάσεων καὶ κινδύνων ψυχικῶν καὶ ἐκτὸς εἰς τὴν μέλλου-
σαν καὶ ἐπιζομένην ζωὴν νὰ ἀξιοθώμεν νὰ συναυλιθώμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων
τῶν ἀπ' αἰῶνος δικαίων, εἰς δόξαν καὶ αἶνον, τῆς θεότητος, καὶ ζωαρχικῆς Τριᾶδος, τοῦ
ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενεῖς Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ Πνεύματος,
τῆς μιᾶς Θεότητος καὶ βασιλείας, ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μεγαλυνάριον εἰς τὸν ἅγιον Βησσαρίωνα.

Ο τῆς Λαρισαίων μέγας ποιμὴν καὶ τῶν μοναζόντων, ὁ περσάτης καὶ ὁδηγός, Βησ-
σαρίων Πάτερ, παμμάκαρ Ἱεράρχα, ἡμῶν τῶν σε τιμῶν τῶν αἰμῶν μνημονεύε.

Ἐστερον εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας, Ἀχιλλίον, Οἰκαμένιον, καὶ Βησσαρίωνα.

Α ἡλὴς ἐμφορεῖται τριλαμπῶς ἐν μεδέξει θείᾳ, Βησσαρίων σὺν τῷ Ἀχιλλίῳ
καὶ τῷ Οἰκαμένιῳ, ἀκτῖνα φωτοφόρον, ἡμῶν ἐκπεμφάτε.

Εἰς τὴν πάντιμον καὶ θαυματουργὸν Κάραν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος
ἀρχιεπισκόπου Λαρίωνος καὶ κτίτορος τῆς ἱερᾶς καὶ σεβαστῆς Μονῆς τοῦ σωτήρος Χριστοῦ,

Δυσκίε ἐπίγραμμα διὰ στίχων Ἰάμβων.

Λοιμὴ Κάρε πάσχει σὴν Κάραν Πάτερ,

Οὐ τὴν Κάραν ἐσεφαν ἄνανδαι πάλοι.

Κάρας ὁλέθρε τοῦ βροτοκτόνου, ξένως,

Χεῖρὸς ξένου ὀδῶσι τοῖς πιστοῖς ἄνος.

Τέλος. καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

ΚΑΝΩ'Ν

Κ Α Ν Ω Ν

Παρακλητικὸς εἰς πᾶσαν ἀνάγκην δεινῶντε, ὁ ἐπιθεῖας, μάλιστα
τὴν τῷ λοιμῷ, ψαλλόμενος τῷ ἐν Ἀγίοις πατρὶ ἡμῶν
Βησσαρίῳ τῷ Ἱεράρχῃ Λαρίσσης καὶ θαυματουργῷ.

Συγγραφεὺς παρὰ τῶ ἐν ἱερομονάχῳ
ΣΑΜΟΘΗ'Α ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ.
τῷ ἐξ ἈΘΗΝΩΝ

Ε

Στίχοι εἰς τὸν Ἀ΄γιον.

Νημερτὲς ἢ ἔειπε σαφὸς τις ἔπος
θεῖης ὀτηγῆς ταμῖς χωρὶς πᾶς τις
δμιὸς οἶκος ἦν, καὶ κῆς πόλις τε πᾶτατε
κῖω γεμὴν Βησσαρίωνα ποτὶ δὴ,
εἴβεισθαι αὐτῷ πικρῶν ἀπ' ὀμμάτων.
ἐπεὶ ἀεθλα εἶχ' ἔχω κηρὸς σοφῆς.
ὥς μιν, θεόμητις, δίδε, φεάσδω, ἐμοὶ
λύσω τε ἀμπλακημάτων νόστοιό τε·
εἴπως Θεοῦ διὰ σεῦ εἴμεν ποτε
ἀντίονώϊσά μεταγνώσει κακῶν
καὶ δὴ ἔεξσαι ἡμῖν ὅλως ἐν τέλει
γένοιτο ἥπερ αἰῶνος ἀλλήκτοίστε.

Τὸς ἐνδὲς μεγαλοπρεπείας καὶ Ἀγιότητός σε.

δῶλος καὶ ἱκέτης
Σαμεὴλ ὁ ἀμαρτωλός.

Εὐλογήσαντος τῷ Ιερέως, λέγωμεν τὸ, Κύριε εἰσάκασον καὶ τ. λ.
Εἶτα ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος ἐκ γ'. τὸ Ἀπολυτίκιον τῷ Ἀγίῳ
δὶς, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτῇσω τὸν μισθόν σου.

Εἶτα τὸ Θεοτοκίον· ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου. εἶτα τὸ, Ελέη-
σόν με ὁ Θεὸς ψαλμ. ὁ καὶ ταῖς πληρωμένους, ἀρχόμεθα τῷ Κανόνος
τῷ Ἱεράρχῃ ἐν Κατανύξει καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ πίσει, ἢ ἡ ἀκροσυχίς. Βησ-
σαρίων σε μέλπει Σαμεὴλ σὸς ἱκέτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Βαθυτάτων ἐδλάσθην, ἐκ τῶν λαγόνων γῆς Πνεύματι, ὁ Κύριος· ἐν
δόξῃ, τῆς ἐνδύσεως τοκεῖς, καὶ ἀνέδειξεν, καρπὸν σε ἐν ἀγνείᾳ, διόσε
δεόμεθα, πάντας διάσωσον.

Ἡλὶε ἀκτίσεισιν ὥσπερ ἐν γῇ ἀνεζώωσε, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐξ ἀρ-
χῶν τῶν ἀγαθῶν, εὐκλείεσται, καρπὸν καρποφορεῖτα, ἀνάγκης,
ἐν ἅπαντας, σῶσον πρεσβείαις σε.

Σοφίαν ἐδέξαντο, ἐν Ἀρετῇ οἱ τεκόντες σε, σοφὸν ἀπεκύησαν, τὸν
καρπὸν αἰτιατόν, ὅθεν σήμερον, λοιμῷ καὶ θλίψει πάντες, ἐνόντες
δεόμεθα, σῶσον τὰς δέλας σε.

Θεοτοκίον.

Σωτήριον ἔτεκες, ἡμῖν καρπὸν Ἀειπαρθένε, δι' ἃ ἐγευσάμεθα, αἰω-
νίς, τῆς ζωῆς, καὶ ἐπόφθηνεν παιδρὰ τῇ κληρονομίᾳ διὸ ἀνυμνεύμεν σε
Μαρία Θεόνυμφε.

Ὡδὴ γ'.

Τὸς σὸς ὑμολόγηες Θεοτόκε.

Αξίως ὀφθεῖς ὡς λελεμένος, ἐξῆς ὡς προήλθες τῆς γαστρὸς, τῆς
τετοκυίας Ἀγίε, ὁ χῆν ὅσιον ἐδειξας, διὸ ἐκδυσωπόμεν σε τῷ
πανωλέθρῳ διάσωσον.

Ρῆγνύτῃσιν ὅρη τῆς Εὐχάδος, φωνὴν διαπρύσιον ἄει, τὰ βίβη καὶ σο-
φίας σε, ὡς θεαρέως Ὅσις, ἔτοιμον ἐπετήδευσας, σπαντὸν εἰς ὑ-
ψος αἰρόμενον.

Ιδίως, ἐπέδωκας τοῖς θεοῖς, ἐν γράμμασι πνεύματος σουτοῦ, ἐξῆς
τροφὴν καὶ τὴν σπαδὴν, ἐκτῇσω, Παμμακάρις. διὸ καὶ ἐξαίτεμά σε,
τὰς ἐν λοιμῷ ἐλευθερώσον.

Θεοτοκίον.

Ε 2

Ὡς

Ως χάρις ἀνήρτοτος ὑπάρχεις, τὸν σάχυν βλαστήσασα ἡμῖν, τὸν
 ζεῖον καὶ αἰώνιον· διό σε μακαρίζομεν, χαῖρε ἀγία τραπέζα, ἐ-
 παγγελίας θεοδότος.

ὁ Εἰμός.

Τὰς σὲς ὑμολόγηες Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος Πηγὴ, θείας σου
 συγκροτήσαντας, πνευματικὸν σερέωσον, ἐπὶ τῇ θείᾳ δοξῇ, σε-
 φάνων δόξης, ἀξιώσον.

ὁ Ἱερεύς. Ἐλήσων ἡμᾶς ὁ Θεός. καὶ τ. λ. Καθίστα τῷ Ἱεράρχῃ, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εδέξω Μακάριε χάριν τὴν ἐνθεον, τὴν πρᾶξιν γὰρ ἡσκήσας καὶ θεω-
 ρίαν αὐτὴν διό καὶ ἡξίωσαι, μέγας ἀρχιερεῦσι, καὶ θαυμάτων ἐν
 πᾶσιν. ὁθεν ἐκδυσώπῃμεν, τὰ ἐλεῖς σε δείξον, ἡμῖν τοῖς αἰτεμένοις
 αἰεὶ, τὴν προστασίαν σε.

Θεοτοκίον.

Δακρύων μοι δώρησαι πηγὰς Θεοῦνυμφε, δίδων τῆς καρδίας μου, τὰς
 ἐμπαθεῖς λογισμὰς ἐκπλύνω Πανάμωμε, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς
 αὐτοῦ φλόγα, τελείως ἐναποσδέσω, συμμαχίᾳ σου μόνῃ, ἐλπίς μου καὶ
 στήριγμα μήτηρ Χριστὸν τῷ Θεῷ. Ὡδὴ, δ'. Ἦχος, δ'. ὁ Καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νέον Σαμεὴλ σε πάντες, ἐν κοιλίᾳ ἐπέγνωμεν, κατηγιασμένον καὶ
 ἐν τῷ ἱερῷ ἀνακείμενον, διό καὶ πίσει καὶ πόσῳ, σὲ ἱκετεύομεν, τὰς
 δοξάζοντας, διὰ σὲ Σωτηρίας ἐπιτυχεῖν.

Σαββαῶν Θεῷ θαλερεῖν, ἱερῶς προητοίμασαι, καὶ ἀγγελικῶς τὰς
 ἱεραρχίας ἀνέπεμψας. ὁθεν προσεύειν ἐδέξω ὑπὲρ τῆς ποιμένης σε
 καὶ διάσωσον ἡμᾶς μέλποντας, Βησσαρίων σὴν κάραν τὴν ἐνθεον.

Εκ φωτός Θεῷ ἐκλάμψας, σῦτῃς σὺ περιγέγονας, καὶ τῷ βασιλείᾳ
 ἐν παρασκευῇ κατηξίωσαι, ἱερατεύματος πάντων, ὧν σε δέονται,
 τῷ Κυρίῳ σε Βησσαρίων προσεύειν δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Μόνη σὺ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ Θεοῦνυμφε Δέσποινα, τὸν Σωτῆρα
 πάντων, ἀπεκύησας ἀειπαύρτενε, ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύτως, καὶ διά-
 σωσον τὰς ὑμνῶντας σε, καὶ τὸν ὑπὲρ νῦν θείον τόκον σε.

Ὡδὴ ε'. ὁ Εἰμός. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν Ὅσιν οἱ πρόεδροι τῷ θήματος, σὲ ἐτοιμασθέντος Βησσα-
 ρίων ἔσχατος γὰρ χάριν πνευματικὴν ἐκ Θεῷ, αἰτεμένοις ἅπασιν
 ἡμῖν, διδοὺ ἀπολύτρωσιν, τῷ λοιμῷ ταῖς προσβείαις σε.

Λαὸς κατεσέβειαν, ὡς ἱεράρχης Ἀγίε, θείως ἐκποιμάνας καὶ διδά-
 ξας, ἔσχατος Ἀγγέλων καὶ τοῦ συλλειτουργόν, ἐρανίστα τὴν διαγω-
 γὴν, ὁθεν δυσωπῆμεν σε λοιμικῆς νόσου ἐξαιρου.

Παύ.

Παύλα ἡκολέθησας, τῷ λόγῳ σὺν τῷ Πνεύματι, ἐτυχες θαυμά-
 ῖα ἱεραρχίας, τῇ ἐρανίᾳ καὶ ἐπὶ γῆς ἀληθῶς, ἀγγελοῦ ἐνδεδείξαι
 ἡμῖν, πίσει δεομένοις σε, ὡς εὐφρῶμεν ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, ὑπάρχεις παναμώμητε, σοὶ γὰρ κατεσκήνωσεν
 ὁ Λόγος, καὶ διὰ σὲ πρὸς ζωὴν κασιδιήγησάτο πάντας εἰς αἰώνιον,
 ἡμᾶς τὰς ἐν πίσει κρίζοντας, Θεοτόκε ἐκαστοτε.

Ὡδὴ ε'. ὁ Εἰμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ιεραρχίας ἐπέτυχες, ἀξίως Βησσαρίων μακάριε, διὰ τὰς πράξεις σε,
 ἀγγελικὰς ἀναδέδειξαι, ὁθεν καὶ τῷ λοιμῷ ἡμᾶς ἐπάλαξον.

Σοφῶς τῶν λόγων ἀκήκοας, τῶν θείων θείας πράξεις ἀνέδειξας,
 σεομακάρισε ἀγγελικῶς ἐλεντέργησας, τὸν Θεόν σε ὑπὲρ ἡμῶν
 κασικέτευε.

Αγνὸν καὶ θείον Κυρίῳ σε, ὡς δύναμις ἀνδράπων τὸν θίον σε, σὺ ἀφω-
 σίωσας, ὡς ἱεράρχης δεικνύμενος, τὰς ἱεροπρεπεῖς σεύληπτε πρά-
 ξεις σε.

Θεοτοκίον.

Μαρία χαίροις Θεοῦνυμφε, τῷ Κόσμῳ ἱλαστήριον φαίνεσθαι, διὰ θω-
 μέν σοι, τὰς ἐν λοιμῷ ταῖς προσβείαις σε, ὡς μόνῃ Χριστιανῶν ἡ
 ἐλπίς ἐλευθέρωσον.

Καταβασία. τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον. ὁ Ἱερεύς τῷ Ἱεράρχῃ, ὁ Θεός. εἴπα
 τὸ Κοντάνιον τῷ Ἱεράρχῃ. ὁ Ἱψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς ἱεράρχα, ἐπολιτεύσω καὶ Θεῷ ὡς Σεράπων,
 ἐν ἑρᾶνῳ ἐπαρδῆς ἀξιάγασε. θείως γὰρ ἡγάσας. καὶ ἐποιμάνας
 ὁντως, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνήσας, τὸν τρισάγιον ὕμνον. διὸ παρεσχηκῶς
 αὐτῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν προσεύειν δεόμεθα.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῷ δ' Ἦχο.

Εκ νεότητός μου, πολεμῶ με πάσῃ, ἀλλ' ἀντιλαβῶ, καὶ σώσω
 Σωτήριε.

Οἱ μισῆντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ
 ἐσσεσθε ἀπεξηράμενοι.

Δόξα.

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωῆται, καὶ καθάρσει ὑψῆται, λαμ-
 περνεῖται τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ κτλ.

Ἀγίῳ

Αγγίω πνεύματι, ἀναδύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα.

Προειμένον: τὸ εἶμα με λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας με σύνεσιν, **εἶχος:** οἱ ἱερεῖς σὺ Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην. **ο ἱερεῖς.** Καὶ ὑπὲρ σὺ καταξιώσῃται ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως ἐκ τῆ κατὰ Μάρκον ἀγίας Εὐαγγελίας.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέδραβον αὐτὸν. καὶ γυνὴ τις ἦσα ἐν ῥύσει αἵματος, ἔτι δώδεκα, καὶ πολλαῖς παθήσασα ὑπὸ πολλῶν ἱατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελήσασα, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθεῖσα· ἀκέσασα δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθεῖσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τῆ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγε δὲ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι καὶ εὐθὺς ἐξηράνῃ ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς. καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνὼς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτῆς δύναμιν ἐξεληθεῖσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε, τίς με ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, βλέπεις τὸν ὄχλον συνδραβόντά σε καὶ λέγεις, τίς με ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν πεπαιωμένην. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα, καὶ τρέμεισα, εἰδῖσα ὅτι γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θυγατερ ἡ πίστις σε σέσωκέν σε. ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι υγιεὶς ἀπὸ τῆς μάστιγός σε. **Δόξα.**

Ταῖς τῷ ἱερέϊ πρεσβείαις, ἐξάλεψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν

Ταῖς τῆς παναρχάντης πρεσβείαις, ἐξάλεψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, Ἐλήησον με ὁ Θεός. **Ἦχος πλ. β'.**

Τὸν βίον ἀσκήσας, ἀμεμπτον ὡς δυνατὸν θαυματουργὲς Βησσαρίων, ἱεραρχῶν τὸ κλέος, τῶν δεομένων ὠφθῆς θεομίμητος πατήρ. ἀνευδότως γὰρ πᾶσιν, ἀρωγῇ καὶ ἀντίληψιν χαρίζομενος, ὡς ἄλλος Ἰωάννης, θεοφόρε ἐκ ἐλπίδας. καὶ θαυμάτων ὠφθῆς ὡς πηγὴ, δοξαζοντόσε τῷ Θεῷ. τέτρω ἐν ὡς παρρησίαν ἔχων πρέσβευε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τῷ λοιμῷ ἀπόρρῳ γίνεσθαι, τὰς ἐν πίσει προσκυνούντας, τὴν δεῖαν κάραν σε.

ο ἱερεῖς: Σπῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σε. **ὁ χορὸς τὸ.** Κύριε ἐλήησον σ'. **ο ἱερεῖς:** Ἐλέει καὶ οἰκτιρῇ. **Ὡδή 2. ὁ Εὐαγγέλιος.**

Οὐκ

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Οὐκ ἐλάτρευσας, τῷ κόσμῳ Παναοίδιμε, ἐδὲ τῷ σώματι, ἀλλ' ἐν ἐλέει πατὴρ, ἐνδεδειξαί ἅπασιν, τοῖς αἰταμένοις σοφῇ, καὶ νῦν Ἀγγίε, λοιμῷ ἡμᾶς ἐξάρπασον, Βησσαρίων ἐλεῆμον.

Ηδυνάειμεν ὡς διὰ σὲ σωζόμενοι, τῷ ἐλεήμονος, καθάπερ πάλαι πολλοί, καὶ πάντες σωθῆμεν, ἐπικειμένους λοιμῷ, καὶ τῆς ἐλπίδος, ὅπως ὑμνώμεν Ἀγγίε, θεομίμητα ἐλέη.

Λειτουργόν σε τῷ Κυρίῳ ἐπεγνώκαμεν, καὶ ὁμοδίαιτον, σὺν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῖς, διὸ ἐξαιτέμεθα, τῆς περιστάσεως ἐλευθέρωσον, ὡς ἐλεῆμεν Ὅσιε, πίσει σὲ τὰς δεομένες.

Σωτηρίας ἐν ἀνάγκαις πάντες ἔτυχον, ἐκ τῷ Θεῷ διὰ σὲ, καὶ ἐν ταῖς ἐλπίσεσιν, οἱ πίσει δεόμενοι σε Βησσαρίων σοφῇ. ὁ δὲ σήμερον, ὡς ἐλεῆμεν ἀνωθεν, τὴν ὑγιάν διδω πᾶσι. **Θεοτοκίον.**

Ο σωτὴρ ὡς ὑπεράγαθος θεοσυμφε, ἡμᾶς ἐπέβλεψεν, ὁ σὸς υἱὸς καὶ Θεός, ἰλέω τῷ ὁματι, σάρκα φορέσας ἐκ σὲ, ὁ δὲ σὺν ἅπαντας, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σε, ἀνυμνῶμεν Θεοτόκε. **Ὡδή 1.**

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Σῆς κάρας δεόμεθα τῆς δεῖας, ἡ θαύματα πάλαι ἐν τῇ γῇ, χάριτι ἀνέδειξε, πᾶντας ἐλεήσασα. καὶ νῦν ἡμᾶς Πανάγγιε, λοιμῷ ἐξάρπασον, τὰς πίσει προσιόντας, καὶ πόσει, ἵνα σὲ ὑμνώμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ικέσιον ὕμνον ἐπαρίδες, θαυμάτων ἐνέπλησας λαὸς, κλήσεως ἐπέτυχες, δεῖας ἀξιάγασε, θαυματουργίας ἀνωθεν. Θεῷ ἐν πρέσβευε, ῥυσθῆναι τῆς ὑμνῶντας κινδύνων, καὶ τῆς πανωλέθρου θείας ἐπικειμένης.

Κάρα ἐκδύζει σε Θεόφρων, θαυμάτων πηγὰς καὶ ἐν ἡμῖν, ῥῶσιν τε καὶ ἱασιν, δώρησας Μακάριε, τοῖς πίσει δεομένοις σε, καὶ ἐναπαλάξον, τὴν νόσον ἐκδιώκων καὶ ἐλπίων, ὡς τὴν χάριν ταύτην ἐδέξω ἐρανόθεν. **Θεοτοκίον.**

Εν κόσμῳ τεκῆσα Σωτηρίαν, καὶ μόνη ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, πᾶντας ἀνυψώσασα, κλίμαξ θεοσηρίκτη, Μαρία θεοσυμφε, καὶ ἀειπάρθενε, τὸ χαῖρε σοὶ κραυγάζομεν πίσει, καὶ ὑπερυψόμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας. **Ὡδή 2.**

Τραυ

Τραύμασι λοιμῇ, πληγέντας ἐλέησον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Σοφῇ, καὶ ἀπελευθέρωσον, τῆς συσχεθέντας φόβῳ αἰεί τῶν δεινῶν, ὅπως δοξάζωμεν καὶ ἐκκηρύττομεν, Βησσαρίων, χαίροις ἀξιάγασε, τῶν Σαυμάτων ἢ πηγῇ ἢ ἀκένωτος.

Ηλιος ἡμῖν, ἐπιλαμψον Ὅσιε, ἱεραρχίας λαμπτήρ. ζόφος γὰρ τῶν ἐκλίνων, περικρατῶν ἐπέπεσε κατ' ἡμῶν. διὸ ἐν ἐλευθερίῳ ὡς βοησῶν τοῖς πικρῶς, δεομένοις πάντοτε ἀπανταχῇ, σὺ τὴν κάραν τὴν σεῖαν πανόλβιε.

Στήσον τῇ λοιμῇ, πρεσβείαις σε ἔνδοξε, τὰ καθορμήματα, ἀντιλαμβανόμενος, ὥσπερ τὸ πάλαι καὶ τῶν ἐλεῶν. ὁ δὲ προσκυνοῦμεν σε, τὴν τιμᾶντε κάραν καὶ ἔνδεον.

Θεοτοκίον.

Ωφθις Φωτισμός, ἡμῶν καὶ δεδαίωσις. Ὅθεν δοῶμεν σοι· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσαγον Κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον, χαῖρε Ἀδάμ ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην Αἴγνιν, χαῖρε σὺλε πύρινη εἰσάγεσθαι, εἰς τὴν ζωὴν τὸ ἀνδρώπινον.

Καταβασία. Ἀπας γηγενής σικετᾷ τῷ Πνεύματι.

Ὁ Ἱερεὺς. ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε καὶ τ. λ. καὶ ὑπὲρ τῆ διαφύλαχ-

θῆναι τὴν πόλιν ταύτην, καὶ τὸν οἶκον τῆτον, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν καὶ τ. λ.

οἱ χοροὶ, τὰ. Κύριε ἐλέησον μί. καὶ ὁ Ἱερεὺς. Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς πάντων τῶν περᾶτων. καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ αὐτὸς Κανὼν ψάλλεται καὶ εἰς τὸν ἀγιασμόν, καὶ συναρθεύεται καὶ τῷ τῷ Ὁς δεξέ Κανόνι ἐν τῇ μνήμῃ τῇ Ἱεράρχει.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Εἰς τὸν ἅγιον, καὶ Σαυματεργὸν Βησσαρίωνα, Ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσσης, καὶ κτίτωρα τῆς μονῆς, τῆς ἐπονομαζομένης Δούσιον.

Τὰ ὄντα τῆς ἀληθείας (ὡς Φιλόστον Σύστημα) ἡ Παντοδυναμία, λέγω, καὶ Σοφία τῇ Θεῷ, τὰ ὑπεράπειρα φυσικὰ ἰδιώματα τῆς ὑπερθεῖς Οὐσίας μετὰ μοναχὴν τὴν δέλησιν, νοεῶν καὶ ἀγγελικῇ ἱεραρχίᾳ κατασκευάζει. ἐπεὶ δὲ περὶ καταβολῆς Κόσμου τὸ παντὲς τελειοῖ. Ὅν μὲν, καθὼς εἶναι καὶ τώρα, καὶ δεῖν εἶναι εἰς τὰς αἰῶνας αὐτὸ μετὰ ὅλας αὐτῆς τὰς ἰδιότητας. καὶ ἐπεὶ δὲ καθεὶ ἐνεργείᾳ κινημένη, ἀπὸ τὴν δύναμιν πρῶτον λαμβάνει τὸ αἷτιον τῆς κινήσεως, πρῶτη καὶ αὐτὴ ἡ Παντοδυναμία τῇ Θεῷ προπύτων, διδοὶ εἰς τὴν τῶν Ἀγγέλων κτίσιν τὰ αἷτια. καὶ ἐπεὶ δὲ νοεῶς κτίζει τὰς Ἀγγέλους, Πνεύματα λειτουργικὰ τῆς θείας χάριτος, καὶ εἰς διακοσμον τῶν ἁερῶν Κόσμου, συντάττει εὐσεβείας τὴν πνευματικὴν ἐκείνην ἱεραρχίαν κατὰ βαθμὸν τῆς θείας ἐκλαμψεως, πρῶτη καὶ αὐτὴ ἡ Σοφία τῇ Θεῷ προπύτων διδοὶ εἰς τὴν τῶν Ἀγγέλων κτίσιν τὰ αἷτια, τὸ μὲν τῆς Ὑπερέχεις, τὸ δὲ τῆς Νοός, καὶ τὰ δύο εἰς μίαν αὐλήν, καὶ εἰς ἐν λογικόν, ὡς αὐτὰ. λογικὰ, μεταβατικά, κινημένα, λαμβανόμενα, ἀμέσως, ἐμμέσως, καὶ μεταδιδόμενα ἕως εἰς τὸν ἐσχατον μικτὸν ὅρον τῆς ἀξίας τῶν ὑποκειμένων, τὰ πάντα εἰς μίαν λειτουργίαν τῆς θείας χάριτος. καὶ ἐδῶ θεωρεῖται μία τάξις τῶν ζώντων νοεῶν ὁσίων, τάξις ἐκφαντορικῇ τῆς θεαρχικῆς ἐκείνης ἐκλαμψεως, τάξις ὅπῃ ἀποπερατοὶ συμπεληρωτικῶς τὰ θεῖα, καὶ ἁέρνια τάγματα, τάξις τέλος πάντων τριῶν Ἱεραρχιῶν. Πρῶτη ἡ πρὸς Θεὸν αἰετῶσα, καὶ αἰνῶν· οἱ ἀγιώτατοι θρόνοι, τὰ πολυόμματα Κεραβίμ, καὶ τὰ πολυπτερά Σεραφίμ. Δευτέρα, ἡ πρὸς δευτερον Φῶς αἰετῶσα, καὶ αἰνῶν αἱ Ἐξουσίαι, αἱ Κυριότητες καὶ αἱ Δυνάμεις. Τρίτη, ἡ πρὸς τρίτον Φῶς αἰετῶσα, καὶ αἰνῶν οἱ ἁέρνιοι Ἀγγελοι, οἱ Ἀρχάγγελοι, καὶ αἱ Ἀρχαί. αὐτὴ λέγω εἶναι ἡ αἷτια τῆς κατασκευῆς ταύτης τῆς ἱερᾶς Τάξεως, καὶ Ἐπιστάτης, καὶ Ἐνεργείας. ὅτι ὁ Θεὸς ἀπελευθέρως παντοδύναμος, ἀπέχεως σοφός, καὶ αἰ ἐνεργεῖται αὐτὰ καὶ δύναμει, ἀπὸ τὴν κοινῇ πηγῇ λαμβάνουσι τὴν ἀμετάβλητον κίνησιν, λέγω, ἀπὸ τὴν ἐλεύθερον δέλησιν τῇ μετὰ Θεῷ Σαββαθῷ. Διὰ τὸ λοιπὸν προπύτων μετὰ τὸν τριτάτον ὕμνον ὑμνεῖται δοξολογεῖται, καὶ λειτουργεῖται τὸ Θεῖον ἀπὸ ὅλας τὰς ἁερῶν Ἱεραρχίας, εἰς πρὸς εἰς αὐτὸ, διότι ἀνενδὲς τὸ Θεῖον παντὸς, ὡς ὑπερεκείμενον πάσης ἀξίας καὶ τελειότητος, ὡς πληρὲς παντός, καὶ τῇ ἀπείρῃ πηγῇ. ἀλλὰ πρὸς τὰ κτίσματα κατὰ τὸ χεῖρος τῶν κτισμάτων εἰς τὴν αὐτὴν Ἀγαθότητα. βλέπομεν ὅμως καὶ εἰς τὴν γῆν μίαν ἄλλην Ἱεραρχίαν, καὶ ὑψηλὴν, καὶ ἐπὶ γῆν, ἡτοὶ ἀγγελικὴν, καὶ ἀνθρωπίνην, καὶ ὅλος ἡγιασμένη, καὶ ἀφωτισμένη μετὰ τὴν αὐτὴν χάριν τῇ παναγῇ Πνεύματος, καθὼς εἶναι καὶ ἡ

τῷ ἁγίῳ καὶ θαυματουργῷ Βησσαρίωνος. Αὐτὴ τελεῖ μὲν ἐπὶ γῆς, πλὴν ἔχει τὰς ἐν ἐπεραίωνων
πραγματῶν. κατὰ τὸν χρυσὸν τὴν γλῶτταν Ἰωάννην καὶ γὰρ ἄνθρωπος (λέγει) ἐκ Ἀγγε-
λοῦ, ἐκ Ἀρχαγγέλου, ἐκ ἄλλης τις κτιστῆς δυνάμεις. ἀλλ' αὐτὸς ὁ Παράκλητος ταυτὴν
διατάξατο τὴν ἀκολουθίαν, καὶ ἐτι μένοντες ἐν σαρκὶ τὴν τῶν ἀγγέλων ἔπαισε Φαντά-
σθαι διακονίαν. Αὐτὴ κἀμνη τὴν οὐκ τῶν ἀνθρώπων ἱερεῖς καταφέροντας τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ἀζιώματος καὶ σωτηρίας λόγον, καὶ ἐξήσαν λαβόντας τὴν λύσιν καὶ
δυσμῆν, ἢν ἔτε Ἀγγέλοις, ἔτε Ἀρχαγγέλοις ἔδωκεν ὁ Θεός. μᾶς Φιλοσοφῆ καὶ ὁ ἱε-
ροφάντης Διονύσιος διὰ αὐτὴν τὴν ἱερωσύνην λέγων καὶ ἱεραρχικὴ τάξις εἶναι, ἡ πλή-
ρης ἀπὸ τῆς τελειωτικῆς δυνάμει, ἡ ὅποια τελετουργεῖ ἐκκρίτως τὰς τελεσιουργικάς τῆς
ἱεραρχίας, καὶ καθ' ἑαυτὴν ἐκφαντορικῶς τὰς ἐπισήμας τῶν ἱερῶν, καὶ διδάσκει τὰς ἀνα-
λογίας αὐτῶν ἐξεί τε καὶ δυνάμεις. Μᾶς Φιλοσοφῆ καὶ ὁ Θεολόγος Γεργόριος λέγων
ἡ ἱερωσύνη εἶναι ἀγνισμός, καὶ καθαρσιμὸς τῶν φρενῶν καὶ τῶν νοῦς τῶν ἀνθρώπων. ἡ
ἱερωσύνη τέλος πάντων. εἶναι ὑψηλὴ εἰς τὴν χάριν, ἐπὶ ἧτος εἰς τὴν ἀποστολήν, καὶ σωτηρίαν
εἰς τὴν εὐλογίαν, καὶ ἁγιασμόν. τὸ λοιπὸν τοιαύτη καὶ ἀπαράλλακτος ὅσα ἡ ἱερωσύνη, καὶ
εἰς τὸν σημερινὸν ἱεραρχὴν καὶ θαυματουργὸν Βησσαρίωνα, κἀμνη τὴν Θεοπεσίαν ψυχὴν τὴν
ἐμὴν, καὶ δοξολογῇ, καὶ λατρεῖ, τὴν πανάγιαν Τριάδα, τὸν ἑνα Θεόν, ὁμοίως μὲ τὴν Ἀγ-
γέλου, ἰσως καὶ μᾶλλον. διότι λατρεῖται τὸ Θεῖον καὶ πνευματικῶς ἡτοὺ νοερώς, καὶ
αἰσθητῶς, ὅπως εἶλω νὰ εἰπῶ, καὶ θεανῶς, καὶ ἐπιγείως. ὥς δὲ εἰλὼντας καὶ ἐγὼ νὰ
ἐπανίσω σημεῖον τὴν ὑψηλὴν ταυτὴν χάριν κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. προβάλλωμαι νὰ
ἐγκωμιάσω ἐν δυνάμει τῶν ἱερῶν τῶν ἀνδρῶν, τὸν ἄνθρωπον τὸ Θεὸν καὶ ἐπὶ ἧτος ἀγγε-
λον, τὸν Θεόν, λέγω, καὶ θαυματουργὸν Βησσαρίωνα. Ὁ δὲν παρακαλῶ νὰ μὴ ἀποβλέ-
ψῃ τίνας εἰς τὴν ὁσημῆ ἀδυναμίαν. καὶ ὅτι δὲν ὑπόσχομαι τὴν δόμους τῶν Φαέδων-
τος, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἱστίᾳ, ἀλλὰ τὸν Θεόν μιμημαί Γεργόριον, λέγοντα. τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ
Θεῷ φίλον. „Κρεῦττω λοιπὸν, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι γλαυκὰς εἰς Ἀθήνας κομίζω, καὶ
κρόκκον εἰς Κυλικίαν. ὁ ἑρῆνός ἔτος ἄνθρωπος καὶ ἐπὶ ἧτος Ἀγγέλου, ὁ Θεός, λέγω
καὶ θαυματουργός Βησσαρίων οὐκ μόνον σημεῖον φαίνεται εἰς τὴν Οὐρανὸς, κατοπτρῶν
τὴν ἁγίαν Τριάδα, ὅσον εἶναι τῆς χάριτος, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμει, ἀλλ' ἀκόμη καὶ
εἰς τὴν γῆν ἐτι ζῶν, μέγας ἐφαίη καὶ ἐνδοξός, καὶ ἱερός καὶ Θεοφόρος, τὰ πάντα εἰς τὸ
Πνεῦμα διὰ τῶν ἁγίων Πνευμάτων, καὶ κατὰ ὑποταγὴν τῶν χειρῶν. καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸ
κρεῖττον, ψυχῇ τε καὶ σώματι, Θεῷ καὶ ἀνθρώποις εὐαρεστήσας ὁ Τεισικαρέας. Εἰκὶ
σὺν Ἀγγέλοις αὐλίζεται, ἰδὼ μὲ τὴν ἀνθρώπου, τῇ ὑψηλῇ χάριτι ὁμιλεῖ. Εἰκὶ σὺν
Ἀγγέλοις ὡμῇ τὸν τεισάγιον, ἰδὼ ἵπ' ἀνθρώπων εὐφημεῖται, καὶ ὅση δύναμις ἐγκω-
μιάζεται. διότι ἐπανεστὸς μὲν εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς γένος, ἐπανεστὸς δὲ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς
ἀνατολήν, ἐπανεστὸς καὶ εἰς τὰς πράξεις, ὅπως εἶναι τὸ μεγαλύτερον προτέρημα τῶν
ἐπανεστῶν, διὰ τὸ ὅποιον τῶν μὲν ἀνωτέρως πρὸς ἄλλας τίνας δικαίως ἐνθεωρέμενος
διὰ τὴν χάριν. ὅτι εἰς αὐτὸς μόνον τὸ μωσαϊκὸν γράμμα εἶναι τὸ καύχημα, τῶν δὲ
ὁμοίως καὶ αἰετος μιμητὴς ὡς πρὸς ἄλλας ὁμοίως. Καὶ λοιπὸν τὸ γένος τὸ εἶλε τέτι ἀνδρός
εἶναι ἀξίον ἐπαινεῖν διὰ πολλὰ αἰτία. καὶ πρῶτον, ὅτι Ἑλληνικὸν καὶ Θεταλικόν, ἡ Ἀ-
χαικόν, ὅπως εἶλω νὰ εἰπῶ σοφὸν καὶ ἀνδρείον. Αὐτὰ εἶναι τὰ νεῦρα ἑνὸς βασι-
λισμοῦ, τῶν σκῆπτρων, εἶναι τὸ σερέωμα τῶν θεῶν, εἶναι ἡ τροφὸς τῶν ἀγαθῶν, ὁ πανδα-
μάτωρ τῶν κακῶν, οὐκίτης τῆς ἀδικίας, καὶ ἡ διαμονὴ τῶν κοινῶν καὶ μερικῶν νόμων, κατὰ τὴν λέ-
γει

γει καὶ ὁ σοφὸς Συνέσιος. „τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἐσάθη τὸ πλέον Φιλόσοφον καὶ γενναῖον εἰς ὅλην
τὴν Οἰκὸν ἐμὴν. δὲν λέγω ἐκεῖνον ὅπως λέγει ὁ Πλάτων. (ἐκεῖνος ἰσχυρίζεται, ὅτι πᾶν γέ-
νος ἐξ Ἑλλήνων ἔρξεν.) Ἐγὼ δὲ λέγω, ὅτι ἀπὸ αὐτοῦ τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἐλαμψαν
εἰς τὸν Κόσμον ἄνδρες περὶ Φημοὶ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, ἄνδρες ἐνδοξοὶ εἰς τὰς πολέμους καὶ
νίκας. Καὶ μαρτυρεῖ μὴ τοῖς λόγοις τὸ τόσον πλῆθος τῶν μαθητῶν ὅπως ἔτρεχον εἰς τὴν ἀε-
δρὸν Ἑλλάδα. Ζελεῖς Βασιλεῖς; Γεργόριος; Χρυσόστομος; καὶ πρὸς τῶν φίλων Σικε-
λιώτας, Νησιώτας, Ἀσιακούς, Σκυθίας, Ποιτικῆς, καὶ πάλιν Καπαδόκας, Ἰταλιανούς,
καὶ ἄλλους; Κρεῦττει τὴν κατασκευὴν ἡ Τρωάδα, ὅπως ἐπαθεν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων. ὁμο-
γῶν τὴν ἦσαν οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. Κρεῦττει τὴν ἰδέαν τὸς ἀγεννῆς ἐκεῖνος Φί-
λιππος. Καυχῶται μεγαλοφῶνως τὴν συμμαχίαν τῶν Ἑλλήνων ὁ μοναρχὴς τῆς Οἰκί-
νης μέγας Ἀλέξανδρος, καὶ σεμνύνεται ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος εἰς τὸ νὰ λέγεται Ἑλλήνων βα-
σιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ. τοῦτο λοιπὸν ἐλαμψε τὸ εὐγενέστατον γένος τῶν Ἑλλήνων.
ἐμπροσθεν εἰς τὰ μάτια τῶν βαρβάρων. ἰσως δὲ καὶ εἶλε λάμψει ἀπαράλλακτος (καὶ
τῶν μικρῶν ἐξοφῶν καὶ εἰς τὰ δύο.) Ἀς μὲ συγχωρήσῃ οἱ Φιλεπαίεταί τῶν Ἑλλήνων
καὶ γένος διὰ τὴν συντομίαν, διότι ὁ μόνον πολλὰ συντομῶς, ἐλάττω πειρῶν τὰς τοὺς
καίρους, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ διὰ τὴν ἐμὴν ἐξῆν καὶ δύναμιν τῶν λόγων. Ἀπὸ τοῦτο λοιπὸν
γένος ἀνέλαμψεν ὁ μέγας ἄνθρωπος, ὁ εὐγενέστατος, λέγω, Βησσαρίων, σοφός, φρονι-
μος, ἀνδρείος, γενναῖος, εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν νίκην τὴν κατὰ πατρίδα
καὶ καθ' ἑαυτὴν, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπος ἀνομι, ὅτι ὁ Ἑλλήνων δὲν εἶχεν ἀκόμη τότε τὴν εὐαγ-
γελίαν τὰς ἐρήμιας, ἀλλ' εἶχεν ἰδὴ ἀκόμη τότε τῆς Ἐκκλησίας τὰ μυστήρια. Ἄλλο εἶναι
τὸ Ἑθνος τῶν Ἀγίων συνεχέστερον, διότι ἀπ' ἐκεῖθεν μὲν πρῶτον, ἀπὸ τότε δὲ συνεχῶς.
Βῆθος ἁγίων, ἱερῶν, ἁγίων, εὐσεβῶν, ἡγιασμένων, πεφωτισμένων διὰ τῆς χάριτος τῆς
πανάγις Πνεύματος. Ἐθνος ὅπως καὶ εἶναι καὶ λέγεται χριστιανικόν. γένος, ὅπως καὶ εἶναι
καὶ λέγεται Ὁρθόδοξον, ὡμῶν διὰ τὴν πίσιν τῆς ἁγίας Τριάδος, τεισικαρέας διὰ τὴν
ἐλπίδα τῶν θεανῶν ἀγαθῶν, ἐπανεστὸν διὰ τὴν χάριν καὶ ἀρετὴν, δεδοξασμένον
διὰ τὴν εὐλογίαν καὶ οἰκονομίαν καὶ θεαρείαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅλος ἁγίων διὰ τὸ βῆ-
τισμα, καὶ αἰώνιον διὰ τὴν κληρονομίαν τῆς υἱοθεσίας, τῶν Θεῶν καὶ Πατέρων. Λοιπὸν
μέσα ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ εὐγενὲς καὶ εὐδαίμον Ἑθνος ἀπὸ τῶν τῶν Θεῶν καὶ ἡγιασμένων
γένος ἐξέλαμψεν ἡμῖν καὶ ὁ Θεοπίσιος ἄνθρωπος, ὁ ἱεραρχὴς Βησσαρίων. ἡ δὲ
πατρίς αὐτῆς ἀξίεπαρος εἶναι βέβαια, διὰ τὸ νὰ εἶναι μία καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὰς πε-
ριφημῶν πόλεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἡ Θεσσαλία, εἶναι ἡ Ἀχαΐα μάλιστα, ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου
ἐφανῆσαν εἰς τὰ ὅμματα τῶν θεανῶν τόσοι ἥρωες ἄνδρες καὶ φρονιμοὶ πολέμαρχοι. Εἶναι
λοιπὸν ἡ κατ' αὐτὸ Πατρίς τῶν Ἀγίων, ἡ λεγομένη ἡδὴ βαρβαρίαι: μεγάλη Πόλις, Ἑλ-
ληνιστὴς, θεομυρία. Ἐκεῖ ὅπου μίαν φορὰν οἱ ἀνδριότατοι Σπαρτιάται οὐκ ὀλίγον ἐτρέ-
μαζαν καὶ κατέκοψαν τὸ πολυαίετον σεαυτοῦ τῶν Περσῶν. Τόπος, ἀετός, ζωνὴ εὐκα-
τος, καταδροσιστὴς ἀπὸ τῶν κρυφαλῶν ποταμῶν, ἀπὸ ὅλων καλὸς, καλὸς ὅμως
σημεῖον διὰ τὸ νὰ εἶρε τὸν ἱερὸν Σιῆρος τῶν ἁγίων Βησσαρίωνος. οἱ δὲ πρόγονοι καὶ προ-
πάτορες αὐτῆς χριστιανοὶ ὁρθόδοξοι ἄνθρωποι, ἰσως ἀπὸ τῶν πρώτων μαθητῶν τῶν μακαρίων
Παύλου, καὶ εὐαγγελιστῶν Ἀνακῶν. ὡς τοσὺν ἡ ἔσως, ἡ ἐκείνης, ἡ ἡμεῶν ἐγὼ, ὅτι οἱ προπάτορες
τῶν Ἀγίων ἦσαν πολλὰ εὐσεβεῖς, ταπεινοὶ διὰ τὸν Θεόν, ἐλεήμονες, φιλάρετοι, ἐλευθέροι
ἀπὸ τὰς κοσμικὰς παγίδας, διότι ἦσαν πτωχοὶ, μὰ πτωχοὶ, οὐκ ἔχον τὰ πρὸς ζῶντα
καίαν, ἀλλὰ μέτριοι, ὀλίγοι καὶ ἀναπαύομενοι, ἐπειδὴ τὴν τοιαύτην πτωχείαν, ἐγὼ τὴν λέγω
φιλο-

Φιλοσοφίαν, καὶ ἡ τοιαύτη πτωχεία λέγεται ὀλιγαρχεία, καὶ Φιλοσοφία, διότι ἡ ὀλιγαρχεία εἶναι ἡ Φιλοσοφία. διότι ἡ τοιαύτη Φιλοσοφία καὶ λέγεται καὶ εἶναι ἡ ἀρετὴ, ὅπως θέλω νὰ εἰπῶ ἡ κατὰ Θεὸν ζωὴ καὶ πολιτεία. Ἐγὼ βιάζομαι νὰ σὰς ἀνοίξω μίαν πόρταν πλεον μυστικωτέραν, ἡ Ἑλλάς καθὼς πρότερον εἶχεν υπερβάλλουσιν τὴν Ἀρετὴν πλεον τῶν ἄλλων Ἑθνῶν καὶ τὸτο εἶναι ὁμολογούμενον ἀπὸ ὅλης, ὅτω καὶ τὰρα τὴν Εὐσεβείαν καὶ Ἀρετὴν εἶχε υπερβάλλουσαν. "Τὰ κείμενα Κυρίως ἀβυσσος πολλή." ἡ ἀβυσσος αὐτὴ ἐκίνησε τὸν βάρβαρον ζυγὸν εἰς Ἀρετὴν, οἰκονόμος εἶναι ὁ Θεός. δόξα τῇ Σοφίᾳ αὐτῇ. λοιπὸν κατὰ τὸτο οἱ προπάτορες τῆς Ἀγίας ἐμελλον νὰ εἶναι ἐνάρετοι καὶ διδάσκαλοι πρῶτοι τοῖς τε μαθητῇ, ὅποιος ἐφαίνετο εἰς τὴν ἀγγελικὴν ζωὴν ὁ ἱερός Βησσαρίων. Περὶ δὲ τῶν γονέων, ἥτοι πατέρων τῆς Ζεῖς τέττα ἀνδρὸς, λέγω, ὅτι ἀληθέστατον ἐφαίνετο ἐκεῖνο ὅπῃ ἡ παροιμία λέγει κοινῶς διὰ ὅλης, καὶ ἀληθεύει μόνον εἰς ὅλην. ἡ παροιμία λέγει, ὅτι ἀπὸ ἀγαθὰς ἐξίτας ἀναβλαστάνουσιν ἀγαθοὶ κλάδοι, καὶ ἀπὸ ἀγαθὸν σπόρον ἀναφύεται ἀγαθὸς καρπός. τὸτο εἶναι ὡς ἐπ' ἐλαττον. Ἐπειδὴ τὰ καλὰ εἶναι σπάνια, ἀπὸ Φίλιππον ἀνεβλάστησεν Ἀλέξανδρος, καὶ ἀπὸ Γεηγόριον τὸν πατέρα ὁ Θεολόγος Γεηγόριος. μὰ θάξω, ἡ τολμῶν νὰ εἰπῶ, ἕνας ἐκεῖ εἰς τὴν Ναζιανζόν, καὶ ἕνας ἐδῶ εἰς τὴν Μανεδολίαν. λοιπὸν ἐπιφέρει καὶ κατὰ τὸτο ὁ θαυματουργὸς Βησσαρίων εἰς τὸν αὐτὸν τε τὸν ἐπαινον, ὅτι ἐκ σπανίων γέγονεν, ὅπῃ θέλω νὰ εἰπῶ ἀπὸ πατέρας, καὶ γονεὺς εὐσεβεῖς μὲν τὴν πίσιν, Θεοσεβεῖς δὲ τῇ εὐλαβείᾳ. ὅτι νεοὶ εἰς τὰς γέροντας, γέροντες εἰς τὰς νεας. μωροὶ διὰ Χερσὶν εἰς τὰς Φιλοσόφους, φρονίμοι ἐν Χερσὶν εἰς τὰς Φιλοχρήτας, εἰς Θεὸν μᾶλλον προτεγγίζοντες, παρὰ εἰς κόσμον κάτω νεύοντες, Νιφάλην, Σώφρονες, Τίμιον, Ταπεινὸν, Ὀλιγαρχεῖς, Ἐλεημονες πολλοὶ εἰς τὴν προαίρεσιν, ὀλίγοι εἰς τὴν δόσιν. ὅτι ἔτε πτωχοὶ, ἔτε πλεῖστοι, ἱλαροὶ δὲ δόται, καὶ ἱκανοὶ ὑπαρχισίντες μᾶλλον, ἢ ἐντερυφάντες, μέτριοι εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, πλεῖστοι εἰς Θεὸν, ἀνδρες ἀγαθοὶ, Σπεδατοὶ εἰς τὰ καλὰ, διδάσκαλοι εἰς τὰς υἱάς, ἱερεῖς ἐν δυνάμει εἰς Θεὸν μετὰ τὴν ἀγίαν ἐκείνην προσφορὰν, καὶ ἦν ἐπρόσφεραν τὸ ἅγιον ὁμίσωμα, Βησσαρίωνα τὸν παῖδα. διὰ τὸτο λοιπὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὅπῃ ἀνταμείβει ἐκάτον εἰς ἓν, μᾶλλον δὲ ἄπειρα εἰς τὸ πολλόν, ἤλπισε τὰς τοιαύτας γονεῖς νὰ ἰδῶν, νὰ ἀκούσιν, καὶ νὰ κατοπτρεύσιν τὴν ἐν ἑαυτοῖς εἶναι τοιοῦτον υἱόν. νὰ ἰδῶν ἕνα Φιλόσοφον νέον, νὰ ἀκούσιν ἕνα Θεόφρονον Ἱερέα, καὶ νὰ κατοπτρεύσιν ἕνα ἐπίγειον ἄγγελον, ἀνθρώπον εἰς τὰς ἑαυτοῦ, πεφωτισμένον μετὰ τὴν ἀνεκλάλητον δόξαν τῆς ἀγίας Τριᾶδος. ὦ εὐδαίμονες Γονεῖς! ὦ μακαριοὶ Πατέρες! ἡ δὲ ἀνατροπὴ τῆς σεβασμῆς τέττα ἀνδρὸς τοιαύτη ἐγένετο. Γεννᾶται ὡς ἀνθρώπος μετὰ τὸν Θεὸν τῆς ἀδαμιαίας ἐξουσίας, σιωπᾷ ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὕπερ τὰ νηπία, ἴσως διὰ τὴν χάριν καὶ σωτηρίαν τῆς ἐνσάρκους Οἰκονομίας. ἀλλ' ἀφ' ὅς ἐφάσασε νὰ γνωρίζεται πᾶσι, μίαν ἀκραν καὶ ἀρίστην ὑπακοὴν ἔδειξεν εἰς τὰς γονεῖς, καὶ ἄλλας ἀξιοσεβαστὰς γέροντας, εἰς τρόπον ὅτι οἱ ἄλλοι πατέρες παραδείγματα ἐμεταχειρίζοντο τὸν θαυμαστὸν Βησσαρίωνα εἰς τὰς παῖδας. Τώρα νὰ ὑπακούῃ διὰ τὴν εὐταξίαν, τὴν δὲ διὰ τὴν προσοχὴν τῶν καλῶν τὴν μάθησιν τῶν ἀγαθῶν. καὶ τέλος πάντων περιωότερον ὁ αὐτὸς ἔτος ἐξήρτη τὴν μάθησιν τῶν ἱερῶν γεγραμμάτων, παρὰ οἱ γονεῖς παρακινούντες, καθὼς ἄλλοι πολλοὶ πατέρες. καὶ λοιπὸν ἐμβήκεν εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἱερῶν γεγραμμάτων, ἐπιμελήθη εἰς ἀκρόν, ἐφάσσετο τὰς πρώτας, δὲν ἀφῆκεν ἄλλον νὰ προσεπάσῃ, καὶ μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν γεγραμμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἐσάδην. δὲν ἐμβήκεν εἰς τὴν αὐλήν, ὅτε εἰς τὴν θύραν σχεδὸν ἐπλησίασε τῆς Ἑλλήνων Φωνῆς, διότι ἡ σοφία τῆς Θεᾶς,

ἕως ἐδῶ ἐκείνην εὐλογον τὴν γνῶσιν τῶν γεγραμμάτων εἰς τὸ ὑποκείμενον τῇ Ἀγίᾳ. δὲν εἶχε χρεῖαν μετὰ τὴν γνῶσιν τῶν ἑλληνικῶν λόγων νὰ γνωρίσῃ τὸν Θεόν, εἶχε τὴν ἐνέργειαν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν πρακτικὴν θεωρίαν, μετὰ τὰς ὁποίας, καθὼς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἅγιοι ἐθεολόγησαν καὶ ἐφιλοσόφησαν περὶ Θεοῦ. Ἐπιτηδεδὴ λοιπὸν ὁ σεβασμὸς ἑτοῦ πατρός εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς παλαιᾶς καὶ καινῆς Διαθήκης, καὶ εἰς τὰ διὰ ὑπὸ τῇ Ἀγίᾳ Πνεύματος φωτισμένους καὶ τοσούτον, ὥστε εἰς τὸ καθεῖναι τῆς τῆς λευκῆς ἡλικίας τῆς, εἶχεν ἐγκολπωμένα, τὰ τῶν Προφητῶν, καὶ τὰ Εὐαγγελίων, εἰς ἓν συνάγων ἀμφοτέρω, τὴν πρώτῃν λέγω Ἀγαθότητα τῆς Πλάτης, καὶ τὴν ἀνεργήμενον Φιλανθρωπίαν τῆς πανοικτιέρους αὐτῆς Θεᾶς, διὰ τὰ ὅποια ἔγινε τὸ Φρικτὸν καὶ μέγα τὸτο μυστήριον, οἷον ὁ υἱὸς τῆς Θεᾶς, τέλειος ἀνθρώπος χωρὶς ἁμαρτίας εἰς σωτηρίαν πάντος τῆς γένους τῶν ἀνθρώπων. Ὅθεν ἀπὸ αὐτῆς τὴν ἱερὰν τέχνην ὅπῃ ἐπερχαματεύετο ὁ Θεοπέσιος Βησσαρίων ἐσύστηεν εἰς τὸν αὐτὸν τὴν νομὸν ἀναγκῆς, ἀπὸ τὸν γεσπὸν νόμον. διὸ καὶ καὶ μάλα νομῶν καὶ ἤρξε καὶ ἔρξε κατὰ τὸ ἡθικὸν διὰ τὸ ἀκρόν ἀγαθόν, καὶ κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὴν αἰώνιον δόξαν τῆς Θεᾶς. ἀλλὰ φθάσας ἐν Θεᾷ διὰ τῆς φύσεως εἰς τὴν πρέπσαν καὶ νόμιμον ἡλικίαν διὰ τὴν παιδιόθεν ἀρετὴν τε, ἐπαινωτάως ὅπως τὰ τὸ κόσμῳ καὶ ἐν κόσμῳ, ἠγάπησεν ὅλην ψυχὴν τὰ αἰώνια καὶ ἑσθία. Ὅθεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εὐδοκῆσαν κινεῖ νὰ ἐμβῇ ὁ Ἄγιος εἰς τὰ προσώμα τῆς ἐπιγείας ἀγγελικῆς Ἱεραρχίας. καὶ χειροτονεῖται, λοιπὸν διακόνος. μὰ τίς ἐξεπέπνυτο δυνατός τὴν μετὰ καὶ κρείττω προκοπὴν τῆς βίτης. Ἀγαθὰ παιδιόθεν ἔδειξεν, ὅτι μέλλει νὰ γένη Οἰκητὴριον Πνεύματος, τότε ὅμως καὶ πρᾶξιν ἔδειξε μεγάλην, καὶ θεωρίαν μυστικὴν μὲν εἰς τὸ φαινόμενον, ἐκφαντορικὴν δὲ εἰς τὸ νοούμενον. σημεῖα ὅλα, ὅτι εἶναι καὶ μέλλει νὰ τελειώσῃ ἐπίγειος ἄγγελος καὶ ἑρμῆς ἀνθρώπος. τέλος πάντων ἐκ Πνεύματος ἁγίου, διὰ τῶν ἐπαξίων λειτουργιῶν τῶν τῷ Πνεύματι, προβαίνει βασιμῶδες ἐπὶ τῶν θείων, καὶ φθάνει νὰ προκαλεσθῇ περιουσίαν λαῶν, τοιοῦτος Ἀρχιερεὺς, οἷος ἡμεῖς ἔπρεπε καὶ πρέπει. αἱ δὲ ἑαυτοῦ πρᾶξεις τέττα τῇ θεολόγητι ἀνδρὸς, αἱ μὲν τῇ ἐξῶ ἀνθρώπου, ὅσον ἀναγκάζον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν αἱ δὲ τῷ Πνεύματι, ὀφθαλμοί. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς εὐσεβείας πάντοτε ἐθεολόγηται τὴν ὑπερβίον καὶ ἁγίαν Τριᾶδα, τὸ μέγα καὶ Φρικτὸν μυστήριον. καὶ πάλιν ἐκ τῶν ἐφιλοσόφει πάντοτε τὴν πνευματικὴν ἀρετὴν, ἕως τῆς Φρικτῆς τῆς Χερσὶς δευτέρας Παρεμβίας, καὶ ἕως τῆς ἀρετῆς Μακαριότητος τῶν δικαίων, ἐμβαδίνοντας καὶ μὴ ἐπιστρέφοντες πρὸς τὴν Ἀβυσσὸν τῆς αἰωνίας. καὶ Τρίτον ἐμεταχειρίζετο πρᾶξιν οὐκ πνευματικὰς καὶ σαματικές. Ὅθεν ἐβλεπεν ὅλην ἡ Ἑλλάδα, τί λέγω; ὅλην ἡ Οἰκουμένη τῶν θείων Βησσαρίωνα νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ υἱοποιῇ περιστοιχὸν λαὸν τῆς Κυρίας. νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ νουθετῇ υἱὸς καὶ κληρονόμος τῶν ἑαυτοῦ ἀγαθῶν; καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἀρχιερεὺς ἱεροπεπιστάτος τὸν ἐβλεπεν ἡ Οἰκουμένη νὰ ἐλεῇ, καὶ νὰ βοηθῇ τὰς πτωχάς, τὰς μετὰ λόγους παρηγορητικὰς, τὰς μετὰ χεῖματα, τὰ ὅποια διὰ τὸτο μόνον ἐπύναζεν, ὅσον δικαίως, τὰς μετὰ δημοσίαις οἰκοδομὰς, τὰς μετὰ γέφυρας, καὶ τί λέγω; μετὰ περικαλλεῖς ναὺς τῆς κατ' ἡμᾶς Ὁρθοδοξίας, καθὼς φαίνεται τὸ ἱερὸν Μοναστήριον τῆς μεταμορφώσεως, τανὺν ὀνομαζόμενον ΔΟΤΣΙΚΟΝ, ἰδίος πόρος τε, ἰδίον οἰκητήριον καὶ ἀσκητήριον, καὶ ἰδίον τε κοιμητήριον. καὶ ταῦτα δὲ ὡς χειριστὸς ἀληθείας, τοσούτον δὲ ἐπιμελὲς καὶ σωτηριώδες ἐποίμανε τὸ λογικὸν αὐτῆς ποίμνιον, εἰς τρόπον, ὅτι ἡ κατ' αὐτὸν ἁγία Ἐκκλησία τῆς Λαρίσσης δὲν ἔχουσε, ποῖος ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐκείνης Ἱεραρχίας

χας ἦτον εἰς τὸν θεῖον Βησσαρίωνα. τώρα ἐδάξαι νὰ εἶχεν ἀρχιερεῖα τὸν μέγαν Βασιλεῖον· τώρα δὲ τὸν χερσὶν τὴν γλῶσσαν Ἰωάννην καὶ τώρα τὸν Σολογὸν Γεηγόριον, ἐπαθὲν εἰς τὸ πνεῦμα καὶ ἀετὴν ἀπαράμιλλον ἐβλεπε τὸν ἀρχιερεῖα της. Καὶ τι πρῶτον, ἢ εἰ ἔσκειν νὰ ἐγκωμιάσῃ τινὰς τῶν ἀπείρων ἀρετῶν τῶν; τὸ ἀκριβὲς τῆς Εὐσεβείας; τὸ ἡντιπὲρ τῆς κατὰ Θεὸν Ἀγάπης; τὸ ἀμετακίνητον τῆς Ἐλπίδος; τὸ Σῶφρον; τὸ Νηφάλιον; τὸ Ἱεροπρεπές; τὸ Σεμνόν; τὸ Ὅσιον; τὴν Ἐγκράτειαν; τὴν Νηστείαν; τὴν ἀγγελικὴν Προσευχὴν; τὴν Γνώσιν; τὴν Βουλὴν; τὴν Συνεσίαν; τὴν Σοφίαν; τὸν Συνεπιμῶν τῆς καρδίας; τὴν Πραότητά; τὴν Ἐλεημοσύνην; τὴν κατὰ τὴν Καρδίαν; τὴν Εὐερίην; τὴν Ὑπομονὴν; τὴν Πρόθεσιν; τὸ θεῖον τῆς Ἐκείσεως; τὴν Ἐξουσίαν; τὴν Ἐξουσίαν; τὴν Ζέσιν τῶν πνεύματος; τὴν Μελέτην; τὴν Σπυδὴν; τὴν Εὐνοίαν, τὴν Βουλὰν; τὴν Τήρησιν τῶν Ἐτολῶν; τὴν Συνταγὴν τῆς Χείρε; τὴν ὑποταγὴν τῆς Διαβόλης; τὴν ἡ τῶν μικρῶν σφαλμάτων Ἐπισκοπὴν, καὶ Μετάνοιαν; τὴν Μήμην τῶν θανάτων; τὴν Ἀγρυπνίαν; τὴν Ὀλιγοδείαν; τὴν Αὐταρκειαν; τὴν Εὐταξίαν; τὴν Εὐσχημοσύνην; τὴν ἀφαιλαγγυρίαν; τὴν αὐτὴν Ἀγνήσιν; τὴν τῆς τῶν σώματος; τὸν θεῖον Τῆλον; τὴν Πυρόπλησιν; τὴν Προκοπήν; τὴν Παρεστίαν; τὸν Ἀγιασμόν; τὴν τῆς ψυχῆς Ἀγνείαν; τὴν Εὐχαρίστησιν; τὴν Ἐξομολόγησιν; τὴν Ἰκεσίαν; τὴν Γουγκλισίαν; τὴν Παρακλησίαν; τὴν Ἐντεῦξιν; τὴν κατὰ τὴν ἀναμνηστικὴν Ὀυσίαν; τὴν Δοξολογίαν; τὴν ἀπλοτήτα τῆς ψυχῆς; τὴν Συμπάθειαν; τὴν αὐτὴν Ἀγνήσιν; τὴν Οὐμόνοιαν; τὴν κατὰ Θεὸν Κοινωνίαν; τὴν Καλολογίαν; τὴν Καλοεργίαν; τὴν ἐξ ἀγάπης προτίμησιν τῶν πλησίων; τὴν Εὐγνωμοσύνην; τὴν Ταπεινότητα; τὴν Ἀπερσπείαν; τὴν ἀνοχήν; τὴν Μακροθυμίαν; τὴν Χρηστότητα; τὴν Ἀγαθότητα; τὴν Διάνοισιν; τὸ Εὐπροσίτον; τὸ Εὐπροσπρόσπον; τὴν Θεωρίαν; τὴν Ὀδηγίαν; τὴν Παγίωσιν; τὴν Διόρασιν; ἢ τὴν Εὐτάθειαν;

Ἐκ τῶν καὶ τῶν τοιούτων λοιπὸν, καὶ ζῶν ἡζιώθῃ ὁ δεσπότης ἔτος ἀνὴρ νὰ ἐντελῇ θάματα, τὰ ὑποῖα κηρύττει ἡ κατὰ αὐτῶν ἀληθινὴ ἰσορροπία. Τέλος πάντων κατὰ τὸν καθὼν τῆς κατὰ Θεὸν ἀρετῆς τῆς θειάμβου μετὰ τὰ βραβεῖα τῆς ἀγωνοδότης Χειρὸς μεταβαίνει ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, ὁ θεῖος Βησσαρίων, εἰς ἑρανὸς, καὶ δεικνύται βράνιος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πρὶν τῆς τελείας δόξης, ὥσπερ καὶ ἄλλος πολλὸς τοιούτος, ἰδοῦσε τοιαύτης λογῆς, ὥστε τὸν ἡζιώσε νὰ ἐπιτελῇ νοερώς θάματα ἀπὸ τὴν γῆν, λέγων εἰς τῆς Πισεύοντας, καὶ καλίστα ἔλαβε παρὰ Χειρὸς τῆς Θεῆς τὴν χάριν ταύτην εἰς τὸ νὰ συντρέχῃ, καὶ νὰ βοηθῇ καὶ ὅπως νὰ ἐλευθερώσῃ ὅσοι μετὰ πῆσιν καὶ εὐλάβειαν τὸν παρακαλῶν, ἀπὸ τὴν ἀνδραπολέθρον Παύλῃν (κοινῶς λεγομένην παύλῃν), διαπεύσει κήρυκε; καὶ ἀνέλεγκτοι μαρτυρεῖ εἶναι τὴν σημερον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Θετταλίαν, ὅτε φωνάζει καὶ ὁμολογεῖ τὰ θάματα τῆς Ἀγίας, εἶναι πῆσιν, ὅτε ἴδον φανερόν τὴν Ἐλευθερίαν τῆς ἀπὸ τὸ πανόλεθρον θανατικόν. Εἶναι κῶμαι καὶ χωρία ὅτε ὁμολογεῖ τὴν θειάμβου καὶ ἰατρειάν αὐτῆς τῆς νόσου. ἦν δὲ καὶ ἀκούτες οἱ Ἀγερνοὶ ὁμολογεῖ, καὶ ὁ μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Θετταλίαν ἐντελεῖ ὁ ἅγιος τῶν τῶν ἐξέλκετον, καὶ ἀναγκαιοτάτου καὶ ὠφελιμώτατου θάμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μέρη τῆς Τρανσυλβανίας, λέγων εἰς ὅλην τὴν Δακίαν, Βλαχίαν καὶ Μολδαβίαν, καὶ εἰς μέρη Βελγαρίας, καὶ ὅπως ὅτε μετὰ πῆσιν καὶ εὐλάβειαν ἐπροσκήρυξε τὴν πανέρος, καὶ πανέδοξος αὐτῆς ἁγία Κάρα, δὲν ἀφῆκεν ἄδεια ἀπαρηγόρητον, ὥστε καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μικρὰ ὁσητάκια.

Ὁ πνευματικὸς μέγας θειάμβου ἔτος, ὅτε πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχομεν, ἡ σεβασμὰ λέγω αὐτὴ Κάρα, τὴν χάριν ταύτην τῶν θάματων ἐν αὐτῇ, ἔχει διακρίσει τὰ δα-
ξάντα.

ξάσαντος Χειρὸς, καὶ ὁ μόνον ὁ θεῖος ἔτος θειάμβου εἰς τὸ θανατικόν ἐνεργεῖ τὴν θειάμβου καὶ ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶν πάθος καὶ ἀδύναμι, καὶ εἰς ἄλλην ἀνάγκην καὶ Πειρασμόν. φθάνει μόνον νὰ προηγηθῇ ἡ Πίστις καὶ ἡ Εὐλάβεια τῶν δεόμενων. διὰ τούτων λοιπὸν ἐπαξίως καὶ τὴν κλήσιν τῆς θειάμβου ἐλαβε, εἰς τὸν ὅτι λέγεται καὶ εἶναι, ὁ θειάμβου Βησσαρίων. ἀλλ' ἐπὶ τῇ μοίᾳ νὰ εἰπῶ ἐκ τῶν θάματων τῆς ἁγίας καὶ παντοεργίας Κάρας τῆς Ἀγίας μερικά.

Εἰς τὴν χερσὶν τῆς Θετταλίας ἐπιπέσον τὸ φθοροποιὸν κακὸν τῆς Πανέλης ἐφοβέει νὰ καμῇ ὅλον τὸ χωρίον ἰβρὸν παρανάλωμα τῆς τομερῆς ἐκείνης θανάτου. ἀλλὰ προσκαλεσάμενοι οἱ ἐκεῖσε Χειριανοὶ τὴν τιμὴν Κάραν τῆς Ἀγίας εἶπον τὴν σωτηρίαν της. ἐπαθὲν ἀπὸ τῆς ζῆντας, τῆς μὲν κτυπημένης ἰατρειᾶς, τὰς δὲ προσμένοντας τὸ βέλος καὶ ἀεπαινον τῆς θανάτου ἀβλαβὲς διεφύλαξεν. — εἰς τὰ περίχωρα τῆς λαοῦς ἔτα 1772 ἐκράτει εἷας μέγας ὀλεθρος. εἰς εἷα ἀπὸ αὐτὰ ὅμως φαινομένη τὰ ἁγίασμα, ἐν ὅτῳ ἦτον ἡ Κάρα τῆς Ἀγίας μέσα εἰς τὸ χωρίον, ἔπαυε τὸ θανατικόν, ἐξερχομένης δὲ τῆς ἁγίας Κάρας ἐκεῖθεν, πάλιν ἀρχίζεν ἡ ἀσθένεια. καὶ τὸτο διὰ φθορᾶς, τὴν δὲ τῆς συναχθέντων τῶν Χειριανῶν εἰς τὸν οἶκον τῆς προεστώτος αὐτῶν, καὶ τῶν ἱερομονάχων ψαλλόντων, μετὰ τὴν ἁγίαν Κάραν, ἁγίασμα, ἐκλονίσθη τὸ ἱερὸν κιβώτιον, τὸ τὴν Κάραν φέρων καὶ ἡνέσθη εἰς διάστημα ἱκανόν. Ὁ δὲ οἱ Χειριανοὶ καὶ Ὀθωμανοὶ, ὅτε ἔλαχον ἐκεῖ, ἐξεπλάγησαν διὰ τὸ γεγονός. ὁ δὲ μετὰ τῆς ἁγίας Κάρας ἐλθὼν πνευματικὸς, ὡς περὶ τὸς λέγει τῶν Χειριανῶν, τὸτο τὸ σημεῖον δὲν εἶναι, ἄλλο, ἀλλ' ὅτι εἶδε ἐξομολογητοὶ καὶ χωρὶς ἀγάπην ἀναμεταξύ σας. Τότε ἐξομολογεῖται τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ἐφαλὼν πάλιν τὸν ἁγίασμα μετὰ τὴν παρόντων καὶ πολλῶν Ὀθωμανῶν καὶ τότε (ὡς τὰ θάματα) ἐξῶ τῶ χωρίῳ μίας ὥρας διάστημα, τεκόμενος εἷας ποιμὴν μετὰ τὴν ποιμνίαν, ὅπως ἡ φῶς τῆς σελήνης, βλέπει φάντασμα μορφῆς ἀνδραπῆς μελαγχρῆς, πλησιάζει πρὸς αὐτόν, καὶ λεγόμενος, νὰ ποιμνίσῃ εἰς τὸ μανδύειν. ὁ μὲν ποιμὴν τὴν ἐφοβέει μετὰ τὴν εἰσόδον, λέγων φύγε. τῷ δὲ φαντάσματος ἀντιλεγόμενος, ἐφώνησεν ὁ ποιμὴν, βοήθα μοι ἅγιε Βησσαρίων! τότε τὸ φάντασμα ἐφώνησε, Φεύγω, καὶ ἔτω γίνεν ἅπαντα.

1772 (τὸν αὐτὸν καιρὸν) Θεὸς παραχωρεῖται ἄρματα 700 τῶν Ἀγερνῶν εἰς τῆς Ἀλβανίας κηροῦντες τὰ μέρη τῆς Θετταλίας. ὁ δ' ἀρχηγὸς αὐτῶν (Ἰσλάμης καλέμενος) ἐκέρσευε τὰ μέρη τῶν Γερκαλῶν. Ἐνῶ, μετὰ τὴν ἐκκέντησιν, ἦτοι ἐκατόντατος ἐλθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ εἶπον τῶν ἀντιμοναχῶν (ἐπαθὲν ἀναχωρεῖς εἶχον διὰ τὸν φόβον) ἤρπασε τὰ σκευὴ αὐτῶν τῶν Μοναχῶν, καὶ τὰ ἱερά τῆς Ἐκκλησίας ἁμφια καὶ καταβάς εἰς τὴν κώμην τῶν Σεμπούλων (τὴν λεγομένην μεγάλην πόλιν διὰ τὴν νεότητά των βεῶν), τὴν καὶ πατεῖρα τῆς Ἀγίας, ἐξῶσε τὰ ἱερά καὶ ἐκράτει ἐπάνω αὐτῶν καταφρονητικῶς. Τυχὼν δὲ ἐκεῖ εἷας χερσὶν εἶπε τῷ βασιλεῖ, ὅπως καὶ εἶπεν τα ὅπως, ὅτι εἶναι φόβος εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰβρίσκει αὐτόν, καὶ ἄλλον καταφρονῶν τὰ ἱερά ἁμφια ἀρχεῖ νὰ φωνάζῃ, ἐφλογίσθη, κατεκάπη. καὶ μετὰ ὀλίγον ἐδάγκανε τὰ δακτύλα της, λέγων πρὸς τὸς αὐτὸν ἐρωτῶντας, εἰλας πρῶγα, καὶ ἔτω μετὰ ὀλίγον ἐσκάσε. οἱ δὲ σύντροφοί της εἰς διάστημα ὅτῳ ἡμερῶν ὅλοι ἐλαβον τὴν ἰδίαν ποιήν.

Ἀπ' αὐτὰ καὶ ἄλλα πάμπολλα διακρίνεται σημερον ὁ θειάμβου Βησσαρίων, τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα εἶναι τὰ παλαιὰ καὶ νέα θάματα τῆς τῆς Ἀγίας Κάρας ἐκ τῶν ὁποίων τὰ μέτρια εἰπόντες, ἐφύλαξμεν μὲν τὸν ὅρον τῆς Μετεωρολογίας, καὶ τὰ

μεν ὅμως τὰς Φιλεπαινετίας· εἰδὲ τις ἐπιποθεῖ, εἴτε χαλεπὸν τῷ πνεύματι, εἴτε περιεργαίᾳ φερόμενος, ἢ δελεῖ νὰ ἰδῇ τὸν θαιματουργὸν Βησσαρίωνα ἢ παραβαλλόμενον, ἰδὼν χάρις ἀνάμνησις διὰ τὴν ἀλήθειαν ἢ οἰκισιότητα τῶν πραγμάτων, λέγω, ὅτι εἰς τὴν κοινὴν συγκρίσιν Ἀποστόλων, Μαριτύων, Ὁμολογητῶν ἢ Δικαίων μετὰ ἁγίους τῶν γεγνησέναι σκιάδους, λέγω τὰς Προφῆτας, ὑπερέχει σὺν αὐτοῖς Μωϋσῆν, καὶ τὰς μετὰ Μωϋσῆν ἀπατάς, διὰ τὴν κοινωνίαν, ἣν ἔχει μετὰ τῶν ἐνλεκτῶν τῆς χάριτος, λέγω τὸν Εὐαγγελιστὴν. πρὸς δὲ τὰς Ἀποστόλους ἁγίους μιμητὴς ἢ μαθητὴς αὐτῶν ἐνδείκνυται. πρὸς τὰς λοιπὰς ἁγίους συγκρινόμενος, τοῖς μὲν ὁμοίος, τοῖς δὲ ἰσως ἢ ἀνώτερος διὰ τὴν δυσχερίαν τῆς κατὰ Θεὸν ἀρετῆς εἰς τὰς ἐδικὰς μας αἰῶνας σημερον, καὶ ὅς ἐπικρατεῖ Βαρβαρότης, Φόβος Ἀρετῆς, δολιοῦτος, Φίλια Κόσμος, Μαμωνᾶς ἢ ὁ Θεὸς ἀγκαλὰ ἢ σποράδην σπινθῆρες ἀρετῆς εἰς Χριστὸν φαίνονται.

Ἀλλ' ὦ δελεῖ ἢ ἱερὰ κεφαλὴ! Ἰεραρχα ἢ θαιματουργὸν Βησσαρίων! ἐξ ἑρᾶν ὑποπτεύεις ἡμᾶς τὰς ἐν πίσει ἢ πόδι προσκυνήσας ἢ ἀσπαζομένας τὴν ἁγίαν ἢ σεβάσμιον ἡμῶν Κάραν. τὰς εὐσεβεστάτας ἢ φιλοχρήστους ἡμῶν ηγεμόνας ἀπεραδάντες, εἰς μακρὸν βίον διαφυλάξον. τὰς ἀπὸ τῆς βηματος ἀνωθεν ἕως κάτω εὐτυχεῖς εἰς τὰ τῷ πνεύματι μᾶλλον ἀνάστη. Τὰς εὐγενεστάτας ἐκασταχόσε βαδμῆς, ἢ τὰ τίμια τάγματα περιφύρησον. πᾶσαν ἡλιμίαν ἐν ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἀπὸ κινδύνων διάσωσον. ἢ πάντας ὅλους τὰς εὐσεβεῖς ἢ θεοδόξους χρεϊανὰς ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου ἐλευθέρωσον ἢ τὰς πεσόντας τοὺς βέλεσι αὐτῆς ἰάτρευσον, πᾶσαν πόλιν ἢ χώραν, κώμην ἢ χωρίον ἢ πάντα οἶκον μέγατε ἢ μικρόν τῇ προσβείας σου σιέπασον. τὰς Πίσει ἢ Βύλαβείᾳ προσκαλῶντας τὴν ἁγίαν σου Κάραν. ἢ τὰς μὴ προσκαλέσαντας ὡς μὴ εἰδόντας, ἢ τὰς νοεῶς επικαλούμενας τὴν σὴν βοήθειαν, σῶσον ἢ ἐλευθέρωσον τῇ πρὸς Κύριον Παρακλήσει σου. Γενὰ μεστῆς πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δομένων σου θερμοῦς δακρυσι ἢ αὐριπτοῖς χεῖλεσι κατασπαζομένης τὴν πανσέβαστον Κάραν σου. πρέσβευε διηνεκῶς, ὅπως ᾤσῃς ὁ Κύριος ἡμῶν τὰ παραπτώματα, ἡμῶν ἵλεως γεννησέται, ἐλευθέρων ἡμᾶς ὡς διὰ σὴν ἐκ τῆς παγωλέθρου λοιμικῆς Ἀσθενείας ἢ πάσης ἄλλης Περιέστασης ἢ ἀξιώων μετανόητας τῶν αἰώνων, ἀγαθῶν αὐτῶν.

Ἐπὶ δὲ τέτοις καὶ ἰσχυρῶς, ὁ ἰσχυρὸς δῆλος σου ἢ ἀμαρτωλὸς, εἰμὴ κατ' ἄξίαν τὰ σὰ ἐγκωμιάσας, ὡφθῇ, διὰ τὸ πολὺ αὐτῶν ἢ τὴν ἐμὴν ἀδυναμίαν, ἱκετεύσῃ τὸν συμπαθεῖ διαφυλάττειν καμὲ τῷ Φοβεῖ, λοιμῷ, ἢ μεσιτεύει πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἀφίσσεως τῶν πολλῶν με πλημμελημάτων, ὃ πρέπει δοῦναι τῷ

Πατρὶ, ἢ τῷ υἱῷ ἢ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

